

ദേവീമാഹാത്മ്യം

ഭാഷ

ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ട ശ്രീ ശ്രീ മഹാശക്തി
മുതലായ പദങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന

ശ്രീകുരുംബാദേവി

മാഹാത്മ്യസൂക്തിയും

ദേവീകളുടെ രൂപവിവരണത്തോടുകൂടിയ

വൃജാവിധി

പാനയും

ചേർത്ത്

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ഉണ്ടാക്കിയത്.

—o—o—o—

തൃശ്ശിവപേരൂർ

‘ഭാരതവിഖാസം’ അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചത്.

1086

- [ ] ഈ അടയാളത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളവ കേരളീയരുടെ ഗ്രന്ഥപാഠപ്രകാരമുള്ള അധിക പാഠമാകുന്നു.
- * ( ) ഈ അടയാളത്തിൽ കാണുന്നവ മേപ്പടി ഗ്രന്ഥപാഠപ്രകാരമുള്ള പാഠാന്തരമാകുന്നു.
- * [ ] * ഈ അടയാളത്തിൽ പെട്ടവ പുസ്തകപാഠപ്രകാരമുള്ള അധിക പാഠമാകുന്നു.

ദേവീമാഹാത്മ്യം

ഭാഷാ.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതായനമഃ.

അരിഷ്ടാസ്മു

ശ്രീമഹാദേവൈനമഃ.

[ത്രവഞ്ചയ്യം മഹാഭാഗമാർക്കണ്ഡേയഷിതനാടായ്
 ചോദ്യഞ്ചയാൻവ്യാസശിഷ്യൻ മഹാതേജസ്വിനൈമിനി.
 ഇച്ചരാചരലോകത്തിൽ നിറയുമ്പോൾ ദേവിതന്നാടേ
 അവതാരങ്ങളെ ചാൽകവിസ്മരിച്ചു മഹാമുനേ!]

൨

ശ്രീമാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

സാവണ്ണിസൃഷ്ടതനയനട്ടാമൻ മനുതന്നാടേ
 ഉൽപ്പത്തിയെ ചാലുവൻ ഞാൻ വിസ്മരിച്ചു തുകേൾക്കുക. ന
 സാവണ്ണിഭാനവിൻപുത്രനാമഹാഭാഗനാൻറുപൻ
 മഹാമായാനഭാവതാൽ മനുവായതുകേൾക്കുക. ര
 സപാരോചിഷാൻ രേമുനഞ്ചൈത്രവംശേ പിറന്നവൻ
 കേളിയേറന്നസുരമൻ രാജാവായ്കുന്നിനൊക്കെയും. ൩
 തന്മക്കളെപ്പോലെ ലോകം നന്നാജ്ഞാക്കുമവന്നഹോ
 കോലാവിലുപംസിഭൂപന്മാർ വന്നുവെരികളായ്ക്കരം. ൩
 പോർചെയ്യാനവരോടോ മുഗ്രശിക്ഷകലൻവൻ
 അല്ലന്മാരാകിലും കോലാവിലുപംസി കർമ്മിച്ചതേ. ൪
 അന്നാപ്രബലശക്തങ്ങളാകുമിച്ഛാരവൻപുനഃ
 അച്ഛാർതൻപുരിയിൽപ്പുക്കുതൻദേശപതിയായിനാൻ. ൫
 ബലംവിട്ടെഴുമാണ്ണുപൻ തൻറകോശബലങ്ങളെ
 ഹരിച്ചാർബലമേറന്നദമന്ത്രികർദുരാഗ്രഹാൽ. ൬
 പിറന്നനായാട്ടെന്നാട്ടാൽ സപാമിതപംപോയൊരാൻറുപൻ
 ഓരോജ്ഞാരശത്തിൽക്കേറിയപ്പുക്കുതൻഗഹനകാനനം. ൭
 അവൻകണ്ടാനങ്ങളുടൻതവ്യാഭ്രാദിഭൃഗുസങ്കലം

മുനിശിഷ്യോജപലംപാരം.വസിഷ്ഠവീശപരശ്രമം. ൧൧
 രാജമിങ്ങുംനടന്നുംകൊണ്ടാമുനിപ്രവരശ്രമേ
 തെല്ലുകാലാവസിചാനാമുനിസൽകൃതനായവൻ. ൧൨
 ചിന്തിച്ചാനപ്പാഴ്ത്തേചമമതാകൃഷ്ടപുത്രവൻ
 മൽപൃച്ഛന്മാർപണ്ടുകാത്താപ്പുരമെന്നെവെടിഞ്ഞുപോയ്.
 മൽഭൃത്യന്മാരസത്തുകൾപ്രമത്താലതുകാക്കുമോ
 എപ്പാഴുംനീരഴുംശൂരനെൻറഹസ്തികിലോത്തമൻ. ൧൪
 എൻവെരികൾക്കവശനായെന്നോന്നനുഭവിപ്പതും
 മാനാനചിത്തത്താൽനിത്യമുൻപെൻസേവകരായവർ. ൧൫
 ഇപ്പാളിനുമഹീപാലസേവചെയ്യുന്നനിശ്ചയം
 [എന്നാഭാർച്ചവരാഭോധപുത്രനത്യന്തശോഭനൻ. ൧൬
 പെണ്ണങ്ങളുൾക്കൊന്നാക്കുംവിണ്ണാക്കുംവിടശേഷവും]
 ദുവ്യയക്കാരവർസദാപാരംചിലവുചെയ്തയാൽ. ൧൭
 ഞാൻഞെരുങ്ങിശ്ലേഷരിച്ചാബ്ദുണ്ഡാരംശൂന്യമായ്തരും
 ഇതുമിപ്പടിതാൻമററപലതുംപാക്കുമാനവൻ. ൧൮
 വിപ്രശ്രമസമീപത്തിൽക്കണ്ടാനങ്ങൊരുവെശ്യനെ
 ചോദിച്ചരാജാവവനോടാരുനീവന്നതെത്രുവാൻ. ൧൯
 ശോകത്താൽദമനസ്സാണങ്ങെന്നതോന്നതെന്തിനാൽ
 അബ്ദുപൻപ്രണയമൂലമിത്ഥംചൊന്നതുകേട്ടവൻ. ൨൦
 വിനയത്താൽതാണവെശ്യൻചൊന്നാൻഘപനൊടുത്തരം
 സമാധിയെന്നുചൊല്ലൊണ്ടവെശ്യൻഞാൻധനിവംശജൻ
 ദുഷ്ടഭാർച്ചാത്തജന്മാരുതള്ളിയെന്നഭനാഗ്രഹാൽ
 ഭാർച്ചാണസ്യകൾസപ്തസപംഹരിച്ചാട്ടിക്കളഞ്ഞഞാൻ. ൨൨
 ഭരിദ്രനായ്ദുഃഖിതനായണത്തേനീമഹാവനം
 മക്കൾതൻസുചദുഃഖാദിയെന്നെനിങ്ങമരുന്നഞാൻ. ൨൩
 അറിവുന്നില്ല,ഭാർച്ചാസപബന്ധുവൃത്താന്തവംതഥാ
 ഭവനത്തിലവകിപ്പോൾസുഖമോഹന്ദുഃഖമോ. ൨൪
 ശിഷ്യന്മാരോമത്യന്തന്മാർദുഷ്ടന്മാരോനിനക്കുകിൽ

രാജാവു ചോദിച്ചു.

പുത്രദാരാദികൾധനംഹരിച്ചുട്ടിങ്കളഞ്ഞനീ

അവരിൽപ്പിറന്നായുംസ്നേഹമുൾക്കൊണ്ടീടുന്നതെന്തോ.

വൈശ്യാൻ പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങളുപ്പറിയങ്ങുന്നുചൊന്നതിങ്ങിനെതാനിത്
നിഷ്കരതപംമനസ്സിൽതട്ടുന്നില്ലത്തുചെയ്യു ഞാൻ. ൨൩

അച്ഛൻപതിസ്വപജനമെന്നിഷ്ടംവിട്ടുധനാഗ്രഹാൽ
തള്ളിക്കളഞ്ഞൊരവരിൽത്താനുള്ളിൽസ്നേഹമുണ്ടുമേ. ൨൪
ഇതെന്തെന്നറിയുംഞാനുമറിയുന്നില്ലവന്മതേ!

എന്നുള്ളുണ്ടുദുഷ്ടസുസ്തഹാൽതാഴുന്നതെന്തിത്. ൨൫
തെളിവില്ലുള്ളിൽനിശ്ചാസമുണ്ടിനിക്കവർമൂലമായ്
സ്നേഹംവിട്ടവരിൽക്രമമല്ലെന്നുള്ളതുചെയ്യു ഞാൻ. ൨൬

മാർഗ്ഗേണയൻ പറഞ്ഞു.

ഭാഗുരിദീപി! പിന്നീടീവൈശ്യാനായസമാധിയും
അപ്പാർത്ഥിവേദനംകൂടിച്ചെന്നാരാമുനിസന്നിയെ. ൩൦
യഥാശാസ്ത്രായഥായോഗ്യമുപചാരങ്ങൾചെയ്യുടൻ
ഇതന്നുവൈശ്യാഭവന്മാർചിലവാർത്തകൾചൊല്ലിനാർ. ൩൧

ര. ജാ. വ. പറഞ്ഞു.

ഭഗവൻ! ഞാനെന്നുചോദിക്കുന്നതരുൾചെയ്യണം
ഉറപ്പാട്ടുംവെടാതുളളന്നുള്ളിലെടുചമെന്തിത്. ൩൨

അങ്ങനൊമട്ടുവിദാനാംമമരാജ്യാംഗമൊക്കെയും
എന്തൊയന്തഴിവോയാലുംതോന്നാനതുമുനിശ്ചര! ൩൩
കളത്രവൃത്രമിത്രങ്ങൾഭൃത്യന്മാരിവർനിന്ദയാൽ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുമിവന്നവരിൽസ്നേഹമേററവും. ൩൪

ഇവനേവാതമാണാനംരണ്ടാളുംബഹുദുഃഖികൾ.
ദോഷംകണ്ടിട്ടുമാവസ്തുവെന്തൊയാണെന്നുറപ്പവർ. ൩൫
ജ്ഞാനമുദുള്ളാരുങ്ങൾക്കുമെന്തീമോഹംമഹാമുനേ!
ഇനിക്കുമിവനുംജ്ഞാനാസ്സുത്താൽമൂഢതയുണ്ടിത്. ൩൬

ഭൃഷി (വസിഷ്ഠൻ) പറഞ്ഞു.

വിഷയങ്ങളിലെജ്ഞാനംജന്തുക്കൾക്കുണ്ടുശേഷവും
അജ്ഞാനവുംമഹാഭാഗ! പലമാതിരിയിങ്ങിനെ. ൩൭
ജന്തുക്കൾപകലന്യങ്ങൾചിലതന്ത്രങ്ങൾരാത്രിയിൽ

പ്രഭുവാംഭഗവാൻവിഷ്ണുസേവിച്ചാൻയോഗനിദ്രയെ ൫൨
 അപ്പാർവിഷ്ണുശ്രോത്രമലാലുണ്ടായ് രണ്ടുഗ്രമുത്തികൾ
 മധുരകടഭാദ്രത്യന്മാർ ചെന്നാർവധിവധത്തിനായ്. ൫൩
 വിഷ്ണുനാദിസരോജത്തിൽമേവുംബ്രഹ്മാപ്രജാപതി
 ആദാദ്ര്യൈകൃഷ്ണുവിഷ്ണുസപാപവുന്തരുകണ്ടുടൻ. ൫൪
 മനസ്സിരുത്തിനിന്നോംവിഷ്ണുനിദ്രയവിട്ടിടാൻ
 വിഷ്ണുനേത്രത്തിൽവാഴുന്നായോഗനിദ്രയവാഴ്ത്തിനാൻ. ൫൫
 “രക്ഷാന്തദേ!ഭഗവതി!ജഗദ്ധഃത്ര്യവിലേശപരി!
 മഹാതേജസപിയാംവിഷ്ണുതൻനിദ്രേ!തവവന്ദനം. ൫൬
 നീസപാഹ,നീസപധ,വഷൾക്കാരം,നീസപരത്രപിണി
 സുധനി,യുഷ്ണര!നിത്യേ!മാത്രമുന്നായിനില്പവൾ. ൫൭
 നിത്യാനുച്ചായ്യായലമാത്രയായിവിശേഷതഃ
 നിച്ഛന്നനീ,നീസാവിത്രിദേവി!നീജനനീപരാ. ൫൮
 ഈജഗദന്താദൈവ്യംതീർത്തുന്ധരിച്ചുകൊത്തുമങ്ങിനെ
 ഒടുവിൽദേവിനീതന്നസംഹരിക്കുന്നുസർവ്വദാ. ൫൯
 ഈജഗത്തിന്റെസൃഷ്ടിസ്ഥിത്യന്തകാലമെ.ളിക്തമാ
 സൃഷ്ടിനീ,രക്ഷനീതന്നസംഹാരംനീജഗന്മയി! ൬൦
 മഹാവിദ്യ,മഹായായ,മഹാമേധ,മഹാസ്മൃതി
 മഹാമേഹയുമങ്ങുന്നുമഹാദേവി!മഹാസ്മരി! ൬൧
 ഗുണത്രയംകൊണ്ടുഹിഷ്കുംസർവ്വപ്രകൃതിനീശിവേ!
 കാളരാത്രിമഹാരാത്രിമോഹരാത്രിഭയങ്കരി. ൬൨
 [രാത്രിയഞ്ചെന്നുചൊല്ലുന്നനീതാനേക്ലേശനാശിനി!]
 ശ്രീനി,യ്ജീശപരിനീ,ശ്രീനീ,നിശ്ചയാത്മികബുദ്ധിനീ. ൬൩
 നീതാൻലജ്ജാ,പുഷ്ടി,തുഷ്ടി,ശാന്തി,ക്ഷാന്തികളുന്തഥാ
 വാൾ,ശുലം,തല,വില്ല,മ്പു,മുസുണ്ണി,പരിഘംഗദ. ൬൪
 ശംഖ,ചക്രങ്ങളേവംപത്തായുധംനീധരിപ്പവൾ
 സൌമ്യനീകൂരതരനീസർവ്വസൗമ്യതിസുന്ദരീ. ൬൫
 നീതാൻപരപരങ്ങൾക്കുപരമാപരമേശപരി
 സദസുപമായെന്തെന്തുണ്ടതിന്റെസമസുഖം. ൬൬
 ശക്തിയാമങ്ങയെസ്സർവ്വത്തികേ!വാഴ്ത്തുന്നതെങ്ങിനെ

ജഗൽസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയംചെയ്യുന്നത്രൈശ്വര്യമെന്നും. ൩൭
നിദ്രാസ്വനാക്കിടുംനിന്നസ്തുതിപ്പാലൊമ്പനീശപരൻ
ഞാൻ, വിഷ്ണു, ശിവനീങ്ങളെക്കീവണ്ണങ്ങളോടെന്ദ്രനും.
ഉണ്ടാക്കിയിലസുംനിന്നസ്തുതിപ്പാനാശംസകതിമാൻ
ഇയ്യൽകൃഷ്ണസ്വപ്രഭാവങ്ങളാൽസംസ്കൃതയായനീ. ൩൯
മധുരൈകദശദൃഢംബാസുരമോഹിനിയകണം.
ജവാൽജഗത്സപാമിയായമുകുന്ദനെയുണർത്തണം
ഈമഹാദൈത്യഘാതത്തിന്നിവന്നറിവുമേകണം.” ൪൦

ഭൃഷി പറഞ്ഞു.

മധുരൈകദശഘാതത്തിനായ്കൃഷ്ണനെയുണർത്തുവാൻ
ബ്രഹ്മാവേവംസ്തുതിച്ചോരതാമസീദേവിയക്ഷണം. ൪൧
വിഷ്ണുതൻകണ്ഠപംക്തുകൈകാൽമരമനസ്സിവ
വിട്ടവ്യക്തജനാംബ്രഹ്മൻകാണമാവരമേവിനാൾ. ൪൨
ഏകാണുചത്തിൽപ്പാമ്പാകുമെത്തമേൽനിന്നുമാധവൻ
നിദ്രിച്ചിട്ടെഴുന്നീറ്റുകണ്ടാനവരെയുംപുനഃ. ൪൩
കോപാൽചുവന്നകണ്ണാത്തുവിധിഹിംസയ്ക്കുപോമവർ
മധുരൈകദശദൃഢന്മാർവിയ്ക്കുവിക്രമശാലികൾ. ൪൪
വിഭുവാംവിഷ്ണുഭഗവാനോരപിന്നെബുദ്ധായുധൻ
അയ്യായിരംവത്സരങ്ങളുവരോടടരാടിനാൻ. ൪൫
മഹാമായവിമോഹിപ്പിച്ചതിശക്ത്യാമദിച്ചവർ
വരംഞങ്ങൾതരാംവാങ്ങുകന്നുവിഷ്ണുവൊടേതിനാർ. ൪൬

ശ്രീഭഗവാൻ പറഞ്ഞു.

നിങ്ങൾതോഷിച്ഛിലോരണ്ടുപേരുമേവദ്വയാകണം
വേദോവരംകൊണ്ടെന്താണിങ്ങിതേവേണ്ടുവരംമമ. ൪൭

ഭൃഷി പറഞ്ഞു.

ഈവണ്ണവഞ്ചിതന്മാരാംവർമെന്നാക്കൈവള്ളമായ്
കണ്ടിട്ടുചൊല്ലിനാർവിഷ്ണുഭഗവാനോടുതൽക്ഷണം. ൪൮
നിൻപോരാൽഞങ്ങൾതോഷിച്ചുഞങ്ങൾതൻനല്ലമൃത്യുനീ
ങ്ങളേകൊൽകവെള്ളത്തിൽമുങ്ങാത്തുലകിൽവെച്ചുനീ.
അതാവുമെന്നുഭഗവാൻശംഖചക്രഗദധരൻ

തുടമേൽവെച്ചവർകൾതൻതലചക്രണവെട്ടിറാൻ. വൃ
 ങ്ങളുടെമധ്യഭാഗംസംചെയ്തിട്ടുഭഗവാൻഹരി
 തീർത്തവ്യക്തതാദൃചനാംബ്രഹ്മാവിൻഘോരമാംഭയം. വൃ
 [അവർമേദസ്സുകൊണ്ടുശിക്ഷിച്ചാൻവിഷ്ണുപേരേ!
 ഉണ്ടായിയതു കൊണ്ടുശിഷ്ടേവ് മേദിനി'യെന്നുപേർ.] വൃ
 ബ്രഹ്മാവൃതാൻവാക്യകയാൽജനിച്ചാളവളുണിനെ
 ഇദ്രപിതൻപ്രഭാവംകളിനിയുംനിന്നൊടോതുവൻ. വൃ

ഇങ്ങിനെ ശ്രീ മഠിനേയപുരാണത്തിൽ
 ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൽ മധ്യമൈകദശ്യധ്യായം
 ഒന്നാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ജാതി ൨൦൦൭

തികച്ചന്ദ്രാണ്ടുണ്ടായ്ജനമരാസുരസംഗരം
 മാഹിഷൻദൈത്യപതിയന്നമത്ത്വന്ദ്രൻപുരന്ദരൻ. ൧
 ഈക്കേരംദൈത്യർതോല്പിച്ചാരണവാനവർസേനയെ
 ഏല്പാദ്രവകളേയുംവെന്നിന്ദ്രനയ്ക്കഹിഷാസുരൻ. ൨
 പ്രജേശനാംബ്രഹ്മനെമുന്മാക്കിത്തോറോരഭവകൾ
 മുക്കണന്നുംകണ്ണമുള്ളിടത്തിലുടനെയിനാൻ. ൩
 വിഷ്ണുക്കേരംതോലിചേർത്ത്മഹിഷാസുരചേഷ്ടിതം
 ഉണ്ടായമട്ടുചൊന്നാരങ്ങവരോടുസുധാശികൾ. ൪
 ഇന്ദ്രാഗ്നിവായുചന്ദ്രാക്പാശികാലാധികാരവും
 അവൻതന്നെവഹിക്കുന്നുമാരജ്ജന്യാധികാരവും. ൫
 ദുഷ്ടനാമാഹിഷൻവിണ്ണിൽനിന്നുതള്ളിയദേവകൾ
 കൂട്ടമായൊക്കെമത്ത്വന്മാർപോലെവാഴുന്നുപാർശ്വേ. ൬
 ശരണാഗതരായ്ഞങ്ങളിദൈത്യന്മാരെമൊക്കെയും
 ചൊല്ലി;നിങ്ങൾനിനച്ചാലുമവനക്കൊല്ലുവാൻവഴി. ൭

ദേവന്മാർ ചെന്നതേവം കേട്ടീശനും മധുരൈവരിയും
 ഭൂകടികടിലാസ്യന്മാരായിക്കോപിച്ചുതൽക്ഷണം. ൮

ഏറാറുകോപിച്ചചക്രീശബ്രഹ്മാസ്യങ്ങളിൽനിന്നുടൻ
 വെട്ടുവായുണ്ടായോരോരോതേജസ്സുകൾമഹത്തുകൾ. ൯

മാറജിന്ദ്രാദിദേവന്മാർമെയിൽനിന്നുംമഹസ്സുകൾ
 വലുതായുണ്ടുപിച്ചിട്ടുതന്നിടച്ചാനായിസപ്പുവും. ൧൦

ദിനക്കാക്കജപാലതിങ്ങിനിക്കാണ്ടോരോതേജാൽക്കരത്തിനെ
 കത്തുന്നകന്നിനെപ്പോലെകണ്ടാരങ്ങളുതാശികൾ. ൧൧

അതുലംസംഗീട്ട്യാണദേഹജാതംമഹസ്സുത്
 മുച്ഛാർനിറഞ്ഞാദിപുണ്ടാങ്ങാനായ്നിന്നാരുനാരിയായ്.
 അവർതന്മുചുണ്ടായിശംഭുവിന്റെമഹസ്സിനാൽ
 യമതേജസ്സിനാൽദേശം, കൈകൾവിഷ്ണുമഹസ്സിനാൽ. ൧൩

സൊമ്യതേജസ്സിനാൽകൈക, മദ്ധ്യമിന്ദ്രമഹസ്സിനാൽ
 ജംഘാഭുവാശിമഹസാ, നിതംബംഭൂമിതേജസാ. ൧൪

ബ്രഹ്മതേജസ്സിനാൽതൃക്കാൽ, വിരലകന്റെതേജസാ
 വിഷത്തശതേജസാനാസ, കരാംഗുലിവസുതപിഷാ. ൧൫

ദന്തംപ്രജാപതികൾതൻതേജസാ, നയനത്രയം
 അഗ്നിദതേജസ്സിനാൽ, ഭൂക്കളിണ്ടായ്സന്ധ്യമഹസ്സിനാൽ
 കാറിൻതേജസ്സിനാൽകാതു, മററദേവകൾതന്റെയും
 ഓരോതേജസ്സുകാണ്ടവമുണ്ടായ്തന്നമഹേശപരി. ൧൯

സപ്പുദേവമഹാതേജോജാതയാമവളേപ്പുനഃ
 കണ്ടുമോദിച്ചുമാഹിഷദ്രോഹംപൂണ്ടുള്ളദേവകൾ. ൧൮

ശുലത്തിൽനിന്നെടുത്തേകീശുലംദേവിഷ്ണുശങ്കരൻ
 ചക്രത്തിൽനിന്നെടുത്തേകീചക്രംദേവിഷ്ണുമാധവൻ. ൧൯

ശംഖംകൊടുത്തുവരണൻ, വേലുനൽകിഹൃതാശനൻ
 ബാണപുണ്ണേഷുധികളുംവില്ലുംമാരുതനേകിനാൻ. ൨൦

വജ്രത്തിൽനിന്നെടുത്തേകീവജ്രമിന്ദ്രൻസുരാധിപൻ
 ഐരാവതത്തിൻമണിയുമായിരക്കണ്ണനേകിനാൻ. ൨൧

കാലദണ്ഡംയമൻനൽകി, പാശംവരണനേകിനാൻ
 ബ്രഹ്മൻപ്രജേശപരൻനൽകീകിണ്ടിയുംജപമാലയും. ൨൨

രോമക്കഴിയിലെല്ലാത്തൻപ്രഭനൽകീദിവാകരൻ
 നല്ലചാഴുംപരിചയുംകാലൻദേവിക്കനൽകിനാൻ. ൨൩
 നൽപുതുപ്പട്ടുമലഹാരവുംക്ഷീരസാഗരം
 ദിവ്യമായശിരോരത്നം വളി,തോൾവളി,കാതിലി. ൨൪
 ദിവ്യമായുള്ളുപന്ത്രാമിന്നീടുംകാൽച്ചിലമ്പുകൾ
 കഴുത്തിൽകെട്ടുവാൻവേണ്ടുംവിശേഷപ്പെട്ടഭൃഷണം. ൨൫
 വിരലല്ലാറില്പുകൽവെച്ചുംഗുലിയങ്ങളെന്നിവ
 വിശപകമാവചരംകൈകീഴാരമതിനിമ്ലം. ൨൬
 മുറിയാച്ചട്ടയുംനാനാരൂപാസ്രങ്ങളുമങ്ങിനെ
 തലമാറിവയിൽച്ചാത്താൻവാടാത്താപ്പത്ഥമാലയെ. ൨൭
 സമുദ്രംനൽകിദേവിയായതിശോഭനപത്മവും
 ഹിമവാൻവാഹനംസിംഹംനൽകിനാൻബഹുരത്നവും. ൨൮
 മദ്യമെല്ലാജ്യാഴംതിങ്ങുംപാനപാത്രത്തെവിത്തപൻ
 മഹാമണിയണിഞ്ഞീടുംനാഗഹാരമവരംകൈയോ. ൨൯
 ഈമെന്നടുക്കുംസർപ്പാഹിനാഥൻശേഷൻകൊടുത്തുതേ
 സമാനമായന്യദേവന്മാരുംഭൃഷായുധങ്ങളെ. ൩൦
 കൊടുത്തപ്പോൾദേവിവീണ്ടുമട്ടഹാസംമുഴക്കിനാൾ
 ഘോരമാമവരനാദത്താൽനഭാസ്സാക്കെനിറഞ്ഞുതേ. ൩൧
 അളവാരതുകൊണ്ടോരമുണ്ടാസ്താരംപ്രതിധപനി
 കലുങ്ങിസർപ്പലാകങ്ങൾ,കലങ്ങികടലൊക്കെയും. ൩൨
 കമ്പിച്ചമനു,കന്നല്ലാംവിറച്ചുസരസംതദാ
 ആസ്സിംഹവാഹിനിയൊടായ്ജയിക്കുന്നോതിദേവകൾ.
 ഭക്ത്യാമുനികൾതാനുംകൊണ്ടിവളേക്കുപ്പിവാഴ്ന്നിനാൻ
 മുപ്പാരിളക്കുകണ്ടസ്രുശസ്രുപാണികളായുടൻ. ൩൪
 സന്നദ്ധസർവ്വസൈന്യന്മാരായെഴുന്നോരദാനവർ
 'ആ! ഇതെന്തെന്നുകോപിച്ചുപറഞ്ഞുമഹിഷാസുരൻ. ൩൫
 സർവ്വദൈത്യന്മാരെൊടാത്താശ്ശബ്ദത്തിൻനേക്കുപാഞ്ഞുതേ
 മുപ്പാരിൽവാങ്ങുംപ്രഭയുംമാനംമുട്ടുംകിരീടവും. ൩൬
 ഭൂമിതാഴ്ന്നുകാൽച്ചവിട്ടുംപുണ്ടുനിൽക്കുന്നദേവിയെ
 കണ്ടാനവൻദിക്കുമുട്ടുമോരായിരഭജത്തൊടും. ൩൭

പാതാളമൊക്കെയും ക്ഷോഭിപ്പിക്കും ജ്യാനിനദത്തൊടും
 ശത്രുശത്രുബഹുവർഷത്താൽ ദിക്കൊക്കെക്കത്തിടും വിധം.
 പാണ്ഡനദപ്പാരുട്ടടന്നാരദ്രേവിയോടു സുരാരികൾ
 മഹിഷാസുരസേനേശൻ ചിഷ്ടരാച്യൻ മഹാസുരൻ. ൩൩
 നാലംഗപ്പടയും മറ്റുമായ് നേർത്താൻ ചാമരാപ്യനും
 ആരായിരപ്പത്തു തെരാത്തുദഗ്രാപ്യൻ മഹാസുരൻ. ൪൦
 റ്റുരലക്ഷം തെരാടൊത്തു യുദ്ധം വെട്ടി മഹാഹന
 തരച്ചു കോടിത്തെരാടൊത്തിട്ട സിലോമമഹാസുരൻ. ൪൧
 ഷഷ്ടിലക്ഷം തെരാടൊത്തു പോർ ചെയ്യാൻ ബാഷ്പജാസുരൻ
 രഥകേട് ഗജശൈലം പരമസാഹസ്യസംയുതൻ. ൪൨
 ആയുദ്ധത്തിൽ പ്പാരുതിനാനുഗ്രഹം നദാനവൻ
 വിലാളനാമവനച്ചു ലക്ഷം തേരുകലന്നടൻ. ൪൩
 യുദ്ധം ചെയ്യാൻ രഥേശപഗണത്തൊടൊത്തു പിന്നെയും
 മഹാസുരന്മാരന്യന്മാർ സംഖ്യ കൂടാതെയുള്ളവർ. ൪൪
 ദേവിയോടൊരുമിച്ചിട്ടു കാലത്തിൽ പൊരുതീടിനാർ
 കോടികോടി സഹസ്രം തേർകാലാർദ്രന്തിരുംഗമം. ൪൫
 ഇവയോടൊത്തു നിന്നാനായുദ്ധത്തിൽ മഹിഷാസുരൻ
 ഉലക്ല, വേൽ, വാൾ, കോടാലി, തോമരം, പട്ടിശായുധം. ൪൬
 ഭിന്ദിപാലാപ്യമിവയാൽ ദേവിയോടു ടരാടിനാർ
 ചിലർ പാശംപ്രയോഗിച്ചാരുന്യന്മാർ വേലുചാട്ടിനാർ. ൪൭
 ആദ്രേവിയേക്കൊല്ലുവാൻ വാൾകൊണ്ടോ മവർ വെട്ടിനാർ
 ആദ്രേവിയാം ചണ്ഡികയുമാശ്ശത്രുശത്രുങ്ങളേപ്പുനഃ ൪൮
 തന്നസുശത്രുവർഷത്താൽ കളിയാൽത്താൻ നരകിനാൾ
 അനായാസമുചിദേവി വിബുധഷിന്തുതേ ശപരി. ൪൯
 ശത്രുശത്രുങ്ങളെ വർഷിച്ചാർദാനുവന്ദനങ്ങളിൽ
 ക്രോധാൽ സടയിളകീട്ടാദ്രേവീവാഹനകേസരി. ൫൦
 വൻകാട്ടിൽ കാട്ടുതീപ്പോലെ നടന്നാൻ ദൈത്യസേനയിൽ
 യുദ്ധം ചെയ്തും ദേവിവിട്ടനിശപാസങ്ങൾ ഗണങ്ങളായ്. ൫൧
 സംഭവിച്ചുടനേലക്ഷം ലക്ഷമായ്ക്കൊരുതീടിനാർ
 പട്ടിശാപ്യം, ഭിന്ദിപാലം, വാൾ, കോടാലി, യിവററയാൽ. ൫൨

അസുരപ്പടയെക്കൊന്നാർദേവീശക്രതിവൃദ്ധിയാൽ
 ഗണങ്ങൾപടയാകൊട്ടിചിലർശംഖംമുഴക്കിനാർ. ൫൩

മദ്ദളംകൊട്ടിനാരന്യന്മാരായുദ്ധമഹോത്സവേ
 ഗദാസിശക്തിശ്രദ്ധാദിവ്യംകൊണ്ടുടനീശപരി. ൫൪

കൊന്നാർമഹാസുരന്മാരെവളരസ്സംഖ്യയെന്നിയേ
 ദേവീഘണ്ടാസപനാകേടുമോഹിച്ചുസുരർവീണതേ. ൫൫

പാശബലാസുരന്മാരെവലിച്ചാർമന്നിലിട്ടവർ
 രണ്ടാണൊളിഞ്ഞുണ്ടെത്രന്മാർദേവീതീക്ഷ്ണാസിപാതനാൽ.
 ഗദകൊണ്ടുചതഞ്ഞൊരംകിടന്നാർചിലരൂഴിയിൽ
 ഉലയ്ക്കുത്തല്ലാറമോറചിലപർചോരകക്കിനാർ. ൫൯

ത്രിശൂലംകൊണ്ടുമാർകീരിച്ചിലർവീണമഹീതലേ
 ശരവർഷംകൊണ്ടുപോരിൽചിലരോരംനരങ്ങിനാർ. ൫൮

പ്രാണങ്ങളെയുപേക്ഷിച്ചുകൊന്നാക്കുംദേവദൈവരികൾ
 കൈമുറിഞ്ഞുചിലക്രന്യാക്ഷകണ്ഠംമുറിഞ്ഞുപോയ്. ൫൯

നടുവേകീറിയന്യന്മാർപതിച്ചുതലുപോയ്ച്ചിലർ
 മഹാസുരന്മാരന്യന്മാർവീണുകാലറഭ്രമീയിൽ. ൬൦

പൊളിച്ചുചിലദേവീകാൽകൈകണ്ണൊററയാംവിധം
 തലുപായിണൊരന്യന്മാർകബന്ധാകൃതിവൃണ്ടുടൻ. ൬൧

എഴുന്നോറത്തമാസ്രോപുണ്ടീശയോടടരാടിനാർ
 തുയ്താളത്തിനെപ്പിച്ചാപ്പോരിൽകൂത്താടിനാർചിലർ.
 യുദ്ധംചെയ്യാർകബന്ധങ്ങൾവാർവേലുണ്ടിയെടുത്തവർ
 ദേവിയോടായ്നില്ലനില്ലെന്നോതീട്ടന്യസുരാരികൾ. ൬൩

ചത്തുവീണരമാശോഭമഹാസുരഗണത്തിനാൽ
 ആമഹായുദ്ധമുണ്ടായഭ്രമീഭാഗമഗമ്യമായ്. ൬൪

ആഗ്രജാശപാസുരാനികമദ്ധ്യത്തിൽകൂടെയങ്ങിനെ
 കലിച്ചുപലതായുള്ളുചാരപ്പഴകളുണ്ടുടൻ. ൬൫

തീവർണ്ണാൽത്തുറുവപ്പോലയാമഹാദൈത്യസേനയെ
 ഭസ്മമാക്കിനശിപ്പിച്ചാർക്ഷണംകൊണ്ടുമഹേശപരി. ൬൬

വിറച്ചുസടുണ്ടുട്ടഹാസംചെയ്യുമുഗ്രേന്ദ്രനും
 ദൈത്യദേഹങ്ങളിൽജീവനങ്ങളോടെയന്നങ്ങുനോക്കിനാൻ.

ദൈത്യന്മാരോടുപോർചെയ്യാരങ്ങാദ്രേവിഗണങ്ങളും
ഇതുകണ്ടലർവർഷിച്ചാർമോദിച്ചഭിവിദേവരൂപം. നവ

ഇങ്ങിനെ ശ്രീമാർക്കുണ്ടായചരണണിൻ
ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൽ മഹിഷാസുരനെന്ത്യധധമെന്ന
രണ്ടാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

ഋഷിപറഞ്ഞു.

ആസ്സെന്ത്യത്തേക്കൊന്നിടുന്നകണ്ടുകോപാൽമഹാസുരൻ
സേനേശൻചിക്ഷുരൻദേവിയോടുയുദ്ധത്തിനെത്തിനാൻ. ൧

ദേവീദേഹത്തിലദ്ദൈത്യൻവർഷിച്ചുശരവൃഷ്ടിയാൽ
കാർമേഘമേരുശൃംഗത്തിൽമഴപെയ്തുകണക്കിനെ. ൨

ദേവിപിന്നെക്കളിയാൽത്താനവൻശരവൃഷ്ടിയെ
മുറിച്ചുശപങ്ങളേക്കൊന്നാൾസുതനേയുംശരങ്ങളാൽ. ൩

വിൽമുറിച്ചാളുടൻപൊക്കമേറുംകൊടിമരത്തെയും
വിൽമുറിഞ്ഞുള്ളവൻമെയ്യിലല്ലാമെയ്യാൾശരങ്ങളെ. ൪

ഹതസുതാശപനരഥൻവിൽമുറിഞ്ഞാമഹാസുരൻ
ചർമ്മാസിധരനായിട്ടാദ്രേവിതൻനേക്കുപാഞ്ഞുതേ. ൫

മുച്ചുക്കുന്നവാൾകൊണ്ടുസിംഹമുഖാവിൽവെട്ടിനാൻ
ഉടനോരംജപാൽവെട്ടീദേവീസവ്യഭുജത്തിലും. ൬

ദേവീഭുജംതൊട്ടവാളുപൊടിഞ്ഞുനൃപനന്ദന!
എടുത്താനുടനേശ്ശുലംകോപത്താൽകൺചുവന്നവൻ. ൭

അന്യാർക്കുമണ്ഡലംപോലെകത്തുതേജസ്സുചേർന്നത്
എറിഞ്ഞാനാമഹാദൈത്യനടനേദ്രുകാളിയിൽ. ൮

ശുലംവിട്ടാളാവരുന്നശുലംകണ്ടിടുചണ്ഡികാ
ആശുലവുംദാനവനുമതുക്കൊണ്ടുതകന്നുപോയ്. ൯

ആവീർച്ചമേറുംമഹിഷസേനേശൻചത്തനന്തരം
ആനകഴുത്തേറിവന്നാൻചാമരൻത്രിശോഭനൻ. ൧൦

അവനാപിന്നെവൽചാട്ടിയതിനെദ്ദേവിചണ്ഡികാ
 ഹുകാരത്താൽപതിപ്പിച്ചാൾമന്നിൽപ്രഭാകടുത്തുടൻ. ൧൧
 പൊടിഞ്ഞുവൽവീണതുകണ്ടതിക്രോധേനചാമരൻ
 ശൂലംവിട്ടാനുദ്ദേവിമുറിച്ചാൾസായകങ്ങളാൽ. ൧൨
 പൊങ്ങിച്ചാടിട്ടുടൻസിംഹംഗജകുംഭാന്തരസ്ഥനായ്
 അദ്ദേവശത്രുവാടേറാബാഹുയുദ്ധംതുടങ്ങിനാൻ. ൧൩
 പോരിടയ്ക്കാഗ്രജത്തിങ്കൽനിന്നുമന്നിൽപ്പതിച്ചവർ
 പോർചെയ്യാരതിസംരംഭംവൃണ്ടുപ്രചാരങ്ങളാൽ. ൧൪
 പിന്നെവദഗനമല്ലാട്ടുചാടിവീണിട്ടുകേസരി
 അടിച്ചചാമരൻതൻമസൂകംവേർചെടുത്തിനാൻ. ൧൫
 ശിലാവൃക്ഷാദിയാൽകൊന്നുദ്ദേവീഗണമുദഗ്രഹന
 കരാളനേയുമേവാതാൻദന്തമുഷ്ടിതലങ്ങളാൽ. ൧൬
 ഉദ്ധതൻപൊടിയായ്തഷ്ടുദ്ദേവിതൻഗദകൊണ്ടുടൻ
 ബാഷ്പമുൻഭിന്ദിപാലത്താൽതാമ്രനന്ധകനമ്പിനാൽ. ൧൭
 ഉഗ്രാസ്യനഗ്രവീയാഖ്യനവുണ്ണതാൻമഹാഹന
 ത്രിണേത്രനിവരേക്കൊന്നുശൂലംകൊണ്ടുമഹേശ്വരി. ൧൮
 വാളുകൊണ്ടുമിഡാലൻതലവെട്ടിനരക്കിനാൾ
 ദുർഗ്ഗാഖ്യൻദുർമുഖാഖ്യനിവരേക്കൊന്നിതമ്പിനാൽ. ൧൯
 തൻചൈസന്യാക്ഷയിച്ചുവംപോകുമ്പോൾമഹിഷാസുരൻ
 ഭയപ്പെടുത്തിനാൻപോത്തായിട്ടാദ്ദേവീഗണങ്ങളേ. ൨൦
 മുഖത്താൽച്ചിലരേതല്ലിച്ചവിട്ടിയുടനന്യരെ
 വാൽകൊണ്ടടിച്ചവരരശ്യാഗത്താൽകീറിയങ്ങിനെ. ൨൧
 വേഗഭ്രമണനിശാസവായുനാദങ്ങൾകൊണ്ടവൻ
 ഗണങ്ങളപ്പലരെയുംപതിപ്പിച്ചാൻമഹീതലേ. ൨൨
 ഗണങ്ങളപ്പതിപ്പിച്ചനേരിട്ടാദ്ദൈത്യനോടിനാൻ
 ദേവീസിംഹത്തിനെക്കൊൽവാനപ്പോൾകോപിച്ചചണ്ഡി
 ശബ്ദിച്ചുചുരമാന്തിക്കൊണ്ടുക്കേരുന്നവനുംഭയാ, [കാ ൨൩
 ഏറിഞ്ഞുതൻകൊമ്പുകൾകൊണ്ടോറവൻപവ്വതങ്ങളെ.
 ആഞ്ഞവൻചുരമാന്തേറതകൻധരണീതലം
 അവൻറവാലിൻതല്ലേറുകടൽമുക്കീസമസ്യവും. ൨൩

ഇളക്കുകൊമ്പുകൊണ്ടോരംനരന്മാർക്കിപ്പോയികൊടുക്കുക
 വാനുവീണവളരെശപാസകാരോരരകുന്നുകൾ. ൨൬
 ക്രോധത്താലിപ്പടിവളന്നത്തുണാന്റെത്രരാജനെ
 കണ്ടാച്ചുണ്ഡകകോപിച്ചാളവനെക്കൊല്ലുവാൻഭദ്രാ. ൨൭
 ആമഹാസുരൻപ്രാപമെറിഞ്ഞിട്ടവരുകെട്ടിനാൾ
 കെട്ടുപെട്ടവനുംവിട്ടുപാത്തിൻരൂപംമഹാരണേ. ൨൮
 ഉടൻപിന്നെസ്സീമധമായാൻ;ദേവിയായാരിതൻതല
 വെട്ടിനാളപ്പൊൾവാൾകൈക്കൊണ്ടോരാളായ്ക്കുന്നദാനവൻ
 പശുചർമ്മങ്ങളോടൊന്നിച്ചവനെപ്പിന്നെയമ്പിനാൽ
 നരകിനാളുടൻദേവിയവൻപിന്നെയൊരാനായ്. ൩൦
 അലറിക്കൊണ്ടുനകകൊണ്ടുവലിച്ചാനാമൃഗേന്ദ്രനെ
 വചിജ്ജമാഗ്ഗജത്തിൻകൈദേവിവാൾകൊണ്ടുവെട്ടിനാൾ.
 പിന്നെരണ്ടാമതുംപോത്തിൻദേവംപുണ്ടമഹാസുരൻ
 സചരാചരമാംമുപ്പാരച്ചുണ്ണതാനിളക്കിനാൻ. ൩൨
 പിന്നെഃക്കാപാൽകൺചുവന്നുജഗന്മാതാവുചണ്ഡികാ
 ചിരിച്ചുകൊണ്ടുടനടൻകുടിച്ചാൾപാനമുത്തമേ. ൩൩
 ബലവീര്യമദംവർഷിച്ചലരന്നാസ്സുരാരിയും
 എറിഞ്ഞാൻദേവിതൻനേക്കുകൊമ്പുകൊണ്ടുചലങ്ങളെ.
 മദാലോരംചമന്നാസ്ത്യാപുണ്ടദേവിശരങ്ങളാൽ
 അക്കന്നാക്കൊപ്പാടിച്ചാതിയവനോടാകലാക്ഷരം. ൩൪

ദേവിതരുളിച്ചെയ്തു.

ക്ഷണംഗർജ്ജിക്കുജള!ഞാൻമധുസേവിച്ചിടംവരെ [ൻ. ൩൬
 ഞാൻനിന്നെക്കൊന്നപിമ്പാശുവാനോർഗർജ്ജിക്കുമിങ്ങുതാ

ജ്ഞിപാദംതമു.

എന്നാച്ചുവളന്റെത്രന്തന്മേൽച്ചാടിക്കരേറിനാൾ
 കാൽകൊണ്ടുമർത്തിട്ടവനെശ്ശുലത്താൽകുത്തിനാൾഗളേ. ൩൭
 പിന്നെഃദ്രപീപദാക്രാന്തവൻചർമ്മാസിധാരിയായ്
 മഹാവീര്യമഴംകൊണ്ടുനായ്പുറപ്പെട്ടുതന്മുഖാൽ. ൩൮
 പാതിപോന്നപ്പൊഴേയുലംചെയ്യുന്നാന്റെത്രരാജനെ
 തമ്പൻവാളിനാൽവെട്ടിവിഴിച്ചാൾദേവിയായവൾ. ൩൯

ഹാഹാനാദേന്താടാദൈത്യപ്പടയോടീസമസ്യവും
 പിന്നെയൊന്നുചമ്പുണ്ടുവേദസന്യങ്ങളൊക്കെയും.
 ദിവ്യമാമുനിമാരൊത്താദേവിയേവാക്തീവാൻ വർ
 പാടിഗന്ധർവ്വനാഥന്മാരപ്പരസ്രീകളാടിനാർ. ൪൧

ഇങ്ങിനെ മാർക്കണ്ഡേയപുരാണത്തിൽ
 ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൽ മഹിഷാസുരവധകേണ

മൂന്നാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

നാലാമദ്ധ്യായം.

ജഷിപറഞ്ഞു.

[മഹിഷാസുരനെ രക്ഷാനുശയംദേവിയെവാക്തീവാൻ
 തുടങ്ങിശക്രൻമുന്വായദേവസംഘങ്ങളൊക്കെയും.] ൧

ഊക്കേരമക്ലലനവയ്മ്പടയൊത്തുദേവ!
 കൊന്നൊപ്പാളിന്ദ്രമുഖദേവഗണങ്ങളെല്ലാം
 രോമാഞ്ചചാതനവാൻതിഹച്ഛമാടു
 നമ്രാംസരീഷ്ഗളമൊത്തവളേസ്തുതിച്ചാർ. ൨

നിഷ്കൃഷ്ടദേവഗണശക്തിസമൂഹമാമെയ്
 പുണ്ടുജഗത്തിതമഹാത്മഗുണേനതീർത്തും
 മിന്നന്നസർവ്വസുരതാപസച്യുജ്യദേവി
 നൽകേണമിങ്ങുതുമായവളെത്തൊഴുന്തു. ൩

ബ്രഹ്മശർവ്വജ്ഞാനിനായകർചൊൽകിൽമുട്ടും
 നിസ്തുലവീർണ്ണലമുള്ളമഹേശി!ദേവി
 പാപാതിഭീതികളുവാൻമശേഷലോകം
 കാപ്പാനുമായ്ത്തിരുമനസ്സുവൾവെച്ചിടട്ടേ. ൪

സമ്പത്തുതാൻസുകൃതികൾക്കു,വിപത്തുപാപ-
 മുജ്ജാക്കു,ബുദ്ധിവിബുധക്കു,സദാശയക്കു
 ശ്രദ്ധാഭിജാത്യമുടയാക്കിഹലജ്ജയേവ-
 മാദേവി!കാക്കുകജഗത്തിതവനന്തേ. ൫

നിന്മെയ്യചിന്ത്രമിതുദേവഗണാസുരാദി-
 ജ്ഞോരംസുരാരിശമനംതവദേവിവീർണ്ണം

തോഷാത്മകമുഖികളെറിയുന്നേകിടുന്നു
 രോഷാൽമുടിച്ചുകളയുന്നുകലങ്ങളേനീ
 നീവാച്ചാരിമഹിഷാസെവ്യവധംകഴിഞ്ഞു-
 റിത്തപ്തനെയിതുഞങ്ങളറിഞ്ഞുദേവി! ൧൪

നിയ്യുപ്രസാദമൊടുമംഗളമേകിടുന്നാർ
 നാട്ടാക്സമ്മത,രവക്സയശോധനങ്ങൾ
 ധർമ്മാഭിവർഗ്ഗമവരിൽകായില്ലുപന്ത്ര-
 രാകനവക്സസുതദൃത്യകളത്രപോഷം. ൧൫

ധർമ്മങ്ങളാക്കെയെനിന്നുപരമാഭരണ
 ചെയ്യുന്നുദേവി!തുഭവാനിഹനിൻപ്രസാദാൽ
 വൃകന്നുവിണ്ണിലുമുടൻചലനമോക്ഷ-
 മോക്ഷനൊരമൃതനലകിലുംപലലാത്രീതാൻ. ൧൬

കാതാൽസമസുഭയവുംകളയുന്നുദുഷ്ട്!
 സ്വസ്ഥമുക്തമതിനീപരമേകിടുന്നു
 ദാരിദ്ര്യദുഃഖമനാശിനി!ചെയ്യമാത
 നിയ്യനെന്ദ്രഭൃദിയേയോടഖിലോപകാരം? ൧൭

പാരിന്നാസൗഖ്യമിവരക്ഷലചെയ്തിലുണ്ടോ
 ചെയ്തില്ലാമവളാണാളിവ,രീരണത്തിൽ
 ചത്താൽ ശ്ലമിച്ചിടുമുടൻസുരനാട്ടിലെന്ന
 പാർത്തിടുദേവി!കലചെയ്തുരിപുക്കളേനീ. ൧൮

നോക്കാലതാനസുരരേപ്പൊടിഭസ്മമാക്കാ-
 തങ്ങുന്നുവെരിനികരത്തിൽവിടുന്നുശത്രും
 ചെല്ലാട്ടവിണ്ണിലരിവർഗ്ഗമശ്രുതുഭവി-
 യാലെന്നനമതിനിനക്കഹിതവ്രജത്തിൽ. ൧൯

നിൻവാളുരുലമിചതങ്ങടെഹോരഹോര-
 തേജസ്സുകാണ്ടുധിനൈത്യവരക്സനേത്രം
 പൊട്ടുതിരുന്നതിനനിനുമചന്ദ്രകാന്തി
 വീക്ഷിക്കതന്നെയൊരുകാരണമോർത്തിടുമ്പോൾ. ൨൦

ശീലംചലാമൃതമനംതവദേവി!,ദേവ-
 വീഴ്ചാപഹാരിവധകാശിബലതപസീയം

അന്യർ ചിന്ത്യമസമം ചലുരൂപമേവം
 ചെയ്യുന്നു വെരികളിലും യയേസ്യുടനീ. ൨൧
 നിൻവിക്രമത്തിനിതിനെത്തുപമാനമെങ്ങു
 മാന്മാർനടുത്തു മതിസുന്ദരമായരൂപം
 മുപ്പാരിലും വരയാകിയദേവി! നിന്നിൽ
 താൻ കാണുമുള്ളിലവിവോട്സരിൽ കടുപ്പം. ൨൨
 നീകാത്തുവീയ്യലകുമുന്നരിനിഗ്രഹത്താൽ,
 ദേവരികലാരിംഗുണങ്ങളെയും ഹനിച്ച്
 സ്വപ്നത്തിലാക്കി, ഭയമുന്മദമെത്രെ ജാതം
 ഞങ്ങൾക്കുമുള്ളതുകളഞ്ഞിതുനീ, നമസ്സേ. ൨൩

ശുചത്താൽ ഞങ്ങളെക്കൊക്കെ, വാടകൊണ്ടും കാക്കകും ബികേ
 വാലിക്കുലണ്ടാനത്താൽ ജ്യാനത്താലെയും തമാ. ൨൪
 നീകിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തെക്കുമുത്തരദിക്കിലും
 രക്ഷിച്ചാലും സ്വപ്നലത്തച്ചാരിച്ചീശപരി! ചണ്ഡികേ! ൨൫
 മുപ്പാരിലുള്ള നിൻ സൗമ്യലോരലോരതനങ്ങളാൽ
 രക്ഷിച്ചാലും ഞങ്ങളെയും സർവ്വലോകത്തെയും തമാ. ൨൬
 നിൻ വാക്യത്തിൽ തൊടും ശുലം വാടകൊട്ടുള്ളായുധങ്ങളാൽ
 ഞങ്ങളെക്കൊത്തുകൊണ്ടാലുമെങ്ങുമെപ്പൊഴും ബികേ! ൨൭

ജ്ഞിപംബു.

ഏവംസ്തുതിച്ചു ടിവാൻ ലേപധൂപസുമങ്ങളാൽ
 തേച്ചും ധൂപിച്ചുമച്ചിച്ചും ഭക്ത്യാദേവകളൊക്കെയും. ൨൮
 വണങ്ങിക്കൊണ്ടു നീല്ക്കുമ്പോൾ ജഗന്മാതാവു ചൊല്ലിനാൾ
 അതിപ്രസന്നമുഖിയായ് ത്രിദശയാരൊടൊക്കെയും. ൨൯

ദേവിയരളിപ്പച്ചു.

നൽസ്മോത്രം കൊണ്ടു മതിയാം ഭക്തികൊണ്ടും തെളിഞ്ഞു ഞാൻ
 സുരാമാംസോപഹാരം ചേർന്നാറാധിച്ചതു മുഖവും. ൩൦
 ഭയകാലത്തിലിസ്മോത്രം കൊണ്ടു ചിടുന്നവർക്കു ഞാൻ
 ഭയമുള്ളതു വോക്കീടുമിഷ്ടകാമങ്ങൾ നൽകിടും. ൩൧
 വാനോരൊക്കെ വരിച്ചാലുമെങ്കൽ നിന്നിഷ്ടമുഷ്ടത്
 ഞാനിസ്മവാച്ചു നകൾകൊണ്ടു ഞാനോ ഹിച്ഛനൽകുവൻ.

പിന്നെ ഞങ്ങളിങ്ങു ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മൻ ലോകപിതാമഹൻ
അവർഷവണ്ണം നല്ലൊരു വരം സർവ്വവുമേകി നാൻ. ൩

* (പിന്നെ) സ്തംഭേ നിസ്തംഭോ ഭവേത്യേ (നാർവരം കരിയാൽ)
ഹരിച്ചാരിത്രനല്ലോരുമുപ്സാരം യോഗഭാഗവും ൪
സൃഷ്ടൻ ചന്ദ്രൻ വെശ്രവണൻ യമൻ വരണനെ നിവർ
നടത്തുമധികാരങ്ങളുവർത്തന്ന നടത്തിനാൻ. ൫

വായു നികർമ്മങ്ങളെയു മവർത്തന്ന നടത്തിനാൻ
മടങ്ങിരാജ്യം പായോടിപ്പായാരുടെ നദവകൾ. ൩

പിന്നെ മന്ത്രാകൃതിധരിച്ചിത്രനെന്നിച്ഛവാൻ വർ
നടന്നു പാരിൽ ഭഗവനി പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു ൭

ഏവമേവ സിംഹനദവകൾ ക്ഷമഹാദൃതേ!
കഴിഞ്ഞു പായു നാരാജ! നല്ലതാളം ചതുർഗം. ൮

അധികാരം ഹരിച്ചിട്ടാ ഭദ്രതൃപ്തികളെത്തവർ
സർവ്വദവകളോടേതാരാമടങ്ങാത്തുളള ദേവിയെ. ൯

നൊമ്മൾ ദൈവർ വരത്തന്നിട്ടുണ്ടോത്താൽ സങ്കടങ്ങളിൽ
നിങ്ങൾ കള്ളമഹാനമമുടനെ പ്ലാമുടി ക്കുവൻ. ൧൦

എന്നാച്ചിട്ടു ദേവന്മാർ മഞ്ഞുമാമലച്ചുകിനാൻ
സ്തുതിച്ചാരുവിടെ പിന്നെ ദ്രവിയാം വിഷ്ണുമായയേ. ൧൧

ദേവകൾ മറഞ്ഞു.

ദേവി! ഭദ്ര! മഹാദേവി! ശിവേ! പ്രകൃതിസന്ദരതം
നമസ്കാരം നിനക്കുള്ളു വെച്ചുവർ കരിതവനം. ൧൨

രൌദ്രയാൽ നിത്യയാൽ ഗൌരിയാൽ ഭ്രുവാൽ സുഖരൂപയാൽ
ജ്യോതിസംരൂപയാൽ നിന്നു ക്കൊന്നു നം സദാ. ൧൩

കല്യാണിയാൽ നൈരൃതിയാൽ ക്കൂർമ്മിയാൽ രാജലക്ഷ്മിയാൽ.
വൃദ്ധിയാൽ സിദ്ധിയാൽ നിന്നും സർവ്വശക്തി! നമസ്തുതേ ൧൪

കൃഷ്ണയാൽ ശുഭ്രയാൽ വേദഗുഹയാൽ ദുർഗ്ഗപാരയാൽ
സാരയാൽ ച്രാതിയാൽ നിന്നും സർവ്വകാരിണി! തേനമഃ. ൧൫

ദേവശക്തികൃിയകളായതിനെ സ്മൃതിരൌദ്രയാൽ
ജഗൽപ്രതിഷ്ഠയാൽ നിന്നു ക്കനമനം സദാ. ൧൬

എല്ലാപ്രാണിയിലും വിഷ്ണുമായയാരുളള ദേവിയെ

നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൧൭
*[എല്ലാപ്രാണിയിലുംജീവനാഡിയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ]*	൧൮
എല്ലാപ്രാണിയിലുംബുധിരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൧൯
*[എല്ലാപ്രാണിയിലുംനിരാത്രരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൨൦
എല്ലാപ്രാണിയിലുംക്ഷുത്തായ്നിന്നീടുനനാതദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൨൧
എല്ലാപ്രാണിയിലുംഛായാത്രരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ]*	൨൨
എല്ലാപ്രാണിയിലുംശക്തിരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൨൩
*[എല്ലാപ്രാണിയിലുംതൃണാത്രരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ]*	൨൪
എല്ലാപ്രാണിയിലുംക്ഷാന്തിരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൨൫
*[എല്ലാപ്രാണിയിലുംജാതിരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ]*	൨൬
എല്ലാപ്രാണിയിലുംലജ്ജാത്രരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ	൨൭
എല്ലാപ്രാണിയിലുംശാന്തിരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൨൮
*[എല്ലാപ്രാണിയിലുംത്രഭാത്രരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ]*	൨൯
എല്ലാപ്രാണിയിലുംകാശിരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൩൦
എല്ലാപ്രാണിയിലുംലക്ഷ്മീരൂപയായുള്ളദേവിയെ	
നമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമിഷ്കുസനമോനമഃ.	൩൧
*[എല്ലാപ്രാണിയിലുംവൃത്തിരൂപയായുള്ളദേവിയെ	

നമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമോനമഃ* എല്ലാപ്രാണിയിലും സൂത്രാകാരയായുള്ളദേവിയെ നമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമോനമഃ	൩൨ ൩൩
എല്ലാപ്രാണിയിലും സാധുദയയായുള്ളദേവിയെ നമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമോനമഃ.	൩൪
എല്ലാപ്രാണിയിലും തൃപ്തിരൂപയായുള്ളദേവിയെ നമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമോനമഃ.	൩൫
[എല്ലാപ്രാണിയിലും മാതൃരൂപയായുള്ളദേവിയെ നമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമോനമഃ]	൩൬
എല്ലാപ്രാണിയിലും ഭ്രാന്തിരൂപയായുള്ളദേവിയെ നമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമോനമഃ.	൩൭
എല്ലാപ്രാണിയിലും വ്യാപിച്ചിരിയങ്ങളെയൊക്കയും നടത്തിടുന്നദേവിയെ നമസ്കാരം പുനഃപുനഃ.	൩൮
ചിച്ഛക്തിയായ് ജഗന്താദൈവനിറഞ്ഞിടുന്നദേവിയെ നമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമിഷ്ടസനമോനമഃ.	൩൯

പണ്ടിഷ്ടസിദ്ധിക്ഷമരേന്ദ്രപാവക-
ബ്രഹ്മാനിലേന്ദ്രപാദിസുരസ്തുതേശപരീ
ശുഭപ്രദാശ്രീശുഭദ്രകന്ദിയായ്
ഭവിക്കണം പോക്കണമിങ്ങനതുംവും.

൪൦

ഇന്ദ്രമത്യൽബുണദൈത്യപീഡിത-
ന്മാരായിടുംതെങ്ങൾനമിഷ്ടമീശപരീ
ശുഭപ്രദാശ്രീശുഭദ്രകന്ദിയായ്
ഭവിക്കണം പോക്കണമിങ്ങനതുംവും.

൪൧

ഭക്ത്യാനമിച്ചാക്രമവക്സതൽക്ഷണം
താനേവിപന്താദൈവമിഷ്ടമീശപരീ
ശുഭപ്രദാശ്രീശുഭദ്രകന്ദിയായ്
ഭവിക്കണം പോക്കണമിങ്ങനതുംവും.

൪൨

ദൃഷ്ടി പഠഞ്ഞു.

ദേവന്മാരിത്തരം സ്മാരം ചെയ്യുമ്പോളുണ്ടാവാവുന്നതി

ഗംഗാജലത്തിൽ സ്നാനത്തിനെഴുന്നള്ളിയാത്തജ! ര൩
 നിങ്ങൾവാഴുന്നതാരെയെന്നവർവാനോരൊടോതിനാൾ
 ഉമാശരീരകാശോത്ഥയായപ്പോൾദേവിചൊല്ലിനാൾ. ര൪
 ദേവന്മാരെക്കൊന്നുംഭൂമിസുന്ദാസുരശക്തിയാൽ
 പോരിൽതോറിട്ടമൽസ്യോത്രമിതുചെയ്യുന്നുസാമ്പ്രതം. ര൫
 പാർവ്വതീദേഹകോശത്തിൽനിന്നുണ്ടായതുകാരണം
 നാട്ടിലല്ലാതെകൗശികിയെന്നവൻചൊല്ലുന്നുദേവിയെ. ര൬
 അവർപോന്നപ്പോഴാണെല്ലെപുത്രിയുംകൃഷ്ണയാകയാൽ
 കാളികാപ്രകലനീട്ടുവാണാൾതുഹിനപർവ്വതേ. ര൭
 [പിന്നെസ്സൗന്ദര്യമേറീടുംത്രപംതെക്കൊണ്ടുചണ്ഡികാ
 മഹാവീര്യം പുണ്ടവരെക്കൊൽവൻഞാനെന്നരച്ചുടൻ. ര൮
 അസ്സുരായക്ഷഗന്ധർവ്വസിദ്ധവിദ്യാധരാദികൾ
 സേവിഷ്ഠംഹിമവാൻതൻറാളുംഗാപ്രാപിച്ചുതൽക്ഷണം].
 അദ്ദേവീവാക്കുകേട്ട് ടൂപോയാർമോദനദേവകൾ
 [ആരമ്യശൈലശൃംഗത്തിൽപൊന്നുഴിഞ്ഞാലയാടിയും. ൨൦
 പാടിയുംപുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചൽതേടിയുംവരത്രപിണി
 വാണാൾദേവഹിതനൽകാൻകാമാൽവളരെന്നാളവർ.]
 പിന്നെസ്സൗന്ദര്യമേറീടുംത്രപംതെക്കൊണ്ടുദേവിയെ
 ദൈത്യേന്ദ്രത്യരാംചണ്ഡമണ്ഡന്മാരങ്ങുകണ്ടുതേ. ൨൨
 മന്നിടത്തിൽനടന്നീടുംകാമത്രപികളായവർ
 [യദൃച്ഛയാലാഭചിരത്രപാകണ്ടുതുതാക്ഷം ൨൩
 സുന്ദനക്കാണുവാൻകാമാൽതമ്പുരന്റുകിന്നാർഹ്യം.]
 അവർതൻമോഹനഗുണംസുന്ദനാടവർചൊല്ലിനാർ. ൨൪
 ഒരുപണ്ണുവിളങ്ങുന്നുമഞ്ഞുകുന്നിൽമഹാപ്രഭോ!
 ആമടുത്തമത്രപത്തെക്കണ്ടിട്ടില്ലെങ്ങുമാരുമേ. ൨൫
 ഈദേവിയാരെനറികഗ്രഹിക്കദനജേഗപര!
 സ്രീരത്നമാച്ചാരുഗാത്രികാന്ത്യാലോകംനിറഞ്ഞവർ. ൨൬
 ദൈത്യേന്ദ്ര! നിന്നീടുന്നുണ്ടങ്ങവളേക്കാണണംദവാൻ
 ഗന്ധർവ്വനാഗദൈത്യേയവിബുധാഹനായല്ലവർ. ൨൭
 കണ്ടിട്ടുമില്ലകേട്ടിട്ടുമില്ലെങ്ങുമവളേപ്രഭോ!

മുപ്പാരിൽദാചന്മാവാദി പൂണ്ടഴുംകാന്തമാരുടെ. ൫൮
 തിലാംശങ്ങളെടുത്തിട്ടുതീർത്തതല്ലാതില്ലാത്തമ
 തിദലാത്തമാസഹസ്രത്തിൻതിലാംശാൽതീർത്താരായവരും.
 ശൈലാഃശ്രവണാശിഞ്ഞാലുദകിമിനന്നുഭംഗിയിൽ
 പതിനാറുചയസ്സാകുംമട്ടുചയവനമാനുവരും. ൬൦
 മിന്നന്നുദലാകുടർപതിന്നാലിൻദേവതഃപാലവരും
 ഭ്രാതാക്കുചിലു, ബന്ധുക്കളിലുവരുകിലുതാനും. ൬൧
 മാറകാപ്പോരമിനല്ലാറാജ്ജവരവെഴുന്നനിജ്ജനേ
 നല്ലചയവനവുംരൂപാസമ്പത്തുവുണ്ടുഭംഗിയിൽ. ൬൨
 ഭയാനുഭയാഗ്രയാജ്ജിനമവമുദൈനാനുഭവാൻ
 മുപ്പാരിലുജ്ജരണങ്ങൾഗജാശപാദികളൊക്കെയും. ൬൩
 ഇപ്പാദുകുചൽഗൃഹത്തിങ്കൽദാസിജ്ജനങ്ങളുചിപ്രഭോ!
 ഐരാവതംപാരിജാതവൃക്ഷമുദാചുരവസ്സിവ. ൬൪
 രണങ്ങളാജ്ജാതികളിലാനയിച്ചുപുരന്മാർ
 മൂന്നംബ്രമന്ദന്യാഃയാതീവിമാനോരതമത്തുതം. ൬൫
 ഹംസസംയുക്തമായിട്ടുനിന്നിടുന്തവാകണേ
 പുതാധനേശകൽനിന്നീമാറാപത്മംമഹാനിധി. ൬൬
 അശ്വേദനാനല്ലിമിന്നുവാടാത്താമരമാലയ
 പൊൻപെയ്തവാരുണമരത്രംവിളങ്ങുന്നുഭവൽഗൃഹം. ൬൭
 ഭക്ഷാൻപായാതിരുന്നോരീരഥരതവുമിങ്ങിനേ
 ഭവാസീ!ഹരിച്ചുനാമൃത്യുമാരണശക്തിയേ. ൬൮
 തമുകനുവാദേണപാശംഭുചൽഭ്രാതാവുതൻകുര
 നിസുംഭൻതൻപായാണല്ലോസിന്ധുജാഖിലരണവും. ൬൯
 അഗ്നിശൗചാച്യവസ്രങ്ങളുജ്ജേകീഹ്താശനൻ
 രത്തങ്ങളല്ലാൻദൈത്യന്ദ്രഹരിച്ചാനിത്തരംഭവാൻ. ൭൦
 ഇക്കല്യാണിരപ്പണമണിയെകണ്ണാണ്ടീടാത്തതെന്തിനാൽ.

ദേവീ മാഹാത്മ്യം.

ചണ്ഡമുണ്ഡൻചമസ്സേവംകട്ടപ്പോൾസുരനാമവൻ
 ദേവീദൗത്യമിനാജ്ജിട്ടാൻസുഗ്രീവാസുരവയ്ക്കനെ. ൭൧
 എൻവാക്കിനാൽപോയവുജ്ജാടീമട്ടീമട്ടുചാലുക

മോദിച്ചിങ്ങവരവന്നിടാൻവേണ്ടതങ്ങൊന്നു ചെല്ലുന്നീ. ൧൨
 ആദ്യവിവാഴ്ചചിരമായകന്നിലണഞ്ഞവൻ
 മാധുര്യമരംനൽച്ചെൽകൊണ്ടുപുളകൂടനോതിനാൻ. ൧൩
 ഭൃതൻ ൧.൦൩൭.

ദേവി! ദൈത്യശപരൻസുന്ദൻദൈത്രലോക്യപരമേശപരൻ
 കല്പിച്ചു ചുറ്റുതൻഞാനിങ്ങുവന്നേൻതവാന്തികേ. ൧൪
 ദേവദയാനിയിലെല്ലാതന്നാജ്ഞയ്ക്കുതടവറവൻ
 ജിതാശേഷാസുരാതിയവൻചെന്നതുകേൾക്കുക. ൧൫
 വാനാരൻചൊല്ലിക്കെല്ലാമുപ്പാരുമുഴുവൻമമ
 വെച്ചുവായജ്ഞദാഹങ്ങളൊക്കെബുദ്ധിച്ചിടുന്നുഞാൻ. ൧൬
 ശ്രേഷ്ഠരങ്ങളെമുപ്പാരിലുള്ളതെല്ലാവശേമമ
 ഇന്ദ്രവാഹനമായോരുഹസ്വീരത്നംഹരിച്ചുഞാൻ. ൧൭
 ഉദച്ചത്രവസ്തുശപരത്നംപാലാഴിമഥനോരുദം
 നന്നായ്നമസ്തുരിച്ചിട്ടുദേവന്മാർകാഴ്ചവെച്ചുമേ. ൧൮
 ദേവഗന്ധഃപ്പാരശങ്ങളെക്കൈന്തല്ലാമിനിയുണ്ടിഹ
 രത്നങ്ങളാമാവസ്തുക്കളെന്നിൽതാനതിശോഭനേ! ൧൯
 സ്മിരത്നംപാരിൽനിയെന്നനിശ്ചയിക്കുന്നുദേവിനാം
 ആനീരത്നാഭ്ജിച്ചിടുംഞങ്ങളോടൊത്തിണങ്ങുക. ൨൦
 എൻതമ്പിയാനിസുന്ദപ്രമോദവിക്രമിതനെയോ
 രത്നമാനീഭജിച്ചാലുമെന്നയോചിച്ചുവേലക്കണ്ണേ! ൨൧
 നേരരാപരമേശപയ്യമുണ്ടാംമപ്പത്തിയാവുകിൽ
 ഉള്ളാലിതുസമാലോചിച്ചുപരിഗ്രഹമാകനീ. ൨൨

ദൃഷ്ടിപരങ്ങളു.

ഇപ്പാർധരിയ്ക്കുമാബ്ലദൃഗ്ഗാഭഗവതീശപരീ
 ഗംഭീരസ്ഥിതമുൾക്കൊണ്ടുചെന്നാളാമെഴികേട്ടുടൻ. ൨൩
 ദേവി അരുളിച്ചെയ്യ.

നീപറഞ്ഞതുനേരാണിങ്ങൊന്നുംപോയ്ചെന്നതില്ലനീ
 മുപ്പാരിന്നീശപരൻസുന്ദനതുപോലെനിസുന്ദനം. ൨൪
 എനാൽപ്രതിജ്ഞയൊന്നുണ്ടിങ്ങുതേങ്ങിക്കേൾക്കിയോ?
 കേൾക്കത്താനപ്പബുധിതപാൽമുന്നുചെയ്യുപ്രതിജ്ഞയെ.

പോരിലാണെന്നവല്ലുന്നതാണെൻദൃഢവ്രണാശനൻ
 പാരിലാണെൻതുല്യബലമെൻഭക്താവവനായ്തരം.   വൃന്ദ
 അതുകൊണ്ടസുരശ്രേഷ്ഠൻസുന്ദരനാതാൻനിസുന്ദരനോ
 വന്നിങ്ങവെന്നെന്നവേട്ടീടട്ടേതാമസമെന്തിഹ.   വൃന്ദ
 ഭക്തൻ പറഞ്ഞു.

ദേവിഗർവാണിത്തരമെൻമുമ്പിൽവെച്ചിട്ടുരാജ്ഞാലാ
 മുപ്പാരിലേതവൻസുന്ദരിസുന്ദാഗ്രത്തിൽനില്പവൻ.   വൃന്ദ
 പോരിൽമാറുള്ളതൊരത്രേന്മാർമുമ്പിലുംസർവ്വദേവകൾ
 ദേവി!നില്ക്കുന്നില്ലപണ്ണാംനിയ്യാറൊക്കെത്തരമോപുനഃ.
 ഇന്ദ്രാദ്രിചിലദവന്മാർപോരിൽസുന്ദാദിസമുഖേ [നെ.
 നിൽക്കുന്നില്ലൊരപണ്ണാംനീപിന്നെനിൽക്കുന്നതെങ്ങി
 എൻചൊല്ലാൽത്താൻപോകസുന്ദരിസുന്ദാനികമാശ്രുനീ
 മുടിചുറ്റിവലിച്ചേററമാനംകെട്ടുഗമിയ്ക്കോലാ.   ന്മ
 ദേവി. അരുളിച്ചെയ്തു.

ഇതിപ്പടിബലീസുന്ദനതിവീർപ്പൻനിസുന്ദനം
 പ്രതിജ്ഞചെയ്തുപോയ്ഞാൻമുമ്പോത്തീടാതെത്തുചെയ്തും.
 ആനീപോകെൻവചസ്സല്ലാമസുരേന്ദ്രനൊടാരാൽ
 ചൊന്നാലുമായവൻപിന്നെച്ചെയ്യട്ടേയുക്തമായത്.   ന്മ
 ഇങ്ങിനെ മാർണ്ഡേയപുരാണത്തിൽ ദേവീമാഹാത്മ്യ
 ണിൽ ദേവീദൂതസംവാദം
 അഞ്ചാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ഋഷി പറഞ്ഞു.

ഇതമാദേവീഭാഷിതംകേട്ടാദൈത്യൻഭൃത്യമന്ദിതൻ
 ദൈത്യേന്ദ്രനോടങ്ങുചെന്നുവിസ്മരിച്ചതുചൊല്ലിനാൻ.   മ
 ആദൃതൻചൊന്നാരാവാക്കുകേട്ടുടൻദാനവേശപരൻ
 കോപിച്ചുദൈത്യോധിപനാംധൃഗ്രാക്ഷനെടുചൊല്ലിനാൻ.   മ
 തലചുറ്റിവലിച്ചേററമുലച്ചാട്ടുഷ്ടയേബലാൽ.

ധൃഗ്രാക്ഷനിതൻപടയൊത്തുടനേരകാണ്ടുപോരിക. ന
ഓളങ്ങു ചങ്ങുക്കൊപ്പാൻപുറപ്പെട്ടുകിലായവൻ
നിന്നാൽവല്ലുൻസുരൻയക്ഷൻഗന്ധർവ്വൻതന്നെയാകിലും.

ഋഷി പഠഞ്ഞു

ആശുസുംഭാജനതെരകക്കൊണ്ടാദ്രാനവൻധൃഗ്രാക്ഷോചനൻ
ദൈത്യേഷഷ്ടിസഹസ്രഃത്താടൊത്തുവേഗേനപോയിനാൻ. ൫
മഞ്ഞുമലയിൽവാഴുന്നാദ്രേവിയേക്കണ്ടവൻപുനഃ
ചൊന്നാൻസുംഭനിസുംഭാഗ്രേപോകെന്നു ചൂത്തിലേറാവും.
നിമോദി ചൂത്രയിക്കില്ലെന്നൻഭത്താവിനെയെങ്കിലോ
കൊണ്ടുപോകുംകചാകഷ്യാവശയാംനിന്നെഞാൻബലാൽ. ൭

ദേവി അനളിച്ചു.

പടയൊന്നിച്ചുദൈത്യേന്ദ്രനയച്ചബലവാൻഭവാൻ ിന്താൻ
ബലാലെന്നക്കൊണ്ടുപോയാൽപിന്നെയെന്തങ്ങുചെയ്യു

ഋഷി പഠഞ്ഞു.

ഇതുകേട്ടവരതൻനേർപ്പാഞ്ഞാൻധൃഗ്രാക്ഷദാനവൻ
ദേവീഹുകാരത്തിനാൽത്താനവനെബുസ്മമാക്കിനാൻ. ൯
ചൊടി ചൂരദൈത്യസൈന്യത്തിൽപിന്നെയങ്ങിനെയംബിക
വഷ്ടിചൂരമൃച്യുജ്ജന്മവേൽകോടാലിയിവററയാൽ. ൧൦
ഉടൻസടയിളക്കിക്കൊണ്ടുഗ്രമായലറിക്രൂധാ
ദേവീവാഹനമാസ്സിംഹംചാടിനാൻദൈത്യസേനയിൽ. ൧൧
അടിച്ചചിലരക്കൊന്നാൻകടിച്ചിട്ടുന്യദൈത്യരെ
അവൻമഹാസുരന്മാരെച്ചവിട്ടിക്കൊന്നതൽക്ഷണം. ൧൨
നഖങ്ങൾകൊണ്ടാപ്പഞ്ചാസ്യൻ ചിലർതൻവയർകീറിനാൻ
തഥാതലതെറിപ്പിച്ചാൻകൈപരത്തിയടിച്ചുടൻ. ൧൩
ചിലർതൻതലകാൽകയ്യെന്നിവയെല്ലാംനരക്കിനാൻ
അന്യോദരോൾഗതം രക്തംകടിച്ചുധൃതകേശരൻ. ൧൪
മഹാത്മാവായൊരാദ്രേവീചാഹംസിംഹംമഹാരുഷഃ
ക്ഷണംകൊണ്ടുനശിപ്പിച്ചാനദൈത്യബലമൊക്കെയും. ൧൫
ധൃഗ്രാക്ഷദൈത്യനേദ്രപിദേസ്മമാക്കിയവാത്തയും
ദേവീസിംഹംസൈന്യമെല്ലാംനശിപ്പിച്ചോരുവാത്തയും. ൧൬

കേട്ടുടൻസുന്ദരദൈവത്രേന്ദ്രൻകോപാൽപ്രസ്തുരിതോഷ്ടനായ്
 കപ്പിച്ചാനാചുണ്ഡമുണ്ഡമഹാസുരരാടിങ്ങിനെ. ൧൭
 ഹേചണ്ഡ! ഹേമുണ്ഡ! നിങ്ങൾബഹുദൈവന്യങ്ങളൊത്തുടൻ
 അങ്ങുപോയ്ചെന്നുവഗത്തിലവളേക്കൊണ്ടുപോരുവിൻ.
 തലച്ചാരിവലിച്ചിട്ടോകെട്ടിയോസംശയരണ്ടേ
 നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവുകിൽകൊൽകസ്യുദൈവത്രായുധങ്ങളാൽ.
 പഞ്ചാസ്യനേയുമാദൃഷ്ടയേയുക്കൊന്നാശുപോരുവിൻ
 അദ്ദേവിയെക്കഴിയുകിൽകെട്ടിക്കൊണ്ടിങ്ങുപോരുവിൻ. ൨൦

ഇങ്ങിനെ മാർക്കണ്ഡേയപുരാണത്തിൽ ദേവീമാഹാ
 ത്മ്യത്തിൽ അറാമദ്ധ്യായം
 കഴിഞ്ഞു .

൧൫൧൦ മദ്ധ്യായം .

ഋഷി പഠഞ്ഞു.

ചണ്ഡമുണ്ഡാദിദൈവന്മാരവർകല്പനകേട്ടുടൻ
 നാലകല്പടയൊത്തസ്രുശസ്രുക്കൈക്കൊണ്ടുപോയിനാർ. ൧
 ശൈലേന്ദ്രൻമാഹാസ്വണ്ണശൃംഗേകേസരിതൻഗളേ
 ഇരുന്നപുണ്ഡിരിയിടുംദേവിയേദൈവ്യർകണ്ടുതേ. ൨
 ഉസാഹാലവളേക്കണ്ടുപിടിപ്പാനവർചെന്നുതേ
 വിൽവലിച്ചുവാളെടുത്തുമടുത്താരന്യരാംചിലർ. ൩
 ഉടനാശ്ശാത്രവന്മാരോടേററുകോപിച്ചുചണ്ഡികാ
 മഷിപാലെകരത്തായുന്നരുംദേവീമുഖംരഷാ. ൪
 ദേവിതൻദ്രുകുടിവക്രഹാലപട്ടത്തിൽനിന്നുടൻ
 ഉണ്ടായ്യാശാസികളൊടൊത്തത്യഗ്രമുവികാളികാ. ൫
 വിചിത്രവടപാശധാരതലമാലയണിഞ്ഞവർ
 വ്യാഘ്രചർമ്മംബരാമാസംശ്രുഷ്ടിച്ചതിയേക്കരീ. ൬
 അതിവിസ്മിണ്ണമുചുമിളകുംഘോരജിഹ്വയം
 ദിക്കിൽതിങ്ങുംബുദ്ധുന്താനാരകരാക്ഷിയുമുള്ളവർ. ൭
 മഹാസുരന്മാരെവേഗാൽനേർത്തുതാഡിച്ചുകൊണ്ടവർ

അങ്ങു വേദാന്തസംഗ്രഹത്തിലാണു ലംതിന്നൊടുക്കിനാൾ. വൃ
 പോരാളിമണിതാട്ടിക്കാരപരക്കാരീതൊത്തുടൻ
 ഹോരക്കാരകാണ്ടടുത്തിടുവായിലിട്ടാൾഗജങ്ങളെ. ൯
 പോരാളിയോടാത്തഹയംതരാളിയമരംരഥം
 വായിചിട്ടുഗ്രമാംവണ്ണംകടിച്ചാൾശേനങ്ങളാൽ. ൧൦
 പിടിച്ചുളേകനന്ദക്കേശകഴുത്തിൽപിന്നെയന്യനെ
 ചവിട്ടീട്ടന്യനെക്കാനാൾമാറിനാൽതെക്കിയന്യനെ. ൧൧
 ആദൈത്യരജിനെവിടുംമഹാശസ്ത്രാസ്ത്രമാനക്കയും
 പിടിച്ചുകാപാൽവാജ്ഞാണ്ടുപൊടിച്ചശേനങ്ങളാൽ. ൧൨
 മഹാദേവബലംപൂണ്ടാട്ടാനവപ്പടയൊക്കെയും
 മട്ടിച്ചാൾചിലരത്തിനാൾതല്ലിനാൾചിലരത്തഥാ. ൧൩
 ചിലർവാൾവെട്ടുകൊണ്ടന്യർചപാംഗത്തല്ലുകൊണ്ടുടൻ
 നാശംപ്രാപിച്ചുദൈത്യന്മാർകടികൊണ്ടിട്ടുമങ്ങിനെ. ൧൪
 ക്ഷണാൽകൊന്നുപതിപ്പിച്ചുദൈത്യനെസന്യത്തെയൊക്കെ
 ചണ്ഡൻകണ്ടുഗ്രയാമാക്കാളിതൻനേരയോടിനാൻ. [യം
 ചണ്ഡൻബാണോഗ്രവഷത്താൽമുണ്ഡൻചന്ദ്രൗഘവൃഷ്ടി
 ഭീമാക്ഷിയാകുമവളമുടിദൈത്യന്ദ്രരാമവർ. [യാൽ
 തന്മുഖത്തിൽകടക്കുന്നാച്ചക്രചക്രംവിളങ്ങിതേ
 കാനിന്നുള്ളിൽപ്പ്രാകമർബിംബസംഘംകണക്കിനെ. ൧൭
 ചൊടി ചൂടൻചിരിച്ചാളക്കാളിദൈതവനാദിനി
 കരാളവക്ത്രാന്തരസ്ഥദുർദ്ദൾശേനോജപലാ. ൧൮
 സഹുംകാരംചാളിളക്കിക്കാളിപാഞ്ഞഥചണ്ഡനെ
 മുടിയിൽപിടിപെട്ടിട്ടാവായ്കൊണ്ടുതലവെട്ടിനാൾ. ൧൯
 നേന്താനവളൊടായ്മുണ്ഡൻചണ്ഡൻചത്തതുകണ്ടുടൻ
 അപനംവീണ, കാപിച്ചുക്കാളീവെടപാംഗതാഡനാൽ. ൨൦
 മഹാവീര്യമെഴുംചണ്ഡമുണ്ഡനിഗ്രഹദൾനാൽ
 പേടിച്ചോരവഴിയോടികൊന്നുശേഷിച്ചൊരാപ്പട. ൨൧
 ചണ്ഡമുണ്ഡശിരസ്സുകൈക്കൊണ്ടുകുളിയണഞ്ഞുടൻ
 അതിഘോരാട്ടഹാസംചേർന്നുചംഭവിയൊടോതിനാൻ.
 ഞാനെങ്ങൊന്നൊന്നുണ്ടുപന്നേൻചണ്ഡമുണ്ഡപശുക്കളെ

അങ്ങുതാൻകൊന്നിടുംയുദ്ധയജ്ഞസംഭവനിസംഭാരം. ൨൩
ഋഷി പഠഞ്ഞു.

ചണ്ഡമുണ്ഡാസുരന്മാരേക്കൊണ്ടുവന്നതുകണ്ടുടൻ
കല്യാണിയാംദേവിഭംഗ്യാകാളിയോടതർഹചയ്ക്കുതേ. ൨൪

ചണ്ഡമുണ്ഡാസുരന്മാരേക്കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടുവീ
ചാമുണ്ഡായന്നലോകത്തിൽദേവിവിപ്രാന്തയാസ്തേ. ൨൫
ഇങ്ങിനെ ശ്രീ മാർക്കണ്ഡേയചപുരശോഭിതീൽ ദേവി

മാഹാത്മ്യത്തിൽ ചണ്ഡമുണ്ഡവധം
പൂന്ന എഴാമദ്ധ്യായം

കഴിഞ്ഞു.

എട്ടാമദ്ധ്യായം.

ഋഷിപഠഞ്ഞു.

ചണ്ഡമുണ്ഡാസുരന്മാരുമെണ്ണമററബലങ്ങളും
ചത്തുവീണനശിച്ചുപ്പൊരിസംഭവനാമരസുശപരൻ. ൧

കോപാധീനമനസ്സായിട്ടുടനഗ്രപ്രതാപവാൻ
ദൈത്യസർവ്വബലോദ്യോഗത്തിന്നുകല്പിച്ചുഭവതേ! ൨

പുറപ്പെട്ടുദൈത്യന്മാർതൻബലംസർവ്വമൊത്തുടൻ
എണ്ണത്തുനാലുകുംബുക്കളെണ്ണത്താറിന്നദായുധർ. ൩

എന്നാജ്ഞയാൽകോടിവീർച്ചുദൈത്യവൃന്ദങ്ങളമ്പതും
ധൃമ്രമാരുടെവൃന്ദങ്ങൾനൂറുംപോരിന്നുപോരണം. ൪

കാലകന്മാർദൈത്യന്മാർമൗയ്യാന്മാർകാലകേയരും
എന്നാജ്ഞയാലിദൈത്യന്മാർവേഗാൽപോരിന്നുപോരണം.

എന്നുകല്പിച്ചുദൈത്യന്ദ്രൻസംഭവത്യഗ്രശാസനൻ
പുറപ്പെട്ടുമഹാസൈന്യബഹുസാഹസ്രയുക്തനായ്. ൮

മഹോല്പാതങ്ങളങ്ങേറുമുണ്ടായ്യാലതരത്തിലും
ചോരയുംചളിയുംചെയ്തുകല്പാന്നരാംഭോദമസ്ഥിയും. ൭

ശബ്ദിച്ചുമാംസംതിന്നുന്നജന്തുക്കളതിലേവാരമായ്
ഉൽപ്പാതമതുനോക്കാതസംഭവൻപോയാൻഹിമാചലേ. ൮

പിന്നെദ്രവീശരീരത്തിൽനിന്നുണ്ടായതിഭീഷണോ
 അത്യഗ്രാചണ്ഡികാശക്തിശിവാശതനിനാദിനീ. ൨൪
 ജടാചമ്പിച്ചീശനോടുമടങ്ങാത്ത വരംചൊല്ലിനാൾ
 ഭഗവൻ!ദൂതനായ്സ്പുണ്ടനിസുംഭാഗ്രത്തിലെത്തണം. ൨൫
 ഗുപ്തംതൈത്ത്യരാംസുംഭനിസുംഭമാരെടുംഭവൻ
 മാന്ദംപാരിന്നങ്ങുവന്നതൈത്യേയരെടുമോതണം. ൨൬
 മുപ്പാരിന്ദ്രൻപഭിജ്ഞേഹവിസ്മയണൈവാനവർ
 ജീവിപ്പാനിച്ഛയുണ്ടെങ്കിൽപാതാളേനിങ്ങുൾപുകുവിൻ. ൨൭
 ഖലഗുപ്താൽപിന്നെവണ്ണംപോർനിങ്ങുൾക്കെങ്കിലോവരാം
 വേണ്ടുവോളംഭവനാംസന്തിന്നദ്രമച്ഛിവാഗണം. ൨൮
 അദ്രേവിശിവനെത്തന്നെദൂതനാക്കിയകാരണാൽ
 ശിവദൂതീതിചൊല്ലോണ്ടുപേർപുണ്ടാളവൾപാരിതിൽ. ൨൯
 ശച്ഛൻചൊല്ലിദ്രേവിതൻവാക്കാമഹാദൈത്യർകേട്ടുടൻ
 ദേവിനിന്നരുളുന്നേടത്തമയ്ംതിങ്ങിയെത്തിനാർ. ൩൦
 ആദ്ര്യംതാൻപിന്നെനേന്തുഗ്രശരശക്ത്യഷ്ടിവൃഷ്ടിയെ
 ആദ്രേവിതന്മേൽവയ്ച്ചിച്ഛാർപുണ്ണാമയാൽസുരാരികൾ.
 ദൈത്യർവിട്ടമ്പ,വേൽ,ശൂലം,കോടാലിയിവയിശപരി
 മുറിച്ചുകളിയാൽവില്ലവലിച്ചെയ്യശരങ്ങളാൽ. ൩൧
 ശൂലംകേറിയൊപ്പാളിച്ചിട്ടുംഖടപാംഗംകൊണ്ടുതല്ലിയും
 ശത്രുക്കളേക്കൊന്നുകാളിയേവ്യഗ്രേസഞ്ചരിച്ചതേ. ൩൨
 മാന്ദശപരീത്രിശൂലത്താൽചക്രത്താലങ്ങുവെണ്ണവി
 കൊന്നുകോപേനകൗമാരിഭവനവന്മാരെവേലിനാൽ. ൩൩
 ഐന്ദ്രിതൻവജ്രമേറിയുവളരെദൈത്യദാനവർ
 മെയ്പിളന്നോറവുംചോരപെയ്യുവീണാർമഹീതലേ. ൩൪
 മുഖത്താൽതല്ലിയുംതേററത്തലയാൽമാന്ദകീരിയും
 വാരാഹമൃത്തിചക്രത്താൽപിളന്നുംകൊന്നുദൈത്യരെ. ൩൫
 പോരിൽദ്രിക്മുഴക്കിക്കൊണ്ടലേറീട്ടസുരേന്ദ്രൻ
 നഖത്താൽകീറിയുംകിന്നുംനാരസിംഹിനടന്നതേ. ൩൬
 ശിവദൂതിനിജാത്യഗ്രാഹാസംകേട്ടുഭീതിയാൽ
 പാരിൽപ്പതിച്ചസുരരെക്കീറിത്തിന്നാളുടൻതദാ. ൩൭

നാനോപായങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവന്റെ
മട്ടിട്ടുംമാത്രംപ്രകാരമുള്ളതല്ലെന്നുപറഞ്ഞു. ൩൯
മാത്രംപ്രകാരമുള്ളതല്ലെന്നുപറഞ്ഞു. ൩൯
പോരിന്നുണ്ടാകാതെകൊണ്ടിരിക്കുന്നവന്റെ
മഹാവിദ്യാലയംനാസ്തുഭിന്നംസംഭരിക്കുന്നവന്റെ
രാജൻകൂട്ടംവന്നുപുത്രൻമഹാബലപരാക്രമൻ. ൪൦
ചോരത്തുള്ളിയവൻമെയിൽനിന്നുമന്നിൽപ്പതിക്കില്ലേ
അപ്പോഴപ്പാരിൽനിന്നുണ്ടാമതുപോലെതന്നെവൻ. ൪൧
ഗദകൈകൊണ്ടുപാർചെയ്യാനെന്നിരിക്കാമഹാസുരൻ
തൻവജ്രംകൊണ്ടെന്റിയുടൻതാഡിച്ചാൽരക്തബീജനെ.
വജ്രമേറ്റൊരവന്നോരമുടൻചേരെയെലിച്ചുതേ
യേ.ലോകളെവിടുന്നുണ്ടായ്തത്രപ്രപഞ്ചമുള്ളവൻ. ൪൨
അവൻതന്നെയിൽനിന്നുപോരത്തുള്ളികൾവീണ്ടുവാ
തപിഷ്ഠംസാഹസേഹങ്ങളൊത്തുണ്ടായത്രപുരുഷൻ. ൪൩
അതിൽനിന്നുപിന്നെയുണ്ടായതിൽനിന്നുപുനഃപുനഃ
മാതൃകളോടതികൂരശസ്ത്രപാതാതിഘോരമായ്. ൪൪
ആരക്തജാസുരന്മാരുമവിടെപ്പൊരുതിടിനാർ
പിന്നെയുപജമേറ്റൊരവന്നെന്റേതേഹജശോണിതം. ൪൫
ഒലിച്ചുടിക്കിൽനിന്നുണ്ടായ്തന്നുപുരുഷന്മാരായിരം
ചക്രംകൊണ്ടിവന്നപ്പോരിലുക്കോടേവട്ടിവെണ്ണുവീ. ൪൬
ഗദകൊണ്ടെന്റീതാഡിച്ചുളാദുനവകുലശ്രീനെ
വെണ്ണുവീചക്രമോരണ്ടാംചോരതീർത്തമഹാസുരൻ ൪൭
വളരെക്കൂടിവന്നപ്പോൾജഗത്തൊക്കെനിറഞ്ഞുപോയ്
താഡിച്ചുവേലാൽകൈമാരിവാളാൽപാരമഹിയങ്ങിനെ. ൪൮
മാഹേശ്വരിത്രിശൂലത്താൽരക്തബീജാസുരേന്ദ്രനെ
നന്നായിട്ടരിശുപുണ്ടാകതംപീജമഹാസുരൻ. ൪൯
താഡിച്ചുഗദയാൽവന്നമാതൃകളെയശേഷവും
ഏറ്റവുംശക്തിശൂലാഭിയൊരാവൻതൻപശോണിതം. ൫൦
ഒലിച്ചുപാരിലവിടന്നൊരയുണ്ടായിപശോണിതം
ആദ്യൈത്യരക്തംനിമ്മിച്ചുദ്വൈത്യന്മാരാൽജഗത്രയം. ൫൧

എല്ലാന്നിറഞ്ഞുപോയപ്പോളേറാം പടിച്ചുവേകൾ
 [വിണ്ണിൽദ്രിവ്യവിമാനരഥിൽനന്നതകളിലേത്തിനാർ. ൨൪
 ഈരക്തബീജാനയൊഴിച്ചിതുപാലമഹാസുരൻ
 ഉണ്ടായിട്ടില്ലിറപ്പാളിങ്ങില്ലുണ്ടുവുകയമില്ലുവു ൧ ൫൫
 തൃദ്രുവദുഃഖംകണ്ടിട്ടുവഗാചണ്ഡികയെല്ലുനാൾ
 കാളിയോടയിചാമുണ്ടു! വലുതാക്കുകനിമുഖം ൫൬
 മമ്ബസ്രുഃമഹാഘകിടുംരക്തബീജംസ്രാമാക്കുനീ
 ക്കിടിക്കു, തുള്ളിപോകാതി വഗമുള്ളമുഖത്തിനാൽ. ൫൭
 തദുപന്നാസുരന്മാരതതിന്നുപാര.ൽനടക്കുനീ
 ചോരയേവംഷയിച്ചിട്ടിറാദൃത്യൻപ്രാപിച്ചിടുംക്ഷയം. ൫൮
 നീതിനാലുഗ്രരാഷ്ട്രേദിട്ടുണ്ടാവുകയുമില്ലവർ
 എന്നുരച്ചിട്ടുരൂലംകൊണ്ടുവനെക്കുത്തിചണ്ഡികാ. ൫൯
 എടുത്തുരക്തബീജൻറചോരകാളി മുഖത്തിനാൽ
 ഇവൻചണ്ഡികയെപ്പിന്നെഗ്ഗഭകൊണ്ടുതല്ലിനാൻ. ൬൦
 ഒട്ടുംവേദനയേ ദ്രവിജ്ജുണ്ടാക്കീലാഗ്ഗഭാഹതി
 കത്തേറവൻമെയിൽനിന്നുചോരയേററമാലിച്ചു:ത. ൬൧
 എടുത്താളതുചാമുണ്ടുയങ്ങുമിങ്ങുംമുഖത്തിനാൽ
 ചോരവീണിവൾതൻവായിലുണ്ടാകുംഭൈത്യവയ്ക്കുര. ൬൨
 കടിച്ചുതിന്നുചാമുണ്ടുകടിച്ചാളാനിണത്തെയും
 താഡിച്ചുവസ്തുബാണഷ്ടിരൂലവജ്രായുധങ്ങളാൽ. ൬൩
 കാളിചോരകുടിജ്ജന്നാരക്തബീജനെതീശപരി
 ശാസ്രൗഘഹതനായിട്ടാരക്തബീജമഹാസുരൻ. ൬൪
 ചോരയില്ലാതെയായിട്ടുവീണാൻഭ്രമിപ! ഭ്രമിയിൽ
 രക്തബീജജൈത്യന്മാർനശിച്ചാരൊക്കെയിങ്ങിനെ. ൬൫
 സാമ്യമാറസുഖംപുണ്ടാരദ്രവകളുടൻറവ!
 തുള്ളിമാത്രംഗണംരക്തമദംവർച്ചിച്ചുമാദതേ. ൬൬

ഇങ്ങിനെ ശ്രീമാക്കണ്ഡേയപുരാണത്തിൽ
 ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൽ രക്തബീജവാധമെന്ന
 എട്ടാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

കമ്പതാമദ്വയായം .

രഃജാദ്വപരഞ്ജേ .

രക്തബീജവധം ചന്ദ്രവിതൻവൃത്താഭവഭവം
ഭഗവാഃനഭവാണഃനാടുരച്ചതിതുവിസ്മയം. ൧

ഇനി യഃകരഭണമിനിഷ്ഠൽക്കടഃക്രാധിസുന്ദരം
നിസുന്ദരംരക്തബീജൻവിണഃപ്ലാചെന്തുചെയ്യതും. ൨

ജംഗിപരഞ്ജേ .

രക്തബീജനെയുംമാറുളാറെയുമാകുന്നനന്തരം
കേപിച്ചാർവാസുന്ദനിസുന്ദന്മാർമഹാരണേ. ൩

പെരുമ്പടനശിഷ്ണനകണ്ടമയ്കലൻടൻ
മുഖ്യാസുരപ്പടയുമായ്നിസുന്ദൻഃനകുപാഞ്ഞുഃത ൪

അവൻചാറുമായ്നിന്നഃകാപാൽചുണ്ടുകടിച്ചുടൻ
മഹാസുരന്മാരരികിൽചെന്നാർദ്രവീവധത്തിനായ്. ൫

മാഹവീച്ഛൻസുന്ദരന്തൻപടയാന്നിച്ചവന്നതേ
മാതൃക്കളായ്ചെയ്തിട്ടുദേവിയെക്കൊല്ലുവാൻക്രയാ. ൬

പോർചെയ്യാർദ്രവിയയ്സുന്ദനിസുന്ദന്മാരുടൻപരം
മേഘങ്ങൾപേലവഞ്ചിച്ചാരത്യഗ്രശരവൃഷ്ടിയെ. ൭

മുറിച്ചാളവർവിട്ടുവുദേവി,താനരശരങ്ങളാൽ
ദൈത്യശപരാംഗങ്ങളിലുംതാഡിച്ചാളായുധങ്ങളാൽ. ൮

നിസുന്ദൻനല്ലരിചയുതീക്ണ്ണാസിയുമെടുത്തുടൻ
ചെട്ടീദേവിവാഹനമാംസിംഹഃശ്രഷ്ടനെനമലിയിൽ. ൯

നിസുന്ദൻതൻനല്ലവാളുമഷ്ടചന്ദ്രകചമ്ബവും
മുറിച്ചുദേവി,സിംഹത്തെചെട്ടിയപ്പോൾക്ഷരത്തിനാൽ. ൧൦

ഖഗ്രചമ്ബങ്ങളാറപ്പോളാദൈത്യൻവലുചാട്ടിനാൻ
രണ്ടായ്മുറിച്ചാൾചക്രത്താൽനേരിട്ടെത്തുന്നശക്തിയെ ൧൧

നിസുന്ദാദൈത്യൻശൂലത്തെവിട്ടാൻകോപംവളൻടൻ
വരുംശൂലത്തെയുദേവിയിടിച്ചിട്ടുപൊടിച്ചുതേ. ൧൨

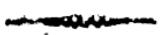
ആഞ്ഞുറിഞ്ഞാൻഗഭയവൻദേവിതൻനേക്കുപിന്നെയും

ദേവീത്രിശുലംകാണ്ഡേനാപിളന്മാഗ്ഗദേവ്യായ. ൧൩
 പിന്നെപ്പരശുനൈകൈക്കാണ്ടുവരുന്നാദൈത്യവർണ്ണന
 വീഴിച്ചുസായകൗഘത്താൽതാഡിച്ചുഴിയിലീശ്വരീ ൧൪
 ഉഗ്രവിക്രമനത്തമ്പിനിസുന്ദൻവീണനന്തരം
 ചെന്നാടനാൻകാണ്ഡേനദേവിയോടമർചെയ്യുവാൻ. ൧൫
 ശ്രേഷ്ഠായുധംചേർന്നുചുനിസ്തുല്യാഷ്ടഭുജങ്ങളാൽ
 മാനംനിറഞ്ഞവൻതേരിൽക്കുടീർക്കാഭിച്ചുവങ്ങിനെ. ൧൬
 വരമായവനെക്കണ്ടുദേവിശംഖംമുഴക്കിനാൾ
 ചെയ്യാദിറാദിസ്സഹമാംവില്ലിൻഞാണിൻറശബ്ദം. ൧൭
 നിറച്ചാളവർദിക്ഷല്ലാംനിജഘണ്ടാരവത്തിനാൽ
 അസുരപ്പടകൾക്കുള്ളവീയുമെല്ലാംകടംവിധം. ൧൮
 പിന്നെസ്സംഹാദതിമദോപാക്കുഭീമാരവങ്ങളാൽ
 നിറച്ചാൻഭൂമിയാകാശംപത്തുടിക്കിവയങ്ങിനെ. ൧൯
 അടിച്ചാൾമാനവുംമന്നംചാടിക്കാളികരങ്ങളാൽ
 ഉടൻനടേത്തശ്ശബ്ദങ്ങളാശ്ശബ്ദത്താൽമാഞ്ഞുപോയ്. ൨൦
 ശിവഭൃതിയുടൻദൈത്യകൂടൽചേർത്തുലീടിനാൾ
 സുന്ദൻചാടിച്ചു,ദൈത്യന്മാർനെട്ടിനാരാവങ്ങളാൽ. ൨൧
 ദൃഷ്ടു!നീനില്ല!നില്ലെന്നുദേവിചാല്പംദശാന്തരേ
 മാനത്തിൽനിന്നുദേവന്മാർജയിയ്ക്കുന്നവുകഴ്ന്നിൻ. ൨൨
 ആഞ്ഞെറിഞ്ഞാൻപെരുന്തിയോത്തത്സുഗ്രജപാലശക്തിയെ
 സുന്ദൻ,കളഞ്ഞാളതിനെമഹാൽക്കാശക്തിയാൽശിവാ.
 നിറഞ്ഞുമുപ്പാരിനുള്ളസുന്ദസിംഹാമവത്തിനാൽ
 അതിനാൽഭവ!ജിതമായ്ശ്ലോരനിശ്ചാതനിസപനം. ൨൪
 സുന്ദബാണങ്ങളെദ്രവിസുന്ദൻദേവീശരങ്ങളെ
 മുറിച്ചുനായിരമങ്ങുഗ്രസുപീയശരങ്ങളാൽ. ൨൫
 ശുലംകാണ്ഡപനക്കോപിച്ചുടനദ്രവകുത്തിനാൾ
 മോഹിച്ചുദ്രതലവീണാനാക്കുത്തറാവുമോറവൻ. ൨൬
 തുൻറമുണ്ടായിട്ടുപ്പോൾനിസുന്ദൻവില്ലടുത്തുടൻ
 ദേവീകാളീഹരിക്കളിൽതുകിയമ്പുകളങ്ങിനെ. ൨൭
 പത്തായിരംനൈകകർമ്മുണ്ടുപിന്നെയുംദാനദ്രവശരൻ

ചക്രായുതംകൊണ്ടുനന്നായിശേഷശപരിയെമുടിനാൻ. ൨൮
 പിന്നെദുർഗ്ഗാത്തിതീർത്തിടുംദുർഗ്ഗാഭഗവതീകൃധാ
 മുറിചുറ്റുംചുറ്റുമൊന്നങ്ങുതെൻറശരങ്ങളാൽ. ൨൯
 നിസുംഭൻഗദൈകകൊണ്ടുതെത്ര്യപ്രസയംടൊത്തുടൻ
 ദേവിയേക്കൊല്ലുവാൻനേരിട്ടോടിച്ചെന്നാനനന്തരം. ൩൦
 വരമ്പോൾത്താനവൻതൻറഗദദേവിനരകുനീനാൾ
 ഉടൻനിശിതചക്രംകൊണ്ടുവൻകൈകൊണ്ടുശൂലവും. ൩൧
 ശൂലംകൈകൊണ്ടുതീട്ടുമാനിസുംഭസുരവൈരിയെ
 ശൂന്യത്തൊങ്ങിവിട്ടുശൂലത്താൽകുശീമാറത്തുചണ്ഡികാ. ൩൨
 അവൻറശൂലഭിന്നോരസ്ഥലാൽവീഴ്ചുബലാധികൻ
 നില്ക്കുന്നറക്കെച്ചാല്ലിക്കൊണ്ടുണ്ടായപരനാംപുമാൻ. ൩൩
 പുറപ്പെട്ടുനവൻതൻറതലവാൾകൊണ്ടുവെട്ടിനാൾ
 ഉറക്കദ്രേവിഹാസംപുണ്ടിവൻവീണാനുടൻഭൂവി. ൩൪
 അപ്പോൾസിംഹംതീക്കുടുംശ്രീകൊണ്ടുകണ്ഠംപൊടിച്ച്സൻ
 അദൈത്ര്യരത്തിന്നുതമാകാളിയുംശിവദൂതിയും. ൩൫
 കൗമാരിതൻറവേൽകൊണ്ടുനശിച്ചുചിലദാനവർ
 ബ്രഹ്മാണിതൻമന്ത്രപുതജലത്താൽനഷ്ടരായ്ചിലർ. ൩൬
 മാഹേശപരീത്രിശൂലത്താൽകീറിവീണുതമാചിലർ
 വാരാഹിതന്മുഖത്തല്ലാൽഭ്രമിയിൽപൊടിയായ്ചിലർ. ൩൭
 ചക്രംകൊണ്ടുതമാവജ്രംകൊണ്ടുഭക്തശവശക്തിയും
 ഐന്ദ്രിയം,ദാനവന്മാരേക്കണ്ടുംകണ്ടുംനരകുനീനാൻ. ൩൮
 മരിച്ചുചിലദൈത്ര്യന്മാർപോരിൽനിന്നോടിനാർചിലർ
 ചിലരേത്തിന്നഹരിയുംകാളിയുംശിവദൂതിയും. ൩൯

ഇങ്ങിനെ ശ്രീമാർണ്ഡേയചമ്പുരാണത്തിൻ
 ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൻ നിസുംഭവേഷമെന്ന

ഓമ്പതാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

പത്മമദ്ധ്യായം.

ഭക്തിപരഞ്ജ.

പ്രാണൻപാലുള്ളനജനാനിസുന്ദേനവധിച്ചതും
പടയരക്കാനനളംകണ്ടുകാപത്താൽസുന്ദേനാതിനാൻ. ൧
ബലപ്പത്തിനാൽദ്രാഹുദുക്തഗുപ്തിച്ചിടെണ്ടനീ
മാനുമെന്നനീപാരാടുന്നിതന്യബലശ്രയാൽ. ൨

ദേവി ഞങ്ങളിച്ചെഴു.

ഞാൻതാനപകിൽഞാനല്ലാതാരുണ്ടാമതുണ്ടിഹ
ദ്രാഹു!കണ്ടപുനമനിൽതൊൻപചമിയെൻവിഭൃതികൾ. ൩
അദ്ദേഹിപദമനിയിലാബ്രാഹ്മിതൊടുള്ളദേവിമാർ
ചേന്നാരുടൻദേവിയാപ്പാളുകയായ്ത്താൻദേവിച്ചതേ. ൪

ദേവി ഞങ്ങളിച്ചെഴു.

ഐശ്വര്യരകാണ്ടുഞാൻനിന്നേൻബഹുരൂപങ്ങൾവുണ്ടിഹ
അതൊക്കെപ്പാക്കിനില്ക്കുന്നുതാനേതാൻപോരിൽനില്ക്കനീ. ൫
സർവ്വഃഃവാസുരന്മാരുംകാക്കേചബഹുലോരമായ്
ദേവിയുന്ദേനുംകൂടിപ്പിന്നെയുലംതുടങ്ങിനാൻ. ൬
തീർന്നുദാരുണബാണാസ്രശസ്രവഷങ്ങളാൽതഥാ
അവർതമ്പോർസർവ്വലോകഭീതിയുണ്ടാക്കിപിന്നെയും. ൭

ദേവിപിന്നെപ്രയാഗിച്ചിദ്വയാസ്രനിവഹത്തിനെ
പ്രത്യയസ്രംപ്രയാഗിച്ചുഭഞ്ജിച്ചാൻദൈത്യനായകൻ. ൮
സുഭാസുധാൻപ്രയാഗിച്ചിദ്വയാസ്രങ്ങളെയീശപരീ
കളഞ്ഞു കളിടയാടുഗുഹകാരോച്ചാരണാദിയാൽ. ൯
ആദൈത്യൻബാണസംഘത്താലിന്നദേവിയെമുടിനാൻ
അരിലാദേവിയുംകാപാൽവൽമുറിച്ചുശരങ്ങളാൽ. ൧൦

വിപുരത്തൊപ്പാളടനേചരലടുത്താൻഹാസുരൻ
മുറിച്ചുദേവിചക്രംകാണ്ടുപൻകയ്യിലഴന്നതും. ൧൧
ശതദ്രവ്യമുഖമിന്നുംവാളുംകുറുക്കുന്നുണ്ടനന്ദരം
ആദ്യേപിതൻദേവകുമാരന്മാൻപനപാധിപനായകൻ. ൧൨
വൃഷഭവാഹുതാനവൻതൻവൈഖാതുമിന്നെന്നചക്രവും

ചമ്ബവും വിചണ്ഡി ചാളയുതീക്ലേശങ്ങളാൽ. ൧൩
 ഹതാശപസൃതൻവ് ജ്യിന്നചാപനദൈദ്ര്യനപ്പൊഴേ
 ടേവി യക്കൊല്ലവാൻ വണ്ടിട്ടെട്ടത്താനഗ്രമ്യരും. ൧൪
 അറത്തുകുത്തമ്പുകുമാൽവരംസുന്ദരൻമുഗ്ദ്ധര
 എന്നാലുംമുഷ്ടിവെ കിട്ടുന്നേരപാഞ്ഞാനന്ദൻജവാൽ. ൧൫
 ഇടിച്ചാൻ വേദവതിൻമാറത്ത സുരേശപരനാമവൻ
 ടേവിയും പല്ലിനാൾമാത്തവനെക്കൊത്തലത്തിനാൽ. ൧൬
 കരപ്രഹാരംകൊണ്ടുട്ടാദൈദ്ര്യരാജൻമഹീതലേ
 വീണാനടനഴന്നറാനപ്പുണ്ണത്തന്നപിന്നെയും. ൧൭
 ചാടിപ്പിടിച്ചിശ്വരീയയക്കൊണ്ടവൻമാനമറിനാൻ
 ബാധവിട്ടുങ്ങുമവനോടഭൂവിവെരതീടിനാൾ. ൧൮
 സിദ്ധഷികൾമഹാശയ്യുപ്പൊട്ടമാറപ്പൊളംബാര
 ദൈത്യനുംദേവിയുംതമ്മിൽപേന്ദപയ്യഭംതുടങ്ങിനാൻ. ൧൯
 ബഹുനാളവനോടൊത്തുകൊല്ലാർചെയ്തടനീശ്വരീ
 എടുത്തയത്തിച്ചാറിച്ചിട്ടെറിഞ്ഞാളവനക്ഷിതൗ. ൨൦
 എറിഞ്ഞവൻമന്നിൽവീണമുഷ്ടിവെപാക്കിദൂരാശയൻ
 വേഗാൽച്ചണ്ഡികയക്കൊൽവാനിച്ഛയാൽനേരമേയടിനാ
 വരമാസ്സുവ്വൈതൈശ്വരനാമനെപ്പിന്നെയീശ്വരീ
 ശൂലത്താൽമാരകീട്ടീട്ടുവീഴിച്ചാളവനിതലേ. ൨൧
 തുരുത്തുകന്നാഴികളൊത്തുഴിയൊക്കെല്ലെങ്ങവേ
 ടേവീച്ചുചാഗ്രമാറിട്ടുചത്തവൻവീണഭൂമിയിൽ. ൨൨
 ആദിഷ്ടൻചത്തനേരത്തുപിന്നെസ്സുവ്വംപ്രസന്നമായ്
 ജഗത്തിലത്തലോരംപായച്ഛുമാസ്തന്നിതംബരം. ൨൩
 മുഖിലുണ്ടായൊരുപ്രാതജപാദാമലങ്ങൾകട്ടുപായ്
 വഴിത്തൊലിച്ചുപുഴകൾസുന്ദരൻചത്തപ്പൊളങ്ങിനേ. ൨൪
 അവൻചത്തപ്പൊളാനന്ദംദൈവശൗഖങ്ങൾക്കമാനസ
 നിറഞ്ഞുഗന്ധവേന്ദ്രമാർപാടിനാൻനല്ലഭംഗിയിൽ. ൨൫
 ആടിനാരപ്പരസ്രീകളടിച്ചാർപടഹങ്ങളെ

സൂര്യൻസുപ്രഭനോ, ജ്വീശീപുണ്യവ ത്തങ്ങളുടനീനെ
 കേടുടിഗ്ഗജ്ജഗബുണ്ടുടസൗമ്യരാജ്ജ്ഞതിവഹനികരം.
 ഇമ്മാനെ ശ്രീമാക് ഘേയചപുരാണത്തിൽ
 ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൽ സുഭദ്രയമ്മെന്ന
 ചത്താമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

൨൭

പ തി നെ ന്നാ മ ഭ്യ ധ യം .

ഋഷി പറഞ്ഞു.

ദൈത്യേന്ദ്രനെദ്രവിവധിച്ചശേഷം
 നേന്ദ്രാഗ്നിമുഖ്യാമരരിവൃലാഭാൽ
 ഘല്ലാസ്യകാന്ത്യാശകളേപ്രകാശി-
 ങ്ഗിച്ചിങ്ങുകാന്ത്യായിനിയെന്തുതിച്ചു.
 ഘേദേവിഭക്തഃത്തിഹാരപ്രസിദ
 പ്രസീദനി ഗ്ഗജ്ജഗത്തിനമ്മേ!
 പ്രസീദവിശേപശപരി! കാമവിശപം
 ചരാചരാധീശപരി! ദേവി! നീതാൻ.
 മന്നായിനിച്ഛന്നതുകാരണത്താൽ
 ജഗത്തുകൾക്കൊശ്രയഭൂതനീതാൻ
 ഇതിന്നുസവ്ത്തിനനന്തവീദ്യേ!
 നീവെള്ളമായ്ത്തൃപ്തിവരുത്തിടുന്തഃ
 നീവീദ്യമേദീടിനവിഷ്ണുശക്തി
 വിശപംചമജ്ജംവരമായയംനീ
 ഇതൊക്കെയും മാഹിതമംബ ! നിന്നാൽ
 മോക്ഷംതരംനീഭവനേതെളിഞ്ഞാൽ.
 പെൺ, വിദ്യ, വാക്കെന്നിവയൊക്കെയുംനിൻ
 സ്വപരൂപഭേദങ്ങളുശേഷനാഥ!
 ലോകംനിറഞ്ഞമ്മയൊരുത്തിനിയ്യേ
 നിൻഗൌണമുഖ്യസ്തുതിയെന്തുദേവി?

൧൧

൨

൩

൪

൫

സ്വപഗ്ഗാപവദ്ഗ്ഗപ്രദയായ്ദേവിയാജ്ജിശപരൂപയായ്
 നീനെന്തുതിച്ചാൽമൊറന്തുനല്ലവാക്കുള്ളവാക്യവൻ.

൮

ബുദ്ധിയായ് സർവ്വലോകത്തിനുള്ളിൽ നില്ക്കും മോശപരി
 സ്വപ്നാവസ്ഥയെ തരകം നാരായണി! നമോസ്തുതേ. ൭
 കലാകാഷ്യാദിരൂപം പൂണ്ട ശേഷം പരിണാമദേ!
 വിശ്വപം മുടിപ്പാൻ കെൽ പുള്ള നാരായണി! നമോസ്തുതേ. ൮
 സർവ്വാത്മസിദ്ധിദേ! ഹൈരീ! ശരണ്യേ ത്രീ ക്ഷണ! ശിവേ!
 സർവ്വമാംഗലമംഗലേ! നാരായണി! നമോസ്തുതേ. ൯
 ഗുണങ്ങൾക്കൊത്രയേ സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരകാരിണി!
 ശ്രദ്ധബ്രഹ്മാത്മികേ! നിത്യേ! നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൦
 കാക്കനണഞ്ഞദീനാത് നാരേക്കാപ്പാൻ സമൃദ്ധ്യേ!
 സർവ്വാത്തിതീർത്ഥി ങ്ങേദേവി! നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൧
 ഹംസം ചേർന്ന വിനോദത്തിൽ നില്ക്കും ബ്രഹ്മീ സ്വപത്രവിണി!
 ദർശനമുള്ളതല്ലെന്ന നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൨
 പാണ്യശ്രദ്ധാതികളിലവധി ചുവപ്പു വാഹയായ്
 മാഹേശ്വരീ രൂപമൊത്തം നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൩
 വൻവേലമെടുക്കുമനേ! ഹൈരീ രൂപധാരിണി-
 മയിൽ കോഴികളോടൊത്തം നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൪
 വൈഷ്ണവീ രൂപയായ് ശരണം ചക്രം വില്ലമ്പുവാൾഗദ
 ഇതേതു നീ പ്രസാദിതല്ല നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൫
 തോയാൽ മനുഷ്യരിച്ചവരാഹേന്ദ്രാകൃതേ! ശിവേ!
 മഹോഗ്രചക്രം കൈകൊണ്ടു നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൬
 നൃസിംഹഘോരരൂപം പൂണ്ട സുരപ്പടകൊണ്ടു ന്.
 മുപ്പാർ പാലിക്കയാൽ പൂജ്യേ! നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൭
 മഹാവജ്രകിരീടാസ്ത്രേ! സഹസ്രക്ഷണശോഭിതേ!
 വൃത്രപ്രാണൻ ഹരിച്ചൈത്രി! നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൮
 ദൈത്യഭൂരിബലം കൊന്നൊരു ഗുരൂപേ! മഹാരവേ!
 ശിവഭൂതീ രൂപമൊത്തം നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൧൯
 ലംബോവികടഘോരാസ്ത്രേ! ചാമുണ്ഡേ! മുണ്ഡനാശിനി!
 തലമാലയണിഞ്ഞീടും നാരായണി നമോസ്തുതേ. ൨൦
 ലക്ഷ്മി! ലജ്ജേ! മഹാവിദ്യേ! ശ്രദ്ധേ! പൂജ്യേ! സ്വധേ! ധ്രുവേ!
 മഹാരാത്രി! മഹാമായേ! നാരായണി നമോസ്തുതേ! ൨൧

ഗുണത്രയാത്മികേ!മേധേ!ശിവേ!ഭാരതി!ദൈവമേ!
 പ്രസാദിക്കസമരേമ്!നീനാരായണിനമോസ്തുതേ. ൮൨
 സർവ്വശക്തികളുംചന്ദ്രസൂര്യരേ!സർവ്വരൂപിണി!
 നിർമ്മലങ്ങളേക്കാക്കടുത്തുദേവി!നമോസ്തുതേ. ൮൩
 കാൽ,കൈ,കണ്ണുമുഖം,കാതു,മുക്കന്നംഗങ്ങളൊക്കെയും
 ഘൃഷ്ടാടവുംചന്ദ്രിണനാരായണിനമോസ്തുതേ. ൮൪
 സൗമ്യമുക്കണ്ണണിത്തോരീനിന്ദുഖംപേടിയൊക്കവേ
 തീർത്തിട്ടുങ്ങളേക്കാക്കകാത്യായിനിനമോസ്തുതേ. ൮൫
 ജപാലോജപലംനിൻത്രിശൂലമഗ്രംസർവ്വാസുരാർദ്രം
 ഞങ്ങളേക്കാക്കണംഭീതേഭദ്രകാളിനമോസ്തുതേ. ൮൬
 നാദത്താൽ ഏതൃവീര്യങ്ങൾപോഷമശ്ലബ്ദങ്ങളേ
 ദേവി!പാപങ്ങൾതീർത്തമ്മമക്ക:ഉപ്പോലകാകണം. ൮൭
 നികയ്യിൽമിന്നുംവാൾതൈത്ര്യവസാസ്യപകചച്ചിതം
 ശ്രുതേതരദേവികാകൽനമ്രായ്ഞങ്ങൾചണ്ഡികേ! ൮൮
 തെളിഞ്ഞുപോക്കുന്നംഗങ്ങളെല്ലാം
 നിയ്യിഷ്ടകാമങ്ങളെനൽകിടുന്നു
 നികാൽപിടിച്ചാർച്ചവരില്ലനന്ദം
 നികാൽപിടിച്ചാർച്ചാലാശ്രയന്മാർ. ൮൯
 ധർമ്മംകടുത്തുദന്നംജന്ദ്രനാശം
 തന്മെയ്യനാനാബഹുരൂപമാക്കി
 നിയ്യിപ്പൊളിച്ചെയ്യവിധത്തിൽമററ
 ചെയ്യുന്നതാൻജഗദംബ!ദേവി! ൯൦
 വിവേകമേകംബഹുശാസ്ത്രവദ
 ശ്രേഷ്ഠങ്ങളുള്ളപ്പൊഴുമേറെവിശപ്പം
 ഇതെന്തൊന്നെന്തെന്തെന്തെന്തിൽ
 ചുറ്റിത്തുമാരിങ്ങിനെനിയ്യിച്ചിടത്തു. ൯൧
 വിഷ്ണോഗ്രസപ്തങ്ങൾ,ഉരക്കർ,കള്ള-
 കൂട്ടങ്ങൾ,മാറാർനിര,കാട്ടുതിയ്യ്
 മന്ദാബ്ധിയെന്നുള്ളിവതൻനടുക്കു
 പെട്ടാറെനികാത്തഴൽതീർത്തിടുന്നു. ൯൨

കാക്കുന്നു. വിശ്വംജഗദീശയാംനീ-

യ്യേന്തുനൂവിശ്വംജഗദാത്മികേ! നീ

വിശ്വേശ്വർകൃപ്തനീതുനിന്നെന്നിന്നെ-

ബൃഹസ്പതിഭജിപ്തോർജഗദീശപരന്മാർ. ൩൩

കാക്കാത്തുണങ്ങിയവിയോധിയോൽസദാനീ

ഹേദേവി! ദൈത്യമഥനാലിതുനാരികണക്കെ

ഉൽപ്പാതപാകഭവവിപ്ലവഗണാഘജാലം

ലോകകുടുംബകളികാതിജവാൽപ്രസീദ. ൩൪

വിശ്വപാത്തിതീർത്തിടുംദേവി! നമിപ്തോരിൽപ്രസീദനീ

മുപ്തോരിലുള്ളോർവാഴ്ത്തുന്നീലോകകുടുംബണമവരം. ൩൫

ദേവി അഭജിച്ചു.

വരംതരാംവാനവരേ! നിങ്ങൾക്കെന്തുജ്ജ്വലകാമിതം

ലോകോപകാരമായുള്ളോരതുനൽകാംവരിക്കവിൻ. ൩൬

ദേവകൾ പറഞ്ഞു.

സർവ്വവായുക്കളേപ്പോക്കുമുപ്തോരിന്നഖിലേശ്വരി!

നിന്നാലിതൊന്നതാൻകായ്മ നൂദൈവരിവിനാശനം. ൩൭

ദേവി അഭജിച്ചു.

ഉണ്ടാകമിരിപത്തേട്ടായുഗോദൈവവസ്വതാന്തരേ

വേദസ്മാദനിഷുംഭോദനേനാദൈത്യപ്രധാനികൾ. ൩൮

യശോഭതൻമാമകളാൽനന്ദവംശജനിച്ചുത്താൻ

വിന്ധ്യൻകന്നിലിരുന്നുംകൊണ്ടവരേക്കൊന്നിടുംപുനഃ ൩൯

അത്യഗ്രന്ഥപൈകൈക്കൊണ്ടുമന്നിൽവന്നിട്ടുപിന്നെയും

ദൈവപ്രചിത്തമഹാദൈത്യന്മാർകളേക്കലചെയ്യിടും. ൪൦

ഉഗ്രരാമാദൈവപ്രചിത്തദൈത്യരേത്തിന്നുമെന്നുടേ

പല്ലാക്കെയുംപുവന്നിടുംനാരകപ്പു കണക്കിനെ. ൪൧

പിന്നെയല്ലാസ്സുരന്മാരുംമന്നിടത്തിൽമനുഷ്യരും

എന്നസ്സദാർത്ഥത്തിയെന്നുചൊല്ലിസ്തുതിച്ചിടും. ൪൨

ന്താണ്ടുമാഴ്ചെയ്യാഞ്ഞുവെള്ളമില്ലാതെപിന്നെയും

അയോനിജാതയായുണ്ടാമുനിമാന്മാർക്കൊണ്ടുത്താൻ. ൪൩

മുനീന്ദ്രാരക്കടാക്ഷിഷുംന്ദ്രകണ്ഠകൾകൊണ്ടുത്താൻ

പിന്നെ ശ്ലോകങ്ങളെ നന്നെ നന്നെ കീർത്തിക്കും മന്ത്രരായവർ. ൪൪
 വർഷത്തോളം പ്രാണരക്ഷയ്ക്കുണ്ടാമെന്നേ നിയിൽ പരം
 ശാകങ്ങളവയാൽ വിശപംഭരിയ്ക്കും ഞാൻ സുരേന്ദ്രരേ. ൪൫
 പ്രസിദ്ധയാകും ഞാൻ ശാകഭരിയെന്നെ പൊളിയിൽ
 ദുർഗ്ഗമാച്യമഹാദൈത്യൻതന്നെയും കൊല്ലമങ്ങുതാൻ. ൪൬
 ഇനിയ്ക്കുണ്ടാവുകളഴുന്നാദുർഗ്ഗദേവിയെന്നപേർ
 പിന്നെയും ഭീമമാം രൂപം ഞാൻ കണ്ടുണ്ടാഹിമാചലേ. ൪൭
 ഭക്ഷിയ്ക്കും രാക്ഷസന്മാരെ മുനിരക്ഷണകാരണാൽ
 നഗ്നരായ് മുനിമാരെല്ലാമെപ്പാളെന്നസ്തുതിച്ചിടും. ൪൮
 ഭീമാദേവീതിവുകഴുമാനാമമേദേവിച്ചിടും
 എപ്പോൾ മുപ്പാരു ബാധിയ്ക്കുമതിയായരുണാഭിധൻ. ൪൯
 അപ്പോളുസംഖ്യഭൂമരഭൂമരകൃതിവുണ്ടു ഞാൻ
 മഹാദാനവനെ കൊല്ലും മുപ്പാരിന്റെ റഹിതത്തിനായ്. ൫൦
 അപ്പോൾ ഭ്രാമരിയെന്നും മാംസുതിയ്ക്കും ലോകരെങ്ങുമേ
 ഈ വിധം ബാധയിപ്പാരിന്നെപ്പോളെപ്പോൾ ദേവിയ്ക്കുമേ ൫൧
 അപ്പോളുപ്പോൾ പിറന്നിട്ടു ചെയ്യും ഞാൻ ശത്രുസംക്ഷയം.

ഇങ്ങിനെ ശ്രീമാർക്കണ്ഡേയപുരാണത്തിൽ ദേവീമാഹാത്മ്യം
 ത്തിൽ നാരായണീസ്തുതി എന്ന
 പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

ദേവി അരുളിച്ചെയ്യും.

ആരിസ്മോത്രങ്ങൾ കൊണ്ടെന്ന നിത്യം ഭക്ത്യാസ്തുതിപ്പതും
 അവന്റെ ബാധയെല്ലാം ഞാൻ നശിപ്പിയ്ക്കുമസംശയം. ൧
 മധുരകടർത്തന്നന്തം മഹീഷാസുരനാശനം
 നിസുംഭസുംഭവധമെന്നിവ ഭക്ത്യാകഥിക്കിലും. ൨
 അഷ്ടമീനവമീപിന്നെ വിശേഷിച്ചു പതുദ്ദേശി
 ഇദ്രിനങ്ങളിലുൽകൃഷ്ടമൻമാഹാത്മ്യം ശ്രവിയ്ക്കിലും. ൩

ബവകുണ്ടായ്യാരാപാപമൊട്ടുംപാപാലനതമൊട്ടും
 ഭവിയ്ക്കുയില്ലദാരിദ്ര്യമിഷ്ടർവേർപെട്ടദുഃഖവും. ൪
 ചെള്ളക്കത്തൊ,യുധം,തിയ്യ,മന്നവൻ,വൈരി,തന്മരൻ
 ഇവർചെയ്യുംഭയംതെല്ലുംഭവിയ്ക്കില്ലഞൊരിയ്ക്കലും. ൫
 കല്യാണമാഗ്ഗംസന്ധ്യജ്വലമന്മാരായ്മിതുത്തമം
 ചൊൽകയുംകേൾക്കയുംവേണംസദാകാമദമാകയാൽ. ൬
 മഹാമാരിവരുത്തുന്നസമസ്തോപദ്രവത്തെയും
 ഏൻമാഹാത്മ്യംനശിപ്പിക്കുംതഥാൽപ്പാതത്രയത്തെയും. ൭
 എന്നമ്പലത്തിലെങ്ങെങ്ങുംനന്നായിതുപറിക്കുമോ
 സ്ഥിരമെങ്ങെന്റാസാന്നിദ്ധ്യംസദാഞാനതുവിട്ടിടാ. ൮
 ബലിദാനം,പൂജ,ഹോമം,മഹോത്സവമിവററയിൽ
 ചൊൽകയുംകേൾക്കയുംവേണമെൻചരിത്രമിതൊക്കെയും.൯
 അറിഞ്ഞുമറിയാതെയുമെൻപ്രീതിയ്ക്കെന്തുചെയ്യിലും
 പ്രീതിയോടതെടുക്കുംഞാൻവഹിഹോമവുമങ്ങിനേ. ൧൦
 വർഷാകാലശരൽക്കാലങ്ങളിലെന്റമഹാച്ഛന്നം
 ചെയ്യുമ്പോൾഭക്തിപൂണ്ടിയെൻമാഹാത്മ്യംകേട്ടിടുംനരൻ.
 സർവ്വബാധകൾവേർപെട്ടുധനധാന്യസുതാസ്ത്രനായ്
 മൽപ്രസാദത്തിനാൽവാഴ്ബഹുക്കാലമസംശയം. ൧൨
 ശുഭങ്ങളെന്റജന്മങ്ങൾമാഹാത്മ്യംയുദ്ധവിക്രമം
 ഇവകേൾക്കുന്നപുരുഷൻപോരിൽനിർമ്മനായ്തരും. ൧൩
 ഏന്മാഹാത്മ്യംകേൾപ്പവർകല്യാണംശരൂസംക്ഷയം
 ഇവവേഗാൽഭവിച്ചീടുമുണ്ടാംകലസമൃദ്ധിയും. ൧൪
 ശാന്തികർമ്മങ്ങൾചെയ്യുമ്പോൾദൃസപ്തംകാങ്ങിലുംതഥാ
 ഗ്രഹോഗ്രഹീഡകളിലുമെന്മാഹാത്മ്യംശ്രവിയ്ക്കണം. ൧൫
 ഉൽപ്പാതങ്ങളുമത്യഗ്രഹഹവീഡകളുംകെടും
 മന്ത്രികളോരദൃസപ്തമുടൻസുസപ്തമായ്തരും. ൧൬
 ബാലഗ്രഹങ്ങൾബാധിച്ചബാലന്മാർക്കിതുസൗഖ്യഭം
 യോഗാചരിദ്രേനരന്മാരേക്കൂട്ടിച്ചേർക്കാനിതുത്തമം. ൧൭
 ദുഷ്ടന്മാരെക്കാക്കയുംപാരംബലഹാനിവരുത്തിടും
 രക്ഷാഭൃതപിശാചങ്ങൾപറിച്ചാൽത്താൻനശിച്ചുപോം. ൧൮

പുനഃപുനസ്സംഭവീച്ചുകാക്കുന്നഭവനംഘ്രപ!
 അവരതാനേചയ്യിടുന്നവിശപമോഹോരുവങ്ങളെ. ൩൪
 ഭോഗസ്വഗ്താപവഗ്ഗ്ങൾവുജിചുലവരതാൻതരം
 മഹാഭവീമഹാകാളിമഹാമാരിസ്വരൂപിണി. ൩൫
 ഏവമുള്ളവളാൽപ്രാപ്തമിബ്രഹ്മണാഘ്രപാഖിലം
 ഓരോകാലങ്ങളിൽഭൂതസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയങ്ങളെ. ൩൬
 നിത്യയായജയായുള്ളോരവരതാൻചയ്യിടുന്നതേ
 നൽക്കാലേലക്ഷ്മിയായ്തൃക്വരതാൻവീട്ടിൽവൃദ്ധിയെ.
 നൽകുന്നു,നാശംചെയ്യുന്നുദുഷ്ടാലതിലലക്ഷ്മിയായ്
 സ്തുതിച്ചുഭക്ത്യാപുഷ്പാദികൊണ്ടുപൂജിതയാമവര.
 തരുന്നതുഭോധമണ്ഡലിപുത്രധനങ്ങളെ. ൩൮

ഇങ്ങിയെ ശ്രീമാർണ്യേയപുരാണത്തിൽ
 ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൽദേവീചരിതമാഹാത്മ്യംമെന്ന
 പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

—❦—
പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം.
 ഭൃഷിപരഞ്ജയ.

രാജൻ!നിന്നോടുചാനേനിദ്രേവീമാഹാത്മ്യമുത്തമം
 വിശപംധരിജ്ജമദ്രേവിതൻപ്രഭാവങ്ങളിങ്ങിനെ. ൧
 അവരനനായ്പ്രസാദിഷണവചകാക്കമഹാസുഖം
 തരുന്നവിദ്വയേവിജ്ജഭഗവന്മാരായയാമവര. ൨
 അറിവുള്ളങ്ങയുംവൈശ്യൻതന്നെയുംമരറപേരെയും
 യോഹിപ്പിജ്ജന്നതവരതാൻത്രികാലങ്ങളിലുംതഥാ. ൩
 ആദ്രേവിയെശ്ശരണമായ്പ്രാപിജ്ജഘ്രപസത്തമ!
 ഭോഗസ്വഗ്താപവഗ്ഗ്ങൾതരംപൂജിതയാമവര. ൪
 മാർണ്യേയൻ പരഞ്ജയ.

എന്നവൻതാൻചാൽകേട്ടാമന്നവൻസുരമാഭിധൻ
 നമിച്ചൻപ്രതഭാഗ്യങ്ങളേറീടുന്നമഹാഷിയെ. ൫
 പോയരാജ്യത്തിൽമമതകൊണ്ടുദുഃഖംവളർന്നുടൻ
 തപസ്സിന്നാവൈശ്യനൊത്തുചെന്നുസഹൃദമദേഹനേ! ൬

റാദിതൻപുളിനവാണദേവിയേക്കാണുവാനവർ
 ദേവീസുതജപഞ്ചയ്യുതപസ്സേറാതുടങ്ങിനാർ. ൭
 ദേവീരൂപത്തെമറക്കൊണ്ടാമണൽത്തിട്ടിൽചമച്ചവർ
 വൃഷ്ടതല്പ്തണധുപാഗികളാൽപുജിച്ചുദേവിയെ. ൮
 ഉള്ളടക്കിയുമുൺവിട്ടുംദേവിയേദ്രവ്യമാൺവർ
 തന്മയ്യിലെച്ചാരവീഴ്ന്നിട്ടവിടെജ്ജലിനൽകിനാർ. ൯
 ഉള്ളടക്കിട്ടുസേവിച്ചാർമുവ്വാണ്ടീവിധമെപ്പാഴേ
 പ്രത്യക്ഷമാലോകതായചെന്നാളേറാപ്രസന്നയായ്. ൧൦

ദേവി അരുളിച്ചെയ്യും.

ക്ഷോഭമന്മാരാനിഷ്ഠയെക്കിഷ്ടിക്കുന്നുവോറുവ!
 അതല്ലാമെന്നോടത്ഥിപ്പിൻപ്രസാദാലതുഞാൻതരാം.

മാർണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

അന്യജന്മസ്ഥിരംരാജ്യംവരിച്ചാനടനേറുപൻ
 ബലാഹരിബലംകൊന്നുതൻനാടിങ്ങുവരിച്ചുപത. ൧൧
 ഉള്ളിൽസംസാരവൈരാഗ്യംപുണ്ടോരാപ്രഭുക്കളൈവശ്യനും
 ഞാനെൻറയെന്നുള്ളസംഗംപോകുംജ്ഞാനംവരിച്ചുപത.

ദേവി അരുളിച്ചെയ്യും.

ഭൂപ!സപരാജ്യമങ്ങയ്ക്കുകിട്ടുമല്ലദിനങ്ങളാൽ
 റിപുക്കളേക്കൊന്നങ്ങയ്ക്കുതിളകാതെയുമായ്തരും. ൧൪
 മരിച്ചുപിന്നെയുംസൃഷ്ടുദേവനദനനായ്ഭവൻ
 സാവണ്ണികാച്യമനുവായ്ദേവിജ്ഞംവത്സ!ഭൂമിയിൽ. ൧൩
 വൈശ്യാവയ്തു!ഭവാനെന്നിൽനിന്നിഷ്ടിച്ചവരത്തെയും
 തരുന്നനല്ലസിദ്ധിയ്ക്കായ്ജ്ഞാനമുണ്ടായ്തരവ. ൧൩

മാർണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു.

ഇഷ്ടിച്ചവരമീവണ്ണമവകേകിമഹേശപരി
 അവരാലുടനേദേകത്യാസ്തുതയായിമറഞ്ഞുതേ. ൧൭
 ഏവംവരംദേവിയോടുവാങ്ങിക്കത്രിയപുംഗവൻ
 സുരഥൻസൃഷ്ടസുതനായ്സാവണ്ണിമനുവായ്തരും. ൧൮

[ഇതുസുരഥനേറുപൻറഭക്തിയോഗം
 പായുകകേരകേകഭക്തിയോടുചെയ്യാൽ

വിഷമഹൃദയശോകമാനുവാഴും
 സുഖമാമൃതവിണ്ണിലുമിങ്ങമാമനുഷ്യാൻ. ൧൩
 സമാധി വൈശ്വദേവൻ സമാധിയോഗം
 സമാധിയോടൊത്തനിശംപരിച്ചാൽ.
 സമാധിഭംഗം വരികില്ലവന്നു
 സമാധിയാൽ സ്സൽഗതിയാം മരിച്ചാൽ. ൨൦
 ഭഗവതിയുടെ യാതീവൃത്തമൊക്കെ ശ്രവിച്ചാൽ
 വിഗതകലിയവന്നു ഞങ്ങളു മേനിത്യമോക്ഷം
 അമലപരമാദ്യം നിത്യമാമാപ്പദത്തിൽ
 ഭ്രമരഹിതമനസ്സായൊക്കുവാൻ തക്കമുണ്ടാം.] ൨൧

ഇങ്ങിനെ ശ്രീമാർക്കണ്ഡേയപുരാണത്തിൽ
 ദേവീമാഹാത്മ്യത്തിൽ സുരമരൈശ്വരലാഭമെന്ന
 പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.
 ദേവീമാഹാത്മ്യം സമാപ്തം.

ശ്രീ.

ശ്രീകൃഷ്ണാഭാവീ

മാഹാത്മ്യസ്മാരകം.

മത്ത്യാമത്ത്യാസുരന്ദ്രാഭൃതിമഹിമയിലും
പഞ്ചഭൂതത്തിലെല്ലാം

ചീത്തിട്ടുവൻപ്രഭാവത്തിലുദയമഹാ
വിസ്മയംഭസ്മായ്മേ

കീർത്തിപ്പെട്ടോരുവിശേഷപരനടെജഗദുൽ-
പ്പത്തിരക്ഷാനകമം

പാർത്ഥോപദേവിവിശേഷപരനമയിപദം
കേവലംതേവലംബം.

പ

മാഹാത്മ്യകൊണ്ടുസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകരനായ്-
ഭക്തലോകർമോക്ഷം

മോഹംതീർത്തേകമീശന്തിരവടിഭഗവാ-
നതന്നെയുംമുന്നമേററം

മോഹിപ്പിച്ചോരുമായാനിധിമലർമകൾതൻ
നാമനേക്കൂടിനന്നായ്

മോഹിപ്പിക്കുന്നവല്ലോഭഗവതി!ഹരിതൻ
നിദ്രയാന്നീയുദ്രം.

൨

ധാതാവിൻപ്രീതികാമിച്ചതികഠിനതപം
ചെയ്യദൈതേയരക്ഷോ-

നാമന്മാരെബുദ്ധ്യപ്പെട്ടിഹമനമുരുകാ
താഴവാനോരിലുള്ളൂ

ചേതസ്സിൽഭീതിപൂണ്ടാവിധിയുമഭയമ
ർമ്മിച്ചുവാണീസ്തുതിക്കും

മാതാവേ!വിഷ്ണുനിദ്രേ!തരികതരികനീ
ഭക്തിയുമുക്തിയുമേ.

൩

ദിവ്യന്മാരാംമഹാവൃഷഭർമുഴുവനും
 'സപാഹ'യായിന്നിടുംനിൻ
 ഭവ്യശ്രീനാമമാത്രശ്രവണരസഭര
 കൃഷ്ണരായ്പുഷ്പരായി
 ദിവ്യാനേകാന്തൃതശ്രീസുഖമയസകലാ
 ത്വംങ്ങൾതിങ്ങുന്നവിണ്ണം
 ചൊടച്ചാടേക്കൈവടിഞ്ഞിങ്ങധികകൃതകമോ-
 ടൊത്തുവന്നെത്തിടുന്നു. ൪

എന്തായാലുംകൊടുപ്പാൻപടുതവപടുകയാൽ-
 ദ്രേവവൃക്ഷാഖ്യതേടും
 സന്താനംനൽകുവാൻവമ്പവരുടെകരുണ-
 ജ്ഞൈന്യമൊന്നിനില്ല
 അന്തംവിട്ടുനാനാമഹിമകളുമഹോ
 വൃണ്ടിടുന്നാപ്പിതൃക്കൾ-
 ക്ഷണസ്തംത്രപ്തിചേർക്കും 'സപധ'ഭഗവതിനീ
 തന്നെനിശ്ശേഷനാഥേ! ൫

അന്നാസസ്യാദിരൂപംദൃശ്യമിഹസകല
 പ്രാണരക്ഷജ്ജമൂലം
 മന്നിൽസ്സസ്യാദിജന്മത്തിനുജനനിശിവേ!
 കാരണംമാരിതന്നെ
 അന്ത്യനശ്രീവിളങ്ങുംഖമഖിലമഹാ
 മാന്യപജ്ജന്യമൂലം
 ധന്വേ! ധാശ്രീനൃകന്വേ! ജനനിഭവതിതാ-
 നാ 'മഖം'ഭദ്രകാളി. ൬

സാരംചേരുന്നനാനാമഹിമകൾവിലസും
 വേദമന്ത്രാദിയെല്ലാ-
 മോരോവണ്ണങ്ങളാണെന്നഴകീനൊടറിയാ
 മേവനുംദേവലോകേ
 നേരായ് 'വണ്ണ'ങ്ങളെല്ലാംനിരപമഗുണനായ്-
 നിത്യബോധംകലർന്നി-

പ്ലാഹാക്കെത്തിത്തവാണീരമണനമരൾചൈ
യുനാനിയെന്നിവണ്ണം.

൭

ചൊൽപ്പൊങ്ങിടുംമഹേശൻതിരുവടിഭഗവാ
റെന്തിനെത്താൻപ്രയോഗി-

ച്ചുപ്പാൾമാദിച്ചലിഞ്ഞിട്ടുനൊരനദിയാ
സ്തന്നുപണ്ടിന്ദിരേശൻ

മുപ്പാരിൽസവ്യസമ്മോഹനസരസകലാ
കേളികോലാഹലംപു-

ണ്ടുപ്പാടുംമഞ്ജുനാനാ'ശ്രുതി'ഗണലയവും
താളവുംമേളവുമി.

൮

വാടനാർമുപ്പത്തുമുക്കോടിയുമതിലതിയാ
യെന്നുവും വണ്ണവുംപു-

ണ്ടുനംവിട്ടല്ലസിങ്കുന്നസുരപതികളും
തങ്ങളിൽച്ചേന്നിണങ്ങി

സ്ഥാനത്തിൽപ്പാൽസ്സമുദ്രംപണികൾപലവചൈ-)
യെന്നിലിച്ഛിക്കുകൊണ്ടോ

മാനത്തിൽത്താൻമമിച്ചാർസുധ'യതുവസുധാ
ഭൃത്യഭത!സൽസ്തുതേ!നീ.

൯

മന്നെല്ലാംതീർത്തുമമ്മേ!ഭഗവതിപരിപാ
ലിജ്ജയെന്നായ്സ്തുതിച്ചും.

ധന്യന്മാർമൌലിതന്നിൽതെളിവൊടുവിലസും
ചിന്മയബ്രഹ്മനേയും

ഒന്നുംചെയ്യാതെകണ്ടിങ്ങുവിലജനചവി-
ട്ടേറിടുംപുല്ലിനേയും

നന്നായ്വേണ്ടുംപ്രകാരംകരുണയൊടിഹകാ-
ക്കന്ന'മാതാവു'നീതാൻ.

൧൦

ധന്മാധന്മാദിയായിട്ടുവിലഹലദമായ്
പ്രാണികൾക്കൊക്കെയൊക്കും

കമ്മംദേവ്യപ്രമേയംസകലവുമിഹനീ.
തന്നയാണെന്നുപേരൊ

ബ്രഹ്മാണുസ്മിതീനർസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകരണം
 കൂടിയപ്പാപ്പാപ്പാപ്പാപ്പാ
 ബ്രഹ്മൻവാമീകിമുന്മാകിയകവികരകമി
 ക്ഷണനിയെന്നുനാഥേ!

൧൧

കിട്ടേണ്ടിങ്ങിരൂപദംപരമഗുണഗണ-
 ശ്രേഷ്ഠമാംപാരമേഷ്യം
 പട്ടിജ്ഞാകൂടിവേണ്ടെന്നവമുഴുവനപേ-
 ക്ഷിച്ചുമാക്ഷേമരയോടേ
 കഷ്ടാപ്പട്ടിന്ദ്രിയംവന്നമലമുനിജനം
 ദുഷ്ടരാഗ്രവൃതംവു-
 ണ്ടിഷ്ടംചേർന്നുസിയ്ക്കുംമഹിതതർമഹാ
 വിദ്യ'നീതാനനാദൃ.

൧൨

സാരംപാർഷ്വദേശായംസകലസമയവും
 സച്ചിദാനന്ദരൂപം
 ചേരുന്നാത്മാവിനോരംജനനമുതിമുഖാ-
 നേകദശാകംകടുത്തും
 നേരല്ലാതൊന്നുമാറാനിതിമതിയെവള-
 ത്തംവിരിച്ചൊദീദേവ-
 നാരേകുടിഭൂമിപ്പിച്ചിടുമമിത്'മഹാ
 മായ'നീയേകംരംഭവേ!

൧൩

ദിവ്യമാർഷംപരമൈപ്പൊടുമഴൽമുഴുവൻ
 തീർത്തുപുത്യാശ്രഭാത്ത-
 ചെച്ചുവെട്ടോരംകൊടുക്കുന്നിതുഗുരുകൃപയാ
 യാതൊരുത്തൻതരത്തിൽ
 സർവ്വബ്രഹ്മാണുസ്മിതീനർസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകരണാ-
 മാസ്സമസ്മുശപരൻതൻ
 സർവ്വജ്ഞതപസപരൂപംതടവുമൊരു'മഹാ
 ശക്തി'നീമുക്തിദാത്രി.

൧൪

കണ്ടാലുതൃതൃതാതാനിടുമൊരുവിധമാ-
 യീപ്രപഞ്ചത്തെയിമ്മ-

ടൂണാക്കാണുദ്യമിജ്ജംസലിലജഭവനാം
 ദേവനൈൻകാവിലമ്മേ
 പണ്ടുണ്ടായോരുകല്പങ്ങളിലഖിലമഴും
 സർപ്പവസ്തുക്കളേയും
 കുഞ്ഞുപംവിട്ടുകാണോപ്പതിനരടവിടും
 വന്യനീതന്യരാട്ടി.

൧൫

ഓരോരുത്തർക്കുനീക്കാനൊരുവിധവുമഹോ
 പാക്കിൽവയ്യാതെയൊമ-
 ട്രോരോന്നിടങ്ങൻറയ്യാണെന്നതിദൃശ്യമതിയെ-
 ച്ചേർത്തമത്സ്യഗ്രസേവ്യേ
 പാരംമാഹാത്മ്യമേറുംനരദതിജസുര-
 നാർതുടങ്ങീസ്സമസ്യ-
 നാരേയുംസംസരിപ്പിച്ചിടുമമിത് മഹാ
 മോഹ് മേ!പാഹിദേവി!

൧൬

ദേവേന്ദ്രൻവാനുകാക്കുന്നിതുതരണിതവി-
 ജ്ജനവീതൃന്നുവാതം
 ജീവൻപോക്കുന്നുകാലൻഭവനജനനിതി-
 യിങ്ങുചെയ്യുന്നുദാഹം
 ഏവംനാനാപ്രകാരംഖിലയുടയമഹാ
 കർമ്മോരോന്നുചെയ്യും
 ദേവന്മാർക്കുള്ളതത്തൽക്രിയകളുടെ മഹാ
 ശക്തി'നീശമ്ഭദാത്രി.

൧൭

വല്ലാതെറെത്തപിച്ചുംവരഗണമിഹവേ-
 ണ്ടന്നതെല്ലാംലഭിച്ചും
 ചൊല്ലാണോറംമദിച്ചുസുരവരകലവും
 ജന്മമദ്ധ്യേജയിച്ചും
 ചമല്ലന്നീരേഴലോകങ്ങളുടെപതികളായ്
 ഭംഗമന്വേദിച്ചു
 കല്യാണത്തേറ്റുവാണോരസുരഗണമഹാ
 ശക്തിഭക്തപ്രിയേനീ.

൧൮

മന്നുണ്ടിരേഴത്കൽഭരണിധരലതാ-
 വൃഷ്ടഗുൽമാദിയായു-
 ണ്ണിനോറാസ്ഥാചരൗഘംപുനരപിഹരിദ്-
 ണ്യാദിജന്തുക്കളുണ്ട്
 പിന്നെദൃഢവാപദേവാസുരനരഗണമു-
 ണ്ടുണ്ടുദേവോത്തമന്മാ-
 റെന്നാലിറച്ചുന്നതിന്നൊക്കെയുമുരുകരണേ!
 ചേരനീനേരപാത്താൽ.

മൻ

ജ്ഞാനാനന്ദങ്ങളുകിപ്പലരെയുമഴകാ-
 യിട്ടുപാലിപ്പതുംനി
 മാനക്രസ്തംഭദുഃഖാദികളധികമണ-
 ചിട്ടുചുറ്റിപ്പതുംനി
 ഊനംവിട്ടുള്ളഘോരാവരണമഹിമയാൽ.
 മോഹമുണ്ടാക്കിയേറാം
 ദീനതപഃചേപ്പതുംനിത്രീഗുണമയതന്നേ!
 ഭദ്രഭേ! ഭദ്രകാളി!

൨൦

വാണീകാന്തനുക്ഷുദിച്ചുതമരണമണ-
 ങ്കൂം മഹാരാത്രി? നീതാൻ
 കാണുന്നിസ്സുവ്വലകത്തിനലയമുളവാ-
 കുന്നനീ കാളരാത്രി?
 ചേന്നാൻനിരാത്രിനാമംതവതിമിരസമാ-
 ജ്ഞാനമോഹാൽഭവിച്ചു
 കാണാൻവയ്യാത്തരൗദ്രാകൃതിയൊടുമമതാ
 കന്ത്രിനീ മോഹരാത്രി?

൨൧

ദാരിദ്ര്യക്കേടുതീർത്തിട്ടധികസുഖഭരം
 ചേർത്തുലോകത്തെയെല്ലാം
 പാർവാലിച്ചമിന്നുംബഹുവിധഗുണമേ-
 ടൊത്തസമ്പത്തുനീതാൻ
 ധൈര്യമോദിച്ചുനാരായണനെക്കൊടുക്കേ
 വിത്തഭംഗ്യാവിളങ്ങും

താരിൽത്തനപംഗി! ലക്ഷ്മീഭഗവതിവരദേ
ചണ്ഡികേ! നിണ്ണയംനീ. ൨൨

കല്യാണൈശപയ്യാസാരംകണവനൈകകണ്ഠ-
കൈനീയേനല്ലിയുംതാൻ
ചൊല്ലാൻനീടുംപ്രഭാവായ് ഭവനമഖിലവും
ഭൂരിശക്ത്യാനിറഞ്ഞും
ഉല്ലാസലീലപരൻതൻതിരുമടിനടുവിൽ
ഭൃഷണശ്രീയൊടൊത്തീ-

മെല്ലായ്ക്കൊഴുവസിജ്ഞാമലമകരമഹിതേ!
കേവലംദേവിനീതാൻ. ൨൩

നാനാരൂപപ്രപഞ്ചങ്ങളിലുരുവിലായ്
നിന്നിടുംപ്രാണനുംനീ
താനേതാൻനിന്ദ്രകമങ്ങളിൽവിമുഖതയും
ബോധദേ! 'ബുദ്ധി'യുംനീ
മാനാത്മംഹീനകമങ്ങളിൽവിമുഖതയും
'ലജ്ജ'യുംനീനിറഞ്ഞോ-

രാമനൈകസ്വരൂപേ! ഭഗവതിനിതരാം
'തുഷ്ടി'യും, 'പുഷ്ടി'യും നീ. ൨൪

വേണ്ടുംഭംഗ്യാവിളിങ്ങുംവിഷയനിരകളിൽ
പുണ്ണമായുള്ളകാമം
പുണ്ടീടുംചക്ഷുരാദീന്ദ്രിയഗണമിഹവൈ-
ന്നീടുവാൻപാടവംനീ
ഉണ്ടാറംശക്തിയെന്നാകിലുമമിതപരോ-
പദവത്തെസ്സഹിച്ചു-

കൊണ്ടത്യന്തംക്ഷമിപ്പാൻപെട്ടുമൊരുവിരുതാം
'ക്ഷാന്തി'നീകാന്തരൂപേ. ൨൫

കുല്ലപ്പൂമൊട്ടുമട്ടുരദനനിരകളും
ചാരുചന്ദ്രകലൈഷ്ടം-
ജല്ലൽപ്പെട്ടോരുദംശ്രായുഗവുമഴകിലോ-
രോന്നിൽമുമ്മുന്നവിതം

കല്യാണശ്രീകളിജ്ജംവലിയമിഴികളും

തുംഗദംഗ്രാവിളങ്ങും

പുഷ്പാംഭോജാഭിരാമംതവമുഖദേശകം

കാളികാദേവനമനാ.

൨൩

പത്മപ്ലാദിക്കത്തോരോന്നധികസുഖമുദി-

ജ്ജംവിധംസർവ്വകാലം

പ്രത്യേകംകാന്തുകാണ്ടീടണമിതിതിരവു-

ജ്ജത്തിലങ്ങൊൻതിന്നായ്

നിത്യംനീസപീകരിച്ചീടിനഭജദേശകം

ദിവ്യനാനായുധംചേ-

ന്നത്യാനന്തോന്നണംമേഘദിനതസകലാ-

ഭീഷ്ടദേദൃഷ്ടഹന്ത്രി!

൨൪

പത്മപ്ലാദിക്കത്തോരോന്നഴകിനൊടുഭരി-

ജ്ജനവർക്കൊക്കെന്നായ്

പ്രത്യേകംസർവ്വകാലംസതതമപിചസ-

വിജ്ജവുൻതക്കമാവാൻ

നിത്യംനീസപീകരിച്ചീടിനപദേശകം

സർവ്വസമ്പൽസ്സമൃദ്ധി-

ജ്ജത്യാനന്തോന്നണംമേഘദിസകലജഗ-

നായികേമായമന്യേ.

൨൮

പുണ്യശ്രീപുണ്ടിടുംനിന്തിരുവടിയുടെനൽ-

ദ്രിവ്യദേഹത്തിൽനിന്നി-

ട്ടെണ്ണുംകൂടാതുദിജ്ജംഭുചിരഭചിചയം

മജ്ജഭിന്നാഞ്ജനാഭം

കണ്ണിൽത്തട്ടുംദശായാമതിശൂഭസുഖമു-

ണ്ടായ്തന്നുണ്ടുതാത്താ-

വിണ്ണോരുംകാളികാളാഞ്ജനമഴകിലണ-

ജ്ജനാനന്ദത്തിൽനിത്യം.

൨൯

നിൻപാദാബ്ജംതുടങ്ങിത്തിരുമടിവരെയു-

ളളതമാംഗുളംതന്നിൽ

സമ്പൂർണ്ണചേർന്നിടംനല്ലഴകിയവിധമെ-

• നോതുവാനേതൊരതൻ
വമ്പോടേലോകസൃഷ്ടിസ്വീതിലയകരരം
ഭക്തരൊട്ടായതോത്തി-

ദൃന്യാഗംഭീരമാദാന്തദൃതജലധികളിൽ-

ത്താണുപോകുന്നതായേ.

൩൦

ആഹാരംനിദ്രയെന്നുള്ളിവകളെടുപ്പവൻ

വിതശങ്കംവെടിഞ്ഞും

നീഹാരംവഷ്ഠവാതാതപമിവസദയേ!

സവ്കാലംസഹിച്ചും

മാഹാത്മ്യംപൂണ്ടുയോഗീശപരകലമഖിലം

താഴ്ന്നയന്ത്രേതപംചെ-

യ്യാഹാക്ലേശിച്ചിടുന്നുണ്ടയിതവതിരുമെയ്

- കാണുവാൻകാളിയമ്മേ!

൩൧

ഓരോരോസൽഗുണത്താൽസ്തുകലഭവനവും

വശ്യമാക്കുംതപദീയ-

ശ്രീരൂപംചിത്തരംഗേകിമപിവിവിലസിടും

ഭക്തലോകശ്ശേഷം

ചാർത്തിപൂണ്ടുശബ്ദാദ്യഖിലവിഷയവും

സച്ചിദാനന്ദലക്ഷ്മീ

സാരംചേരുന്നകൈവല്യവുമതികരുണേ!

കാളികണ്ഠനൂപാരം.

൩൨

സമ്പത്തേകിസ്സമസ്മൃതിഭവനമവനം

ചെയ്യുമംഭോജനേത്രൻ

മുനായുള്ളോരുദേവപ്രവരനികരവും

ഭംഗമറുളളഭക്ത്യാ

സമ്പത്തുണ്ടായുരാനംവിവിധതരവിപ-

ത്തൊക്കെയുംപോക്കുവാനം

മിൻപുത്താക്കുന്നുവല്ലോനിഖിലനിരവധി-

ശ്രീകരിശ്രീകൃഷ്ണേ!

൩൩

ചട്ടാരജോരപ്പുവളവുമധികമാം

മുച്ചയംചച്ചികേനിൻ-

ദംശ്രുജ്ജോരമെട്ടാത്തസുരകലവസാ-

രകതസംസിക്കതമായി

ശിഷ്ടുക്കിഷ്ടംകൊടുത്തുദുരിതമവിലവും

നീക്കിയുന്തുക്കരത്തിൽ

തുഷ്ടാമിന്നുനഖസ്തംബഹൃത്തുഭദ്രദനേ

തന്നതന്നിടണംമേ.

൩൪

ചൊല്ലൊങ്ങുവജ്രിവജ്രംമധുരിവുഭഗവ-

ച്ചക്രമിത്യാദികൊണ്ടി-

ട്ടല്ലൊപാട്ടാതയുജ്ജാമഹിഷമുഖമഹാ-

ദൈത്യകണ്ഠസ്ഥലത്തെ

ക്ഷിപ്രംകത്തിത്തുളച്ചുംശിഖിശിഖകൾചൊരി-

ഞ്ഞുംഭവൽതുക്കരാഞ്ജു

യില്ലോരഗ്രംഗ്രിശൂലംനരജനകരുണാ-

ദ്രാക്ഷിരക്ഷിച്ചിടണം.

൩൫

തുകുംകണ്ണീരൊടമ്മ!ശരണമടിയത-

ങ്ങുന്നുതാനന്നിതേറെ-

ശ്ലോകംചുണ്ടോതിയെന്നോത്തമിതകരുണയാൽ

മംഗളംചേർക്കുവാനോ

ലോകദ്രോഹിജ്ജ്വലംഫലമവിലരെയും

കാട്ടുവാനോസദാനീ

മാശ്ചാതേകയ്യിലേത്തുംസ്രവദതിരധിരം

ദൈത്യശീഷംതാഴുന്നേൻ.

൩൬

കാശാവൻകുന്നറിഞ്ഞിട്ടുരവരകലം

പോക്കളരയിൽപൊടിയും

വീരന്മാരായദൈത്യശപരരുടെവലുതാ-

യ്യിന്നിടുംവജ്രദേഹം

സൈന്യംപോരിൽപ്പൊടിച്ചുങ്ങിനെകിമവികളി-

ച്ചിമരൂപാലംബികേനിൻ

ചാരശ്രീപാണിപശമവിലസിനാഗദയേ-
സ്സന്തതംഞാൻതൊഴുന്നേൻ.

൩൭

വയ്മ്പേരംദൃഷ്ടനിലോല്ലലനിരകളിൽനി-
നിട്ടുസമ്പത്തൊട്ടത്തി-

ട്ടമ്പോടേശിഷ്ടപത്മങ്ങളിലതുസരസം

വച്ചുവാച്ചോരുകാന്ത്യാ-

നിൻപത്മശ്രീകരാഗ്രേതെളിവൊടുവിലസ്യം

ചക്രമാമർബിംബം

സമ്പത്തിങ്ങേകിടേണംസകലജനപരി-

ത്രാണകല്യാണശീലേ!

൩൮

ഗംഭീരസ്തിഗ്ദ്ധപുണ്യശ്രുതിസുഖനിന്ദ-

കൊണ്ടുദൈത്യൗഘതേജോ-

ഡംഭത്തെപ്പോക്കിയുംസജ്ജനമനസിരസം

നൽകിയുംനന്ദിയോടേ

സമ്പൂണ്ണപ്രകാശത്തൊടുതവവദനം

ചുംബനംചെയ്തുകമ്മേ!

നിൻപത്മശ്രീകരാഗ്രേവിലസിനദരമെ-

ന്നാത്തിയെത്തിൽതിടേണം.

൩൯

ഞാനാകുംമിന്നിലോടുംഘനഗുണരവമാം

ഗജ്ജിതത്തൊടുമൊത്തും

ചേന്നാനോരാശ്രുഗൌഘപ്രകടഗതികളാൽ

പുണ്യലോണ്ണവത്തിൽ

താണീടാതേകബന്ധപ്രകരമുടനെയു-

ളിച്ചുമയ്മ്പേറിടുംനിൻ

പാണൗമിന്നുന്നചാപാംബുദമഴകൊടുമേ

താപനാശംതരേണം.

൪൦

സ്തിതക്ഷപളോഗ്രഭാവത്തൊടുസകലജന-

ദ്രോഹമാഹന്തചെയ്തും

ഉദദേതേയന്ദ്രാഹിരാജപ്രകരമിഹപത-

ങ്ങുപാതാളദേശേ

യാതൊന്നിൽഭീതിമൂലംതവകരഗതമാ-
മാശ്ശരംവിശപരമ്യ-

ശ്രീതിങ്ങുംമാറപാലിക്കണമുലകഖിലം
സവ്രദൈക്ഷകദീക്ഷേ!

൪൧

കേടന്യേപത്തുനൽകത്തിരകളൊടടകാ-
യൊത്തുരുമല്ലാട്ടുചാടി-

ച്ചാടിയച്ചന്നാതതാംഗങ്ങളൊടുകടൂരവാൽ
വിക്രമിച്ചാക്രമിച്ചും

പാടവൈരിവ്രജത്തെപ്പടനടുവിലര-
ത്തംബികേനികരേവാ-

ണീടുംശ്രീമന്മനുണ്ണിയ്ക്കുടിയനരതികു-
ടാതെകൈകൂപ്പിടുങ്ങൻ.

൪൨

ആകാരത്താൽസപസാമ്യംതടവിനഭജമൊ-
ത്തുള്ളദൈത്യവ്രജത്തെ

പാകാരാതിസ്തുതശ്രീചരണസരസിജേ!
തല്ലിയോറംതകത്തും

പ്രാകാരാട്ടാലശൈലങ്ങളെയുമിഹപൊടി-
പ്പാൻപടുതപംതപദീയ-

സപീകാരാൽപുണ്ടുമേവംവിലസിനപരിച-
ത്തിന്നഹദഃവി!വന്ദേ.

൪൩

ഇമമട്ടിൽഭൂവ്യനാനായുധരുചിരഗുണോ-
ല്ലാസഭംഗ്രാവിളങ്ങും

പൂമെയ്പുണ്ടുവണങ്ങുംവിധിയുടെമിഴിത-
മുവിലാവിട്വിച്ചും

ഭീമതപംചേന്നേക്കുംമധുദിതിസുതനും
കൈടഭനുംപുദന്ത-

വ്യാമോഹംചത്തനാഥേ!ജയജനനിമഹാ
കാളി!കാത്താലുമെന്ന.

൪൪

കന്നാക്കുംദേഹമൊക്കുംമഹീഷനെയുമവൻ
തന്റെസൈന്യങ്ങളേയും

കൊന്നുകൊന്നിൻപ്രമോഹപനേതരമര-
 നാക്കനന്നായ്ക്കൊടുപ്പാൻ
 ധന്യാശേഷാപൃതാദിത്രിപുതനഗണ-
 രതികൾനിന്നുദവിച്ചോ-
 രന്യാകാരംപെടുന്നിന്തിരുവുടലിഹമേ
 ദേവി!കാണായ്ക്കുരണം

രജ

വീണ്ടുശ്യാനിച്ചിടുന്നോക്കുഖിലസുകൃതവും
 പാരമേകാൻപട്ടതപം

പൂണ്ടുശ്രീധർമ്മരാജപ്രചുരതരമഹ-
 സ്സിങ്കൾനിന്നകരിച്ചും
 കണ്ടാൽക്കൊള്ളുന്നകാന്ത്യാശമനഭഗീതിതാ-
 നാണിതെടുന്നവനുധീ-

യുണ്ടാക്കുന്നിൻവാർപൂങ്കഴൽമമതരണം
 വാപസന്താപനാശം.

രജ

ചന്ദ്രാൽശ്രീവിളങ്ങുനിടിലമെടേകായ്
 ചേന്നമങ്ങുള്ളപ്പൊട്ടാം
 സിന്ധുരോല്ലാസിഹാലേക്ഷണകിരണഗണം
 തഞ്ചിയേററച്ചമന്നം

മന്ദതപംവീട്ടുഭംഗ്യാവിഖസ്യമൊരുഭവൽ-
 ഭൃത്യഗംസജ്ജനതർൽ

വന്ദ്രംസന്ധ്യാമഹസ്സഞ്ചയഭവമടിയൻ
 ദേവിസേവിച്ചിടുന്നേൻ.

രജ

ചൊല്ലേറുംവായുതേജോമയകചിർതര-
 ശ്രോത്രമോടൊത്തുചേന്നം

വല്ലാതുളളർക്കുദൃഖ്യാഭിധതിമിർഭരം
 തീരദൂരകളഞ്ഞും

ഉല്ലാസത്തൊടുമിന്നംദേഹനബഹുമാഹ
 സ്സംഭവംചോചനംതേ

കല്യാണശ്രീവിലാസഭഗവതീ!യടിയ-
 ത്തിന്നുടൻതന്നീടേനം.

രജ

തരഷീണംഭക്തലോകത്തിന്ധനമധികം
 കോരിവരികളാടുത്തും
 രക്ഷിച്ചുദിവ്യനാനാവിഭവഗുണമുദി-
 ക്ഷംപ്രദോധംകലനം
 യക്ഷാധിശന്റെരതേജോമയ്യതന്മുഖാടുചേ-
 ന്നാനിതാന്തംവിളങ്ങും
 ലക്ഷ്മീരംഗംഭവന്നാസികയുടെവുടമി-
 ണ്ണേകണംശോകനാശം.
 ശേപതശേപതാഭയോടുപ്രണതജനപരി-
 ത്രാണസാമർത്ഥ്യമോടു
 ഭൃതിശ്രീശോഭയോടുശ്രീനയനമെടുമൊ-
 ത്തീശതേജസ്സിൽനിന്ന്
 ജാതാനന്ദംജനിപ്പിച്ചിനതവവദനം
 ഭാനചന്മാർക്കുഭീമം
 സ്വീതശ്രീസോമരമ്യംമമനസ്സിൽനിന്നു-
 ത്തോടുകൂത്താടിയടണം.
 ചാരുതപദേക്രമാകുശശിഖയാടുസതതം
 കൂടിയുംഭക്ഷതേജ-
 സ്സാരംകൊണ്ടുണ്ടവിച്ചുംകിമവിമുക്തമാം
 മുല്ലപോലുല്ലസിച്ഛം
 താരാസന്ദോഹമൊയെന്നാപിലജനമന-
 സ്സികലുംശങ്കചേർത്തും
 സൈപരംമിന്നുംതപദീയംരദഗുണമധികം
 സൗഖ്യമുണ്ടാകണമേ.
 പ്രൗഢശ്രീചക്രശംഖാംബുജഗദകരമുതൽ-
 കുള്ളദിവ്യായുധൗഘം
 ഗാഢശ്രീയോടെടുത്തുംചലദിതിജകലം
 സംഗരസംഹരിച്ഛം
 കോടമുഖംവണ്ണമൊത്തുംഭവനമഖിലവൃ-
 കാത്തുമോരംവിളങ്ങും

൪൯

൪൦

൪൧

മോടിപ്പെട്ടോരയുഷ്ടപി.നവപുഥുഭജ-
ങ്ങൾക്കുതോയാൽതൊഴുന്നേൻ.

൫൨

ആലോചിക്കുമ്പോഴുണ്ടുനമിതഗുണഗണം
ചെയ്യുകെന്നുള്ളപാമം

ശീലംചേരുന്നവത്രന്നധികമൊരഴകാ-
ണെന്നുകാണിച്ചുകൊണ്ട്

ചേലാത്തീടുംവസുക്കൾക്കുടയബഹുഗുണ-
ശ്രേ ഏമായുജ്ജ്വലതേജ-

സ്സാലുണ്ടായോരനിൻതുക്കരവിരൽവസുസ-
വൃത്തിയെച്ചുത്തിടുന്നു.

൫൩

താരശ്രീപുണ്യമുക്താമണിഗണമയമാം
ഹാരജാലംകലനം

പാരംധാവളമാനംസകലഗുണമൊട-
ങ്ങത്രയുംവൃത്തമൊത്തും

പാരതേരംവിളങ്ങുംഹിമകിരണമഹോ-
ജാതമാകുംതപതീയം

ചാത്രരോജപേയംമേകളയണമനിശം
വന്നുകൂട്ടുന്നതാപം.

൫൪

തന്നുൽക്കണ്ഠനിമിത്തംശ്രീഭൂവനനിലയ-
ന്മാരശേഷംപുദന്തം

തന്നിൽസ്സുവൃണ്ണരാഗംസതതമപിച്ചമ-
ക്കുന്നമൂലംചുമനം

ധന്യശ്രീമത്യധർമ്മാശ്രിതസകലജന-
ങ്ങൾക്കുമാരാന്നിഷേവ്യം

നിന്നോമന്മദ്ധ്യഭാഗംനിരപമകരുണേ!
നീക്കണംദുഷ്ടതമേ.

൫൫

അന്യനാഃനകവണ്ണങ്ങളൊടുമമിതമാ-
യോരവിസ്മാരമോടും

നന്നായിച്ചെൻലോകോത്തരഗുരുകല-
നത്തമാധാരമായി

മന്നിൻതേജസ്സുകൊണ്ടേ പാമുഴക്കൊഴുകും

മട്ടിലുണ്ടായ്നിതാന്നും

മിന്നിടുംവിൻനിതംബംനിയതമടിയനാ-

ലംബമമ്മേ! പ്രസീദ-

൩൬

രാജിഷ്ണുസുന്ദരതപംമൃതഘനചഹരീ'

വൃണ്ണോചിപ്രചത-

സ്യേജസ്സജ്ഞാതമായുച്ചോരത ഭദ്രീ

ചാരനചോരയുഷം

ആജിഷപന്യാഹിസംഘോരരധിനഃഘ്രമാ

യുജ്ജനിൻജംഘരംബും

വ്യാജംകൂടാതെകേന്ദ്രാവിവിധതരവിപൽ-

ക്ലാന്തനാണാൻ താഴുന്നേൻ.

൩൭

പുമാതിൻഗേഹമായിസ്സുകലപരമഹം-

സാളിസംസേവ്യമായി-

സ്സീമാതീതപ്രഭാവംബുരൂഹഭവമഹഃ

പുഞ്ജസജ്ഞാതമായി

ഭീമജ്ഞാനാന്ധകാരപ്രശമമൊടുവിട-

ൻപ്രസിഷ്ണുണശോണ-

ശ്രീമൽപ്പാദാംബുജന്തേ തരണമടിയനായ്-

മേദുരാമോദഭാരം.

൩൮

കീർത്തിശ്രീപുണ്ടിടുംനിൻചരണസരസിജ-

ങ്ങൾക്കുശോഭാവിശേഷം

ചേതുത്തന്നെബുജിപ്പോക്കുഴക്കൊടുതിമിര-

ക്ലേശനാശംകൊടുത്തും

ചിത്തിടുംശോഭതേടുംഭിന്നകരഗേവാ-

ന്തൻറതേജസ്സുമൃഹം

തീർത്താരതപൽപ്പദാഞ്ജാഗുലികൾസുഖമിനി-

ഷ്ണേകണ്ഠലോകനാഥേ!

൩൯

ഇവണ്ണന്ദ്രീവണ്ണന്ദ്രീവിടുമുടൽപു-

ണ്ടെത്രയുംചിത്രമായി-

ദേവപ്രദേഷിയാകുംമഹിഷനടമഹാ-
മന്യുകേന്ദ്രത്തമാടി

ആവിമോദംസുരന്മാർക്കുവിലവുമധികം
ചേർത്തനിന്ദുത്തിയേറം

സേവിപ്പാൻജയോഗംതരണമടിയനായ്
വെമ്പഴംതമ്പുരാട്ടി.

൬൦

മാലാംഭോജങ്ങൾ,ഖാണാസികൾ,കുലിശഗദാ
ശംഖചക്രങ്ങൾ,ചരപം;

ശൂലം,കോടാലി,ചമം,മണി,വടി,കയർ,നൽ-
ക്കിണ്ടി,പൊൻപാനപാത്രം

വേദലനുള്ളായുധങ്ങൾക്കടയൊരുമഹിമാ
വെത്തുണാൻഹന്തചൊൽവു

ചാലേനിൻകൈകളിൽച്ചേർന്നുവകുടിമതിയായ്
ത്തന്നെവാഴുന്നുവല്ലോ.

൬൧

ഭക്തന്മാർതൻസഹസ്രംസതതമപിസമ-
ഗ്നിച്ഛിടുന്നതുമൊപ്പം

വ്യക്തംവാങ്ങുന്നതിന്നോസകരണമവർകൾ-
ക്കിഷ്ടമേകുന്നതിന്നോ

യുക്തധ്യാനൈകഗമ്യേ!ഭവതിസതതവും
സപീകരിജ്ജംസഹസ്രം

തൃക്കൈകൾക്കായ്തൊഴുന്നേൻവരമടിയൻനൽ
കേണമേക്ഷിണമെന്ത്യേ.

൬൨

ഏപാനാനാഗുണംചേർന്നിസുകൃതിമനഃ
പ്രജ്ഞത്തിങ്കൽനിത്യം

മേഘാനിൻദിവ്യരൂപാഭഗഃപതി!ദൃഢമാ
യോത്തുചീത്തോരുഭക്ത്യാ

സേവിജ്ജംവുണ്ണുവാനാംവൃഷണയിമഹാ
ലക്ഷ്മി!വൃത്രാരിമുന്ധാം

ദേവമാർക്കംശ്രീലോകത്തിനുമധിപതിയായ്-
വന്നിടുംചാമേല്ല.

൬൩

സമ്പത്തുഭക്തിയുംമുക്തിയുമയിതവസൽ

ഭക്തിയുംദേവി!കീട്ടാൻ

നിവൃത്തിൽഭാരമല്ലിച്ചഹമിഹകറെനാ-

ളായിസേവിപ്പതല്ലോ

അമ്പുരക്കമ്പിൽത്തുളുമ്പുംഭഗവതി!പരമൊ

ദാർശ്വവീർവാദിലക്ഷ്മീ-

സമ്പുണ്ണ!കാമമെല്ലാമടിയനതരവാ-

നെന്തമാന്തംനിതാന്തം

൬൪

കാലംനന്നല്ലിതൊട്ടുംകലിമലമയമാ-

ണെന്നമൂലംനിനച്ചാൽ

ചാലേനിന്നിഷ്ടമേകുന്നതിനവിഷമമെ

ന്നേവമോതാവതല്ല

കാലപ്രലപംസിതേജോമയമുഖകമല-

ത്തികലെസ്താവഭേദ-

ത്താലീക്കാലാതിദോഷാസകലവുമകലാ

താകുമോലോകനാഥേ!

൬൫

നിയ്യേറ്റംപാപവാന്നാണദികസുകൃതിയ-

ല്ലെന്നമൂലംതവേഷ്ടം

വയ്യേകാനെന്നിവണ്ണംമയിവതകറവും

കറവുംകേറിടുനോ

നിയ്യല്ലേസർവ്വകാലങ്ങളിലുമടിയനെ

ക്കൊണ്ടുകർമ്മങ്ങളേവം

ചെയ്യിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാംഭഗവതി!യടിയൻ

ചട്ടകപ്രായനല്ലേ?

൬൬

പാരാതേസർവ്വലോകങ്ങളിലുമഴകെഴും

ജ്ഞാനമാൽനിദ്രയായി-

ട്ടോരോകായ്കുണ്ടുചെയ്യാനൊരനിപുണതയാ

യോക്തിൽമറൊക്കെയായി

സൈപരംനിന്നിട്ടുസർവ്വേന്ദ്രിയമനവരതം

പ്രേരണംചെയ്യിടുണിൻ

ചാരുശ്രീചേവടിത്താരടിയനശരണം

പിന്നെമെറാണമില്ല.

ന ൭

ശംഭുപ്രാണാധിനാഥജ്ഞാപ്രയാഗഭടലിൽനി

നിട്ടുസംഭൃതയായി-

സ്തംഭംവിട്ടിന്ദുവനിച്ചിട്ടമതിധവള-

ശ്രീയെഴുംമെയിണങ്ങി

സുഭൻമുന്ദായവമ്പുള്ളസുരവാർകുലം

സംഹരിച്ചുവർകൾക്കായ്

ജ്ഞാപ്രാണനദമകീടിനജനനി! മഹാ

വാണി! വനിച്ചിട്ടുനേൻ.

നവ്യ

അമ്പുംവിലുംവീളുന്ദുസർപ്പകീരീകളും

ശുഭവുംഘണ്ടയുംപോർ

വമ്പരംചക്രശംഖങ്ങളുമഴകിലെഴു-

നഷ്ടവാഹുകൾവൃണ്ടും

സമ്പൂജിജ്ഞനവജ്ഞാക്കൈമനിവചിലം

നൽകിയുംശ്രദ്ധസതപം

കമ്പംകൂടാതെചേന്നുംവിലസുമൊരുശിവ!

തുളളകനുള്ളിലെണം.

നൻ

നീതാൻനിമ്മിച്ചമുന്നംമധുമഥനനെയും

മാന്വ്രയാംഗൗരിയേയും

നീതാൻധാതാവിനെയുംരമയെയുമഴകും

മട്ടുസൃഷ്ടിച്ചുമുനീൽ

നീതാൻവാദേവിയെയുംശ്രീപുരഹരനെയും

തീത്തുപണ്ടോത്തുകണ്ടാൽ

മാതാവുതാതനംനീയീടസകലജഗ-

ത്തിന്നമമ്മേകരംബേ!

൭൦

ഇങ്ങനെ ശ്രീകരംബാദേവീമാഹാത്മ്യസ്തോത്രം

സമ്പൂർണ്ണമായി.

പൂജാവിധി

പാനം.

സർവ്വത്തിന്നുമോരാദിഭൂതേ!ദേവി!
 സർവ്വവ്യാപ്തേ!ഗുണത്രയരൂപിണി!
 സർവ്വാധീശപരാധീശപരീഞ്ഞങ്ങളേ -
 സർവ്വദാരക്ഷിച്ചാലുംമഹാലക്ഷ്മി!
 നാലുതൃക്കൈകളിൽഗ്ലോവട്ടുക
 ചേരലാക്കുംചമംമാതളനാരങ്ങ
 മൊലിയിൽപ്പാനവ്യയോനിലിംഗമിവ
 ചാലേഭംഗ്യാധരിച്ചുവിളങ്ങിയും. ൧

തപ്തകാഞ്ചനവണ്ണംകലനുംനൽ
 തപ്തകാഞ്ചനാലങ്കാരങ്ങൾപൂണ്ടും
 എത്രയുംപ്രകാശിച്ചുവേതിത-
 ന്നത്തമരൂപംഞാനിതകളുപ്തനേൻ.
 ലക്ഷ്യമാനയാരീതപസ്വപരൂപംമഹാ-
 ലക്ഷ്മി!ദേവി!മേകാണായ്തരേണമേ
 അക്ഷീണകൃപാമൃതേന്ത!ഭവതിയൊ-
 ന്നക്ഷികൊണ്ടുകടാക്ഷിച്ചുകൾകൾകമാം. ൨

ഘോരമാകുംപ്രളയത്തിൽസ്വരൂപമാ-
 യോരുരൂപമശേഷംനശിക്കുയാൽ
 പാരംസംസ്കാരമാത്രമായ്തീർന്നാരി
 പ്ലാരവിലംനിറഞ്ഞുനിരന്തരം. ൩

ലക്ഷ്യമല്ലാതെയുള്ളഭവദൃപ-
 മക്ഷീണജ്ഞാനമാത്രം തൊഴുന്നേൻഞാൻ
 സാക്ഷാൽമായേ!ഭവതിജ്ഞാനേവം
 വീക്ഷിച്ചിട്ടന്യത്രുപത്തെക്കൈക്കൊണ്ടാറം. ൪

൫

൬

൭

൮

ചട്ടക്കാരാത്തിരുമെയിൻമാഹാത്മ്യ-
 മൊട്ടല്ലത്രയുംശോഭനംശോഭനം
 പൊട്ടിച്ചുണന്നകല്ലിൻറവണ്ണത്തെ
 മട്ടിച്ചീടുന്നകാന്തിപ്രവാഹവും.
 ഭംശ്യാശോഭിതവദക്രന്ദവിംബവും
 മുഴുനീലിലാതുണീടുന്നമദ്ധ്യവും
 സ്പഷ്ടമായമ്പുംവിസ്മാരവുംകൂടും
 ദൃഷ്ടിപത്മവുംസ്തിപ്രകടാക്ഷവും.
 ഉടലിൽനല്ലാരാഭരണമായി-
 ട്ടുകൾകൊണ്ടുജ്ജ്വാലമാലയും
 തലയിലതുപോലെതന്നെഭംഗ്യാ
 തലകൾകൊണ്ടുതീത്തോരുമാലയും.
 വടിയിൽക്കുത്തിക്കോത്തകഴുത്തുള്ള
 നെടുതായതലയുംപരിചയും
 വടിവേറിയവട്ടകയുംവാളു-
 മുടയനാലുതൃക്കരാബ്ജങ്ങളും.
 അധികഭംഗിയോടേകലൻനിൻ
 മധുരാകാരംമംഗളംമംഗളം
 മധുനൈകഭനാശനാത്മംപണ്ടു
 വിധിദർശിതംഞാനിതാകുപ്പുന്നേൻ.
 ഇങ്ങിനേരണ്ടുരൂപങ്ങൾവൃണ്ടീടും
 നിങ്ങൾതങ്ങളിലില്ലാരുഭേദവും
 എങ്കിലുംമഹാലക്ഷ്മിയെമാതാവെ-
 ന്നങ്ങിനേദാവിച്ചോതിനാൾതാമസി,
 അമ്മേ!ചൊന്നാലുമെന്നുടെനാമവും
 കർമ്മവുമങ്ങേയ്ക്കായിതാകുപ്പുന്നേൻ
 ഇമ്മട്ടിൽമഹാലക്ഷ്മിയാമങ്ങു
 ചൊമ്മതാമസിവാക്കുകേട്ടോതിനാൾ.
 കീർത്തിച്ചീടുന്നേൻഞാനിന്നിന്നുടേ
 പേരുംകർമ്മാനുരൂപനാമങ്ങളേ

൭

൮

൯

൧൦

൧൧

൧൨

൧൩

ശ്രീമഹാമായശ്രീമഹാകാളിനി
ശ്രീമഹാമാരിനിദ്രാക്ഷഃധാരാണി. ൧൪

ഏകവീരാതൃഷ്ണാപ്രാദുരത്യയ-
യാകന്നക്ഷാജരാത്രിയന്നിങ്ങിന
നന്മയരമീപ്പത്തുനാമത്താൽനിൻ
കർമ്മമല്ലാമറിഞ്ഞവചൊല്ലുകിൽ. ൧൫

കൽമഷമല്ലാംപോകുമവന്നുടൻ
നിമ്ബനിത്യാനന്ദംഭവിച്ചീടും
ഹന്തഗർഭത്തിൽസർവ്വജ്ഞനാസ്താഴും
ജന്തുവിന്നുപിറന്നോരനന്തരം. ൧൬

അന്ധതപംചേകുമുലംനിനക്കുണ്ടായ്
ചന്തത്തിൽമഹാമായയെന്നുള്ളവേർ
വണ്ടുപണ്ടോറംചെയ്യാതുകർമ്മങ്ങൾ-
ക്കുണ്ടാകുംബഹുവാസനയച്ചേത്തു. ൧൭

കുണ്ടാമണ്ടിയോമോഹത്തെനൽകുന്ന-
കൊണ്ടുംനീമഹാമായയായിശപരി!
ഞാനിതെന്നുമിതെൻറയെന്നുമുള്ളിൽ
ജ്ഞാനമമാമുറപ്പിച്ചുലോകത്തെ. ൧൮

നാനാമട്ടിൽഭ്രമിപ്പിച്ചതു കൊണ്ടും
നൃണംനീമഹാമായയായിശപരി!
അമ്മതെൻറമടിയിൽക്കരേറേണ
മമ്മിഞ്ഞപ്പാൽകുടിച്ചുകളിങ്ങേണം. ൧൯

ഇമ്മട്ടാഗ്രഹംലോകക്കുനൽകയാൽ-
ച്ചേമ്മനീമഹാമായയായിശപരി!
അപ്പംവേണമടവേണംനിത്യവും
നല്ലൊന്നോതിരമാലയിവവേണം. ൨൦

ഇപ്പടിടലാകകാഗ്രഹമേകയാൽ
കൊല്ലാടേമഹാമായയായ്ദേവി!നീ.
വിദ്യകൾവേണംവിച്ഛാതിവേണംന
ല്ലുദ്യോഗാവേണമൽകൃഷ്ണനുകണം. ൨൧

ഇത്യാദികാമംലോകർഷ്ടേപക്യാൽ
 നിത്യേ!നീമഹാമായയായിശപരി!
 ആയ്സൗന്ദര്യമാധ്യയ്സൗശീല്യ
 ഞൈസ്ഥാദിഗുണപുണ്യയാംബാലികാ. ൨൨
 ഭായ്യാകേണമെന്നിലവർഷേരനം
 ഞൈസ്ഥയ്മോടനുരാഗമുണ്ടേകേണം
 മേടകർവേണംമേളിച്ചിരിയ്ക്കുവാൻ
 മോടികളതിലേററംവർത്തേണം. ൨൩
 പാടേഭോജനാദിഷ്ടചിതങ്ങളാ-
 യീടുംസർവ്വവിഭവങ്ങളുവേണം
 വന്വേദമോരോകാഴ്ചകളിൽച്ചെന്നു
 തൻപ്രതാപംമുഴുവനംകാട്ടേണം. ൨൪
 സമ്പത്തുവേണംസംഖ്യയില്ലാതേററം
 സമ്പുണ്ണഗുണസന്ദതിയുവേണം
 ശരവഗ്ഗ്ഞസ്സർവ്വംസംഹരി-
 ചിത്രനല്ലാതമാനന്ദനേടീടേണം. ൨൫
 മിത്രവഗ്ഗ്ത്തിന്നിഷ്ടമെല്ലാംകൊടു-
 ഞൈത്രയംപുനരതമനാകേണം
 നിത്യപുംലോകരാബാലവൃദ്ധായ്
 ചത്തുചത്തൊടുങ്ങുന്നതുകണ്ടാലും. ൨൬
 ചിത്തത്തിലതിൻതതപമറിഞ്ഞിടാ-
 തിത്ഥമോരോരോകാമസമുദ്രത്തിൽ
 മുങ്ങിമുങ്ങിക്കരയേതുംകാണാതേ
 മങ്ങിമങ്ങിയങ്ങിക്കഴങ്ങുന്നു. ൨൭
 ഇങ്ങിനെവിശപനമാക്കേഭ്രമിപ്പിപ്പ-
 തങ്ങുന്നാകയാൽനീമഹാമായയായ്
 കാമഭംഗനിമിത്തമരിമാത്രം
 കേമമായ്ശ്രോധമേകിജനങ്ങളെ. ൨൮
 വ്യാമാഹിപ്പിച്ചീടുന്നതുകാരണം
 ശ്രീമഹാമായയായ്നിരൂപതി

അത്രതാൻമതത്തിൻവിശദ്ധമായ് -

പ്പത്രമിത്രകളത്രശ്രോടികൾ. ൨൯

എത്രയുപ്രവൃത്തിജ്ഞാനമുലവും

ശരത്രലോകാപരാധങ്ങൾമുലവും

ചിരതത്തിലതിമാത്രമായ്ശ്രോധാഗ്നി

കത്തിക്കത്തിജപലിപ്പിച്ചുലോകത്തെ. ൩൦

ചിത്രമായിട്ടുജ്ജിജ്ഞയാലയി

സുത്രാമസ്യേ! നീമഹാമായയായ്

ശ്രോധംപോലെമഹാനിന്ദ്രമായൊരു

സാധനമില്ലലോകത്തിലെണേവം. ൩൧

ബോധമുജ്ജാഷ്ടംശ്രോധത്തെച്ചേർക്കയാൽ

സാധുവന്ത്രേ! മഹാമായയായിനീ

ഇരക്കാൻനിജബന്ധുതുനിഞ്ഞാലും

തരക്കേടുകളെന്തൊക്കെവന്നാലും. ൩൨

മരിജ്ജമിപ്പോളെന്തവരികിലും

മരക്കാട്ടുംകൊടുക്കുകയില്ലൊൻ

ഇത്ഥമുജ്ജാരുന്ദപ്പോട്ടസൂക്ഷിജ്ജ-

മത്ഥമൊക്കെയുംവ്യത്ഥമാകുംവിധം. ൩൩

ചിത്തേലോഭംജനങ്ങൾക്കുമേർക്കയാൽ

നിത്യേ! നീമഹാമായയായിശപരി

എന്നൊമാനുംചിലവുചെയ്യാത്തത്ഥ-

മൊന്നുമില്ലാത്തപോലെതാൻനിണ്ണയം. ൩൪

എന്നതുമല്ലചോരാദിബാധയാൽ

വന്നീടുമാപത്തിന്നൊരുമുലമാം

നന്നായിട്ടിതിയർമഖിലകു-

മെന്നാലുമണീദ്രോഷമുണ്ടാവിധം. ൩൫

കുന്നിജ്ജംലോഭംപേർക്കുമേർക്കയാൽ

വന്നുനിൻപേർമഹാമായയെന്നേവം

എന്നുടെമാനൊക്കെന്നശിച്ചാലും

മെന്താടധനമല്ലാമുടിഞ്ഞാലും. ൩൬

എന്നിൽസ്നേഹംദ്രുശമാജ്ഞലഭന്ന
 ധന്യന്മാരെല്ലാമേനമിടത്തൊലും
 എന്നതുമല്ലനമ്മുടെജീവൻപോ-
 മെന്നുള്ളമഹാദേവംഭവിച്ചാലും. ൩൭
 കുന്നാക്കുംകൊങ്കയാളാമി വളഞ്ഞാൻ
 കുന്നിങ്കുമ്പേക്കിങ്കിപ്പതിണ്ണയം
 എന്നിവണ്ണംപലപലമായി
 വന്നുകൂടുംവ്യസനങ്ങളെച്ചേർത്തു. ൩൮
 ഒന്നായ്വിശമശേഷംഭൂമിപ്പിച്ചി-
 ടുന്നമൂലംമഹായായായിനി
 ഇപ്രകാരംപലതരംലോകത്തെ
 ക്ഷിപ്രംമോഹിപ്പിച്ചിടുംമഹാകാളി. ൩൯
 അപ്രമേയപ്രഭാവമഹായായേ!
 തപൽപാദാഞ്ജുശരണംശരണംമേ
 ഈമട്ടുനിൻമഹായായെന്നുള്ള
 നാമത്തിനെഴുതണംനിരൂപിച്ചു. ൪൦
 സാമോദംതിരുനാമങ്ങളേപ്പാടി
 പ്രേമത്തോടേനിൻതൃക്കാൽനമിക്കുന്നേൻ
 ശ്രീമഹായായായെന്നുതൂടങ്ങിയ
 നാമങ്ങളങ്ങയ്ക്കീവിധമിട്ടുടൻ. ൪൧
 ശ്രീമഹാലക്ഷ്മിയായനീനിമ്ല-
 സോമശോഭയുള്ളനൃരൂപംപുണ്ടാർ
 വീണാവുസുകമലംകേശങ്ങളേ
 പാണികൾനാഖിലേന്തിട്ടുരൂപം. ൪൨
 ചേണാനാശ്രദ്ധസതപ്തനമയം
 കാനേണംഭവദീപംസമാമമ
 ശ്രീമഹാവിദ്യാഭാരതീവാഗായ്യാ
 ശ്രീമഹാവ്യാണിശ്യാമീസരസ്വതി. ൪൩
 കാമധനത്രയീഗർഭാധീശപരീ
 നാമങ്ങളിവയിട്ടാർനിനക്കനീ

ശ്രീമഹാവാണിയ്ക്കു നപതമങ്ങളായ നാമങ്ങൾ പത്തുശ്ലോകങ്ങളായിട്ടുടൻ.	൪൪
ശ്രീമാഹാകാളിവാണിമാരോടേവം ശ്രീമഹാലക്ഷ്മിയണന്നരുൾ ചെയ്തു ഉണ്ടാക്കിട്ടുവിൻ നിങ്ങൾ വഴിപോലെ രണ്ടുപേരും മിഥുനത്തെ വെച്ചു റെ.	൪൫
കൊണ്ടാടി കൈമാടി വണ്ണമുറച്ചുടൻ തണ്ടാർവാസി നിയായ മഹാലക്ഷ്മി ചാരത്രപവിശേഷം ചേരുന്നോരു നാരിയേയും നരനേയും നിമിച്ഛാൾ.	൪൬
പാരതായവർശോഭിച്ചതാമര- ത്താരിനുള്ളിൽ ഹിരണ്യഗർഭന്മാരായ് ധാരാവേവിധേബ്രഹ്മൻ വിരിച്ചെയെ- ന്നോതിനാമങ്ങളുപമാനപ്പെടും നീ.	൪൭
ശ്രീദേവി പത്മലക്ഷ്മികമലേഹേ മാതാവേ യെന്നാപ്പെണ്ണിനുപേരിട്ടു ശ്രീമഹാലക്ഷ്മികല്പിച്ചതുപോലെ ശ്രീമഹാവാണിയായവേതിയും.	൪൮
കേമനായാരുവുരുഷ്ണനെ തീർത്താ- ളാമട്ടിലൊരുപെണ്ണിനേയും തീർത്താൾ ഇന്ദ്രനീലസമാനഗുളത്തോടും ചന്ദ്രലേഖയണിഞ്ഞശിരസ്സോടും.	൪൯
ചന്ദ്രനേക്കാൾ വെളുത്തദേഹത്തോടും മന്ദതവിട്ടുരക്തഭൂജത്തോടും ഉത്തമഗുണമാഹാത്മ്യത്തോടും ചേ- ന്നുത്രയും വിളങ്ങിടുന്നാപ്പമാൻ.	൫൦
മുത്തുപോലെ വെളുത്തതിരുമേനി- യൊത്തുകൊണ്ടുറമാപ്പെണ്ണുശോഭിച്ചു സൈപരം പിന്നെക്കുപട്ടിശ്രീലോചനൻ ശ്രീഭദ്രൻസ്ഥാണുശങ്കരനെനേവം.	൫൧

ചേരമാനുള്ളപേരുകളിട്ടാളാ-

പുരുഷന്നമഹാകാളിദേവി!നി
വിദ്യ,യക്ഷരാ,ഭാഷാ,സ്വരാ,ത്രയീ,
ഏദ്യയാ,കാമധേനു,വെന്നിങ്ങിനേ.

൭൨

വിദ്യാതമാനയായോരാപ്പണ്ണിന്നു-
മുദ്യൽക്കൗതുകംപേരുകളിട്ടുനി
ഭാരതിയാന്നിയുവുണ്ണന്നാണൊരു
പുരുഷനെയുംനാരിയേയുംതീത്തു.

൭൩

ഗൌരിയാണതിൽപ്പണ്ണനിറക്കൊണ്ടു
പുരുഷനതികൃണ്ണനഃനാഹരൻ
വിണ്ണോഹോഹിഷീകേശ!ജനാദ്രുന!

൭൪

കൃണ്ണ!ഃഹവാസുദേവ!യെന്നിങ്ങിനേ.
അപ്പമാനെചിളിച്ചാളഴകോട
കെല്ലേരംമഹാവാനിയായോരനി
ചണ്ഡ!ഗൌരി!സുഭംഗ!ശിവേ!സതി!

൭൫

വണ്യയാമമേ!സുന്ദരിയെന്നേഖം.
പുണ്യചാന്മാർജ്ജിജ്ജംഭവതിയാ-
പ്പണ്ണിനേചിളിച്ചീടിനാളാദരാൽ
ദേവിമാരായനിങ്ങളടനേതാ-

൭൬

നിവണ്ണപുരുഷന്മാരുമായിനാർ.
കേവലജ്ഞാനചക്ഷുസ്സുചേർന്ന
രീവിധമുള്ളനിങ്ങളേക്കാണു
നല്ലാരിന്ദുവദ്രിവ്യരൂപങ്ങള-

൭൭

ത്തല്ലംകണ്ടിടാമാംസചക്ഷുസ്സുകൾ.
കല്യാണഗുണമരംചേതിമാ-
ക്കല്ലാവർക്കൊന്നാൻപ്രത്യകംകൂപ്പുനൻ
നന്ദചരണവിദ്യയേപ്പതിയാൽ

൭൮

ബ്രഹ്മദേവന്നൽകീമാലകുപ്പി.
ത്രക്ഷുനകിനാൾഗൌരിയോദേവിയെ
ലക്ഷ്മിയേഹിഷീകേശന്നൽകീനാൾ

ബ്രഹ്മദേവൻത്രയീവിദ്യയോടൊത്ത്
 ബ്രഹ്മാണുഭയത്തമുദയംസൃഷ്ടിച്ചു. ൫൯
 സാദരംഗൗരീദേവിയോടൊന്നിച്ചു
 ദേദിച്ചാനതുരുദൻമഹാദേവൻ
 നാലുപത്തുമാമീബുപനങ്ങളേ-
 ച്ചാലേ വിഷ്ണുഭഗവാൻജഗന്നാഥൻ. ൬൦
 ലീലയാലക്ഷ്മീദേവിയോടൊന്നിച്ചു
 പാലനംചെയ്യാൻവൃദ്ധിയാകുംവിധം
 ഇമ്മട്ടിൽസ്സുവൃത്തിനുള്ളമൂലമാ-
 യമയായ്സ്സുവൃന്നാഥകുംനാഥയായ്. ൬൧
 നന്മയോടേവിളങ്ങുന്നതോക്കുമ്പോൾ
 ചിന്മയിയാംമഹാലക്ഷ്മീനീയല്ലോ
 ലക്ഷ്യാലക്ഷ്യാസ്വരൂപങ്ങളെമഹാ-
 ലക്ഷ്മിയാകിയനീതാൻവഹിക്കുന്നു. ൬൨
 അക്ഷീണഗുണനാമങ്ങളായിരം
 ലക്ഷംപോരാഭവതില്ല പാക്കുമ്പോൾ
 ശ്രീമഹാമായയെന്നുതുടങ്ങിയും
 ശ്രീമഹാവിദ്യയെന്നുതുടങ്ങിയും. ൬൩
 ക്ഷേമങ്ങളായുള്ളതുഭതിത-
 നാമങ്ങളെല്ലാംനിന്നുടയാകുന്നു
 ജ്ഞാനരൂപിണിനിന്തിരുമേനിതൻ
 നാനാരൂപാവതാരദേവങ്ങളേ. ൬൪
 ആനന്ദംമേന്മൽവന്നുഭവിക്കുവാൻ
 ഞാനോരമോത്തുകീർത്തിച്ചുകുപ്പുന്നൻ
 നന്ദഗോപൻറനന്ദിനിയായ്സുണ്ടു
 നന്ദയെന്നതിരുനാമവും ചൂണ്ടു. ൬൫
 നന്ദിയിൽപ്പിറന്നോരുതവമഹാ-
 നന്ദരൂപംസുവണ്ണമയംസർവ്വം
 അകുശപാശശർഖപന്മങ്ങൾകൊ-
 ണുകീതചതുർബാഹുക്കളോടൊത്തു. ൬൬

തങ്കത്താമരപ്പൂവിൽവിളങ്ങുന്ന
നികളേബരംനിത്യംതൊഴുന്നേൻഞാൻ

രക്തവസ്ത്രവുംരക്തമാംവണ്ണവും

രക്തസർപ്പംഗോഷണജാലവും.

൬൭

രക്തനരത്രവുംരക്തായുധങ്ങളും

രക്തകേരനഖരദന്തങ്ങളും

പാതപോലലവണത്തശരീരവും

മേരുപോലതടിച്ചമുലകളും.

൬൮

ഘോരഭാവവുംഭക്തജനങ്ങളിൽ

കാതന്യാധികസൗമ്യസ്വഭാവവും

പാത്രമർഗ്ഗമുസലഹലങ്ങളേ

ച്ചിത്രമായേതുംനാലുഭുജങ്ങളും.

൬൯

രക്തദന്തിയെന്നുള്ളചേരുംചേരും

രക്തചാമുണ്ഡേഷയാഗേശപരീദേവി

അപ്രമേയചരാചരമായുള്ളോ-

രിപ്രപഞ്ചംനിരന്തരമതംനാഥേ!

൭൦

സപ്രണയംഭജിഷ്ടമടിയനെ

ക്ഷിപ്രമങ്ങുന്നുകാത്തുകൊള്ളണമേ

നീലനീരജനേത്രവുംഘാസവ-

നീചനീലമാംഗശ്ചകാശവും.

൭൧

സ്ഥൂലതംഗഘനസുനയനവും

ചേലുചേരുംചെറുതാഴ്ചയ്യവും

അമ്പുകൾനിരന്തരമേരുതൃക്കയ്യും

വമ്പിച്ചവില്ലെടുക്കുന്നതൃക്കയ്യും.

൭൨

ഇന്ദ്രമരംമധുരസംസൗരദ്വേ-

സമ്മണ്ണാഭോജമേന്തുന്നതൃക്കയ്യും

ക്ഷുത്തുദാഹജപരാദിരോഗവ്രജം

മൃത്യുപനിവയെല്ലാംനശിപ്പിപ്പാൻ

൭൩

പരംവമ്പുള്ളമുലഹലാഭികൾ

ചേരുംചീരയെടുക്കുന്നതൃക്കയ്യും

പുണ്യശോഭിഷ്ഠംശാകംഭരീദൃഷ്ട്!
വീണ്ടുംനിന്തിരുമനിക്കുപ്പുനുംതാൻ.

൭൪

കണ്ടാലുംകൃപശീതശതാക്ഷികൾ
കൊണ്ടൊന്നൊന്നുശ്ശതാക്ഷീഭഗവരീ
വട്ടകചന്ദ്രഹാസംസമരകം
ഖടപാംഗമേണിവാറകളേറ്റുന്ന.

൭൩

എട്ടിൽപ്പാതിഭുജങ്ങളുംനിബിട-
വെട്ടനേത്രവുംപീനസ്യനങ്ങളും
മാമനന്തികൾക്കൊക്കുന്നുംഷ്ടയും
ശ്യാമളാഭയുംപുണ്യവിളങ്ങളുണ്.

൭൯

ഭീമദേവി!ഭവതിയേക്കുപ്പുനേൻ
കാമദായിനിയായിബുവിഷ്ണുമേ
ഉത്തമതേജോമണ്ഡലഭദ്രഭയേ! ;
ചിത്രലേപനേ!ചിത്രവിഭ്രഷണേ! ;

൭൭

മിത്രകാന്തിപ്രകാശനമിഷ്ണുമെ-
ന്നത്തൽതീർത്താലുമീശപരീ! ഭ്രാമരീ!
ഇങ്ങനെയുള്ളനിന്തിരുമേനിതൻ
മംഗളാകാരമൂർത്തിവിദശഷങ്ങൾ.

൭൮

ഭംഗമാറുള്ളഭംഗിയോടെൻമനേ-
രംഗത്തികൽവിളങ്ങേണമെപ്പൊഴും
വിണ്ണതൊട്ടുഭവനങ്ങൾക്കൊക്കയും
വിണ്ണാർമുന്വായജീവികൾക്കൊക്കയും.

൭൯

പുണ്യപാപങ്ങൾക്കൊക്കയുമീശപരീ!
വണ്ണനീയചരിതേ!മഹാലക്ഷ്മി!
നന്നായ്നാലുകരങ്ങളിണങ്ങുംനി-
ന്നൊന്നാമത്തെശ്ശരീരംമനോഹരം.

൮൦

വന്ദിച്ഛാറവുംപുഷ്പീച്ഛിടുന്നുഞാൻ
മന്ദിച്ഛീടാതെഭക്തിതരികമേ
ഭീമബാഹുചതുഷ്ടയമുജ്ജ്വാൽ
ശ്രീമാനാകാളീവിഗ്രഹംമംഗളം.

൮൧

ശ്യാമളപ്രഭംഭക്ഷിണവാൽപത്തിൽ
 പ്രേമത്തോടോത്തുപൂജിച്ചീടുനേൻഞാൻ
 ഇത്തരം മഹാവാണിയാദേവിത-
 നുത്തമാകാരംസദ്യുവിദ്യാകരം. ൮൨

എത്രയുംഭക്ത്യാവാമവാൽപതനി-
 ലത്രനനായ്നിനച്ചുപൂജിക്കുന്നേൻ
 അമ്മേ! ഭായ്യാസമേതന്മാരായിട്ടും
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാർകളേ. ൮൩

ചന്തമേരംനിൻപുഷ്പഭംഗത്തിങ്കൽ
 ചിന്തിച്ചോവുപൂജിച്ചീടുനേൻഞാൻ
 നടുവിൽബ്രഹ്മദേവനുംപുണ്ണിയും
 നിടിലാക്ഷനുംഗൗരിയുംഭക്ഷിണേ. ൮൪

ഇടത്തേപ്പുറത്തുംബുജനേത്രനും
 മടുത്താർമകളാകീർലക്ഷ്മിയും
 തങ്ങിതങ്ങിക്കുള്ളമ്മമാരെക്കണ്ടു
 തിങ്ങിവിങ്ങുപ്രരമാനനുംപൂണ്ടും. ൮൫

മംഗളമോടമരംസപഭാവത്തെ
 മങ്ങാതോത്തോത്തുപൂജിച്ചീടുനേൻഞാൻ.
 പത്തുചമട്ടുംഭുജങ്ങുകലനീട്ട-
 മുത്തമകളീവാണിമാരൊന്നിച്ചു. ൮൬

പത്തുചമട്ടുംഭുജങ്ങുചേരംതവ
 നിത്യമാംത്രപംഭക്ത്യാഭജിക്കുന്നേൻ
 ശ്രീമഹാകാളിയാസ്തിളങ്ങുന്നതും
 ശ്രീമഹാവാണിയാസ്തിളങ്ങുന്നതും. ൮൭

ശ്രീമഹാലക്ഷ്മീനീതാനെന്നിങ്ങിനേ
 മാമുനീശ്വരന്മാർതരംചെയ്യുന്നു
 തൽക്ഷണംതന്നെസപ്താരിഷ്ടങ്ങളും
 പ്രക്ഷയിക്കുവാൻകാലമുത്യുക്കളേ.
 ഭക്ഷിണാത്തരഭാഗങ്ങളിൽതവ
 ശിക്ഷയിൽപൂജിക്കുന്നേൻമഹാലക്ഷ്മീ!

സദാ വ്യക്തമുഖഭൂതയായിടുന്ന
 സച്ഛരൂപ.ണി! നിൻവൃജനം ചെയാൽ. ൨൯
 സച്ഛദേവാദിവൃജനത്തിൻഫലം
 നിവ്വിവാദമവനമഭവിച്ചിടും
 ആദൃനിന്നെഞാൻ പൂജിക്കുന്നേനമല്ലം
 പാദൃമാലമനിയമിവരകാണ്ടും. ൩൦
 ഹൃദൃശ്രീമണിത്തങ്കപ്രകാശങ്ങൾ
 വിദ്യാതിക്കുന്നലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടും
 കൽഹാരാലലകങ്ങളകസുമങ്ങൾ
 മുല്ലപ്പൂവുകൾപിച്ചകപ്പൂവുകൾ. ൩൧
 വിലപപത്രംതുളസീപത്രമിവ-
 യെല്ലാകൊണ്ടുംഞാനച്ഛനം ചെയ്യുന്നേൻ
 അക്ഷതശുഭമുണ്ടാക്കീടുംവിധ-
 മക്ഷതങ്ങൾകൊണ്ടച്ചി.ച്ചിടുന്നേൻഞാൻ. ൩൨
 അക്ഷയഗുണധൂപങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 ലക്ഷ്മംഗളദീപങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 രക്ഷാദീക്ഷിത! സച്ഛശപരീ! മഹാ-
 ലക്ഷ്മി! താവകപൂജനം ചെയ്യുന്നേൻ. ൩൩
 ഭക്ഷ്യങ്ങൾപലതൊന്നിച്ചഭയൈക്യക-
 ലക്ഷ്യത്രയേ! ഞാൻനൈവദ്യംനൽകുന്നേൻ
 പായസങ്ങൾപലതരംശർക്കര-
 പ്പായസംസിതാദൃഘാജ്യപായസം. ൩൪
 മായമന്ത്രമധുരസംചേരും
 കായകൾപലതൊന്നിവരയാക്കയും
 സപാദകൂടുംവിധത്തിൽച്ചമച്ചിട്ടു
 മേദുരഭക്ത്യാഞാനിതാനൽകുന്നേൻ. ൩൫
 മോദമോടിവസവ്വംഞാൻതരും
 മോദകാദിയുംസപീകരിക്കേണമേ
 കസ്മൂരിഹരിചന്ദനചന്ദ്രാദി
 വസ്തുജാലത്താൽത്തീർത്തവിലേപനം. ൩൬

തപസ്സുനാദിയിൽനന്നായണിയുവാൻ
 നിസ്തുലാമോദമപ്പിച്ചീടുനേൻഞാൻ
 കപ്പുരാദിമിളിതമാംതാംബൂല-
 മപ്പിച്ചീടുനന്നാദരവോടുഞാൻ.

കെല്ലോഭോംപ്രദക്ഷിണംവെങ്കുന്നേൻ
 തൃപ്പാദങ്ങളിൽത്താണവണങ്ങുന്നേൻ
 നീനുടെപൂജ്യസായുജ്യംപ്രാവിച്ച-
 ക്ഷിന്നശീഷ്മഹിഷാസുരേന്ദ്രനേ.

നിന്നഗ്രത്തിലിടത്തെപ്പുറത്തായി
 നന്നായ്പൂജിച്ചീടുനേൻമഹാലക്ഷ്മി
 സന്യസ്തസദ്യമ്സപരൂപനാം
 വദമ്പരംതപചാഹനസിംഹത്തെ.

ധന്വരാട്ടിസമച്ചിങ്കുന്നേൻതിരു
 മുന്വിലൊടുവലത്തുപുറത്തായി
 യാതൊന്നില്ലെങ്കിൽസദ്യമംഗലം
 യാതൊന്നുണ്ടെങ്കിൽസദ്യംസുമംഗലം.

മാതാവേ!യടിയന്നാബുവൽഭക്തി-
 യേതുമേകവെന്യേതരേണമേ.

ൻെ

ൻവ

ൻൻ

൧൦൦

